Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2025. gada 18. decembrī *

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas 4

Direktīva 91/414/EEK 4

Regula Nr. 1107/2009 4

Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2011 10

Īstenošanas regula (ES) Nr. 844/2012 11

Regula (ES) Nr. 283/2013 12

Orhūsas regula 13

Īstenošanas regula 2021/2049 13

Tiesvedības priekšvēsture 14

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums 16

Lietas dalībnieku prasījumi 17

Par apelācijas sūdzību 17

Par pirmo pamatu attiecībā uz to, ka nav ņemtas vērā EFSA identificētās kritiskās jomas 17

Par pirmā pamata pirmo daļu attiecībā uz tiesību kļūdu, pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un pierādījumu sagrozīšanu Vispārējās tiesas vērtējumā par kritisko jomu saistībā ar informācijas trūkumu par izmantoto partiju reprezentativitāti 18

– Lietas dalībnieku argumenti 18

– Tiesas vērtējums 20

* Tiesvedības valoda – franču.

Par pirmā pamata otro daļu attiecībā uz pamatojuma pretrunīgumu un tiesību kļūdu Vispārējās tiesas vērtējumā par kritisko jomu saistībā ar augsto risku ūdens organismiem . . . 27

– Lietas dalībnieku argumenti . . . 27

– Tiesas vērtējums . . . 28

Par pirmā pamata trešo daļu par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, pretrunām pamatojumā, tiesību kļūdu un pierādījumu sagrozīšanu Vispārējās tiesas vērtējumā par kritisko jomu saistībā ar augsto risku mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem . . . 30

– Lietas dalībnieku argumenti . . . 30

– Tiesas vērtējums . . . 31

Par otro pamatu un ceturtā pamata otro daļu attiecībā uz tiesību kļūdām un piesardzības principa pārkāpumu saistībā ar datu trūkumu par darbīgās vielas endokrīno ietekmi un pieteikuma iesniedzēja pienākumu sniegt papildu datus par šādas ietekmes neesību . . . 34

Lietas dalībnieku argumenti . . . 34

Tiesas vērtējums . . . 36

Par ceturtā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz otrā pieprasījuma sniegt apstiprinošu informāciju par izomēru toksiskumu negodīgumu . . . 39

Lietas dalībnieku argumenti . . . 39

Tiesas vērtējums . . . 41

Par trešo pamatu attiecībā uz to, ka netika ņemts vērā EFSA konstatētais citu datu trūkums . . . 43

Lietas dalībnieku argumenti . . . 43

Tiesas vērtējums . . . 44

Par piekto pamatu attiecībā uz to, ka nav vērtēts pieteikuma iesniedzēja iesniegtā raksturīgā lietojuma ilgtermiņa toksiskums . . . 45

Lietas dalībnieku argumenti . . . 45

Tiesas vērtējums . . . 50

Par prasību Vispārējā tiesā . . . 54

Par prasības vienīgā pamata otrās daļas pirmo iebildumu attiecībā uz informācijas trūkumu par izmantoto pesticīdu partiju reprezentativitāti . . . 54

Par prasības vienīgā pamata otrās daļas trešo iebildumu attiecībā uz to, ka riska mazināšanas pasākumi saistībā ar mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem zonās ārpus lauka nav reāli . . . 56

Par prasības vienīgā pamata otrās daļas ceturto iebildumu attiecībā uz otrā pieprasījuma sniegt apstiprinošu informāciju par izomēru toksiskumu negodīgumu . . . 57

Par prasības vienīgā pamata otrās daļas septīto iebildumu par to, ka netika pārbaudīts AAL, kura sastāvā ir cipermetrīns, raksturīgā lietojuma, ko bija iesnieguši šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēji, ilgtermiņa toksiskums 57

Par tiesāšanās izdevumiem 58

Apelācija – Lauksaimniecība – Augu aizsardzības līdzekļi – 4. pants – Regula (EK) Nr. 1107/2009 – Īstenošanas regula (ES) 2021/2049 – Darbīgās vielas cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošana – Pieprasījums veikt iekšēju pārskatīšanu – Regula (EK) Nr. 1367/2006 – 10. panta 1. punkts – Lēmums noraidīt pieprasījumu – Risku novērtējums un pārvaldība – Kritisko jomu identificēšana – Reāli lietošanas apstākļi – Piesardzības princips

Lietā C-316/24 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kuru 2024. gada 29. aprīlī iesniegusi

***Pesticide Action Network Europe* (*PAN Europe*)**, Brisele (Beļģija), ko pārstāv *A. Bailleux*, advokāts,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *A. C. Becker*, kā arī *A. Dawes* un *M. ter Haar*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda ceturtās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši M. Kondinanci [*M. Condinanzi*] (referents), N. Jēskinens [*N. Jääskinen*] un R. Frendo [*R. Frendo*],

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2025. gada 5. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzību *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2024. gada 21. februāra spriedumu *PAN Europe*/Komisija (T-536/22, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2024:98), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja

apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību, kura bija vērsta uz to, lai atceltu Eiropas Komisijas 2022. gada 23. jūnija lēmumu (turpmāk tekstā – "strīdīgais lēmums"), ar kuru tā bija noraidījusi pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu Komisijas Īstenošanas regulai (ES) 2021/2049 (2021. gada 24. novembris), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū atjauno darbīgās vielas cipermetrīna kā aizstājamas vielas apstiprinājumu un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (OV 2021, L 420, 6. lpp.).

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 91/414/EEK

2 Padomes Direktīvas 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 1991, L 230, 1. lpp.) I pielikumā bija ietverts to darbīgo vielu saraksts, kuras atļauts izmantot augu aizsardzības līdzekļos. No 2011. gada 14. jūnija šī direktīva ir atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.), kura paredz, ka atsauces uz to uzskatāmas par atsaucēm uz Regulu Nr. 1107/2009.

Regula Nr. 1107/2009

3 Regulas Nr. 1107/2009 12. apsvērums formulēts šādi:

"Paredzamības, efektivitātes un saskaņotības interesēs būtu jāizstrādā detalizēta procedūra, lai novērtētu, vai darbīgo vielu var apstiprināt. Būtu jānosaka informācija, kas ieinteresētajām pusēm jāiesniedz vielas apstiprināšanas nolūkos. Ņemot vērā darba apjomu, kas saistīts ar apstiprināšanas procedūru, ir lietderīgi, ka šādas informācijas novērtēšanu veic dalībvalsts, par to ziņojot Kopienai. Lai nodrošinātu saskaņotu vērtēšanu, neatkarīga zinātniska analīze būtu jāveic Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (turpmāk "[*EFSA*]") [..]. Būtu jāpaskaidro, ka [*EFSA*] veic riska novērtējumu, savukārt Komisijai būtu jāveic riska pārvaldība un jāpieņem galīgais lēmums par darbīgo vielu. Būtu jāietver noteikumi, lai nodrošinātu novērtēšanas procesa pārredzamību."

4 Šīs regulas 1. panta "Priekšmets un mērķis" 2. punktā noteikts, ka ar to paredz tostarp noteikumus darbīgo vielu, kuras satur augu aizsardzības līdzekļi, apstiprināšanai. Šā panta 3. punktā tostarp noteikts, ka šīs regulas mērķis ir nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselības, kā arī vides augsta līmeņa aizsardzību. Saskaņā ar šā panta 4. punktu šīs regulas noteikumu pamatā ir piesardzības princips, lai nodrošinātu, ka darbīgajām vielām un līdzekļiem, kas laisti tirgū, nav kaitīgas ietekmes uz cilvēku un dzīvnieku veselību vai vidi.

5 Minētās regulas II nodaļā ir 1. iedaļa "Darbīgās vielas"; šī iedaļa sastāv no trim apakšiedaļām, no kurām pirmā ir "Apstiprināšanas prasības un nosacījumi".

6 Šīs pašas regulas 4. pantā "Darbīgo vielu apstiprināšanas kritēriji", kurš iekļauts šajā apakšiedaļā, paredzēts:

"1. Darbīgo vielu apstiprina saskaņā ar II pielikumu, ja, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, gaidāms, ka atbilstīgi šā pielikuma 2. un 3. punktā minētajiem kritērijiem augu aizsardzības līdzekļi, kuros ir attiecīgā darbīgā viela, atbilst 2. un 3. punktā minētajām prasībām.

Novērtējot darbīgo vielu, vispirms konstatē, vai ir izpildīti II pielikuma 3.6.2. līdz 3.6.4. punktā un 3.7. punktā izklāstītie apstiprināšanas kritēriji. Ja kritēriji ir izpildīti, novērtējumu turpina, konstatējot, vai ir izpildīti pārējie II pielikuma 2. un 3. punktā izklāstītie apstiprināšanas kritēriji.

2. Augu aizsardzības līdzekļu atliekas saistībā ar labai augu aizsardzības praksei atbilstīgu lietošanu un, ņemot vērā reālos lietošanas apstākļus, atbilst šādām prasībām:

a) tām nav kaitīgas ietekmes nedz uz cilvēku, tostarp mazāk aizsargātu grupu, vai dzīvnieku veselību [..], nedz arī uz gruntsūdeņiem;

b) tām nav nevēlama iedarbība uz vidi.

[..]

3. Augu aizsardzības līdzeklis saistībā ar labai augu aizsardzības praksei atbilstīgu lietošanu un, ņemot vērā reālus lietošanas apstākļus, atbilst šādām prasībām:

a) tas ir pietiekami efektīvs;

b) tam nav tūlītējas vai vēlākas kaitīgas ietekmes nedz uz cilvēku, tostarp mazāk aizsargātu grupu, vai dzīvnieku veselību ne tiešā veidā, ne ar dzeramā ūdens (ņemot vērā vielas, kas rodas dzeramā ūdens apstrādes rezultātā), pārtikas, lopbarības vai gaisa starpniecību, kā arī nav ietekmes darba vietā vai citas netiešas ietekmes, ņemot vērā zināmo kumulatīvo un sinerģisko ietekmi, ja ir pieejamas [*EFSA*] apstiprinātas zinātniskās metodes tādas ietekmes novērtēšanai, nedz arī uz gruntsūdeņiem;

c) tam nav nevēlamas iedarbības uz augiem vai augu produktiem;

d) tas neizraisa nevajadzīgas ciešanas un sāpes mugurkaulniekiem, ko paredzēts kontrolēt;

e) tam nav nevēlamas iedarbības uz vidi [..].

[..]

5. Lai darbīgo vielu varētu apstiprināt, jābūt izpildītām 1., 2. un 3. punkta prasībām vismaz viena tāda augu aizsardzības līdzekļa, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, vienam vai vairākiem lietojumiem.

[..]”

7 Regulas Nr. 1107/2009 6. pantā “Nosacījumi un ierobežojumi” paredzēts:

“Apstiprinājums var būt atkarīgs no nosacījumiem un ierobežojumiem, ietverot:

a) darbīgās vielas minimālo tīrības pakāpi;

b) konkrētu piemaisījumu īpašības un maksimālās koncentrācijas;

c) ierobežojumus, kas izriet no 8. pantā minētās informācijas novērtējuma, ņemot vērā attiecīgos lauksaimniecības, augu veselības un vides, tostarp klimata, apstākļus;

d) preparāta tipu;

e) lietošanas veidu un nosacījumus;

f) turpmākas apliecinošas informācijas iesniegšanu dalībvalstīm, Komisijai un [*EFSA*], ja pieņem jaunas prasības novērtējuma laikā vai jaunu zinātnes un tehnikas atziņu dēļ;

g) lietotāju kategorijas noteikšanu, piemēram, profesionāls un neprofesionāls lietotājs;

h) tādu apgabalu noteikšanu, kuros nav pieļaujams lietot augu aizsardzības, tostarp augsnes apstrādes, līdzekļus, kuru sastāvā ir darbīgā viela, vai – lietošana var būt pieļaujama īpašos apstākļos;

i) vajadzību īstenot riska samazināšanas pasākumus un monitoringu pēc lietošanas;

j) citus īpašus nosacījumus, kas radušies, novērtējot informāciju, kas darīta pieejama saistībā ar šo regulu."

8 Šīs regulas II nodaļas 1. iedaļas 2. apakšiedaļā "Apstiprināšanas procedūra" ietverts 7.–13. pants.

9 Minētās regulas 7. panta "Pieteikums" 1. punktā paredzēts:

"Darbīgās vielas ražotājs iesniedz dalībvalstij (ziņotāja dalībvalsts) [turpmāk tekstā – "ZD"] pieteikumu darbīgās vielas apstiprināšanai vai grozījumu veikšanai apstiprināšanas nosacījumos, līdz ar kopsavilkumu un pilnīgu dokumentāciju, kā paredzēts 8. panta 1. un 2. punktā, vai zinātniski pamatotu attaisnojumu tam, kādēļ netiek iesniegtas atsevišķas šīs dokumentācijas daļas, pierādot, ka darbīgā viela atbilst apstiprināšanas kritērijiem, kas noteikti 4. pantā.

[..]"

10 Regulas Nr. 1107/2009 11. panta "Novērtējuma ziņojuma projekts" 1. un 2. punktā noteikts:

"1. Divpadsmit mēnešu laikā pēc 9. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētā paziņojuma [ZD] sagatavo un iesniedz Komisijai ziņojumu un [*EFSA*] ziņojuma kopiju (turpmāk "novērtējuma ziņojuma projekts"), novērtējot, vai gaidāms, ka darbīgā viela varētu atbilst 4. pantā noteiktajiem apstiprinājuma kritērijiem.

2. [..]

[ZD] veic neatkarīgu, objektīvu un pārredzamu novērtējumu, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas.

[..]"

11 Šīs regulas 12. panta "[*EFSA*] secinājums" 1. un 2. punktā paredzēts:

"1. [*EFSA*] nosūta no [ZD] saņemto novērtējuma ziņojuma projektu iesniedzējam un pārējām dalībvalstīm vēlākais 30 dienu laikā pēc tā saņemšanas. [..]

[*EFSA*] publisko novērtējuma ziņojuma projektu pēc tam, kad ir devusi iesniedzējam divas nedēļas laiku saskaņā ar 63. pantu lūgt, lai atsevišķas novērtējuma ziņojuma projekta daļas paliktu konfidenciālas.

[*EFSA*] ļauj iesniegt rakstiskas atsauksmes 60 dienu laikā.

2. Vajadzības gadījumā [*EFSA*] organizē ekspertu apspriedi, iekļaujot ekspertus no ziņotājas dalībvalsts.

[*EFSA*] 120 dienu laikā pēc tam, kad beidzies rakstisko atsauksmju iesniegšanai paredzētais termiņš, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, izmantojot pieteikuma iesniegšanas laikā pieejamās vadlīnijas, pieņem secinājumu par to, vai sagaidāms, ka darbīgā viela atbildīs 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem, un paziņo par to iesniedzējam, dalībvalstīm un Komisijai un publisko šo secinājumu. Ja tiek rīkota apspriede, kā noteikts šajā apakšpunktā, 120 dienu periodu pagarina vēl par 30 dienām.

[..]"

12 Minētās regulas 13. panta "Apstiprināšanas regula" 1. punktā noteikts:

"Sešos mēnešos pēc [*EFSA*] secinājuma saņemšanas Komisija iesniedz ziņojumu, turpmāk "pārskata ziņojums", un regulas projektu 79. panta 1. punktā minētajai komitejai, ņemot vērā [ZD] novērtējuma ziņojuma projektu un [*EFSA*] secinājumu.

[..]"

13 Šīs pašas regulas 14. pantā "Apstiprinājuma atjaunošana" paredzēts:

"1. Pieteikumu darbīgās vielas apstiprinājumam atjauno, ja secina, ka 4. pantā noteiktie apstiprināšanas kritēriji ir ievēroti.

4. panta kritērijus uzskata par ievērotiem, ja šāds secinājums izdarīts attiecībā uz vismaz viena tāda augu aizsardzības līdzekļa, kurā ir šī darbīgā viela, vienu vai vairākiem lietošanas veidiem.

Apstiprinājuma atjaunošanā drīkst iekļaut nosacījumus un ierobežojumus, kas minēti 6. pantā.

2. Apstiprinājuma atjaunojums ir uz laiku līdz 15 gadiem. [..]"

14 Regulas Nr. 1107/2009 20. panta "Regula par atjaunošanu" 1. punktā noteikts:

"Saskaņā ar 79. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem regulu, ar ko paredz, ka:

a) darbīgās vielas apstiprinājums ir atjaunots, vajadzības gadījumā saskaņā ar nosacījumiem un ierobežojumiem; vai

b) darbīgās vielas apstiprinājums nav atjaunots."

15 Šīs regulas 24. panta "Aizstājamas vielas" 1. punktā paredzēts:

"Darbīgo vielu, kas atbilst 4. pantā paredzētajiem kritērijiem, apstiprina kā aizstājamu vielu uz laiku, kas nepārsniedz septiņus gadus, ja tā atbilst vienam vai vairākiem papildu kritērijiem, kas izklāstīti

II pielikuma 4. punktā. Atkāpjoties no 14. panta 2. punkta, apstiprinājumu var atjaunot vienreiz vai vairākas reizes uz laikposmu, kas ik reizi nepārsniedz septiņus gadus."

16 Minētās regulas III nodaļā "Augu aizsardzības līdzekļi" ir ietverta 1. iedaļa "Atļaujas piešķiršana", kas sadalīta sešās apakšiedaļās. Starp pantiem, kuri veido šīs pašas regulas [III nodaļas 1. iedaļas] 1. apakšiedaļu "Prasības un saturs", ir 29. pants "Prasības atļaujas piešķiršanai laišanai tirgū", kurā paredzēts:

"1. Neskarot 50. pantu, augu aizsardzības līdzekli atļauj tikai tad, ja saskaņā ar 6. punktā minētajiem vienotajiem principiem tas atbilst šādām prasībām:

a) tā darbīgās vielas, aizsargvielas un sinerģisti ir apstiprināti;

[..]

e) ņemot vērā pašreizējās zinātniskās un tehniskās zināšanas, tas atbilst 4. panta 3. punkta prasībām;

[..].

6. Vienotajos principos augu aizsardzības līdzekļu novērtēšanai un atļauju piešķiršanai iekļauj Direktīvas 91/414/EEK VI pielikumā izklāstītās prasības, un šos principus nosaka regulās, ko pieņem saskaņā ar 79. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru bez būtiskām izmaiņām. Turpmākus grozījumus šajās regulās var pieņemt saskaņā ar 78. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

[..]"

17 Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 2.2. punkts "Papildu informācijas iesniegšana" formulēts šādi:

"Darbīgo vielu [..] principā apstiprina tikai tad, ja ir iesniegta pilnīga dokumentācija.

Izņēmuma gadījumos darbīgo vielu [..] drīkst apstiprināt, kaut gan daži dati vēl nav iesniegti, ja:

a) datu prasības ir grozītas vai precizētas pēc dokumentācijas iesniegšanas; vai

b) informāciju uzskata par apstiprinošu pēc būtības, bet ir jāpalielina pārliecība par lēmuma pareizību."

18 Šā II pielikuma 2.3. punktā "Ierobežojumi apstiprinājumam" noteikts:

"Vajadzības gadījumā apstiprinājumu var saistīt ar nosacījumiem un ierobežojumiem, kas minēti 6. pantā.

Ja [ZD] uzskata, ka iesniegtajā dokumentācijā trūkst noteiktas informācijas, kā dēļ darbīgo vielu varētu apstiprināt tikai ar ierobežojumiem, tā agrīnā pieteikuma izskatīšanas posmā sazinās ar pieteikuma iesniedzēju, lai iegūtu vairāk informācijas, kas iespējams ļautu atcelt šos ierobežojumus."

19 Minētā II pielikuma 3. punkta "Darbīgās vielas apstiprināšanas kritēriji" 3.1. punktā paredzēts, kāda informācija jāsatur dokumentācijai, kuru pieteikuma iesniedzējs iesniedzis saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 7. panta 1. punktu.

20 Šā paša II pielikuma 3.6.2. punktā noteikts:

"Darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu apstiprina tikai tad, ja, novērtējot augstākas pakāpes genotoksiskuma pētījumus, kas veikti saskaņā ar darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu datu prasībām, un citus pieejamus datus un informāciju, arī zinātniskas literatūras pārskatus, ko izskata [*EFSA*], noskaidrojas, ka saskaņā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes] Regulu (EK) Nr. 1272/2008 [(2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 353, 1. lpp.)] tā nav klasificēta vai nav jāklasificē kā 1.A vai 1.B kategorijas mutagēns."

21 Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.4. punktā paredzēts:

"Darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu apstiprina tikai tad, ja, novērtējot reproduktīvā toksiskuma pētījumus, kas veikti saskaņā ar darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu datu prasībām, un citus pieejamus datus un informāciju, arī zinātniskās literatūras pārskatus, ko izskata [*EFSA*], atklājas, ka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 tas nav klasificēts vai nav jāklasificē kā toksiska reproduktīvai sistēmai 1.A vai 1.B kategorijas viela, ja vien cilvēku saskarsme ar šā augu aizsardzības līdzekļa darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu reālos piedāvātajos apstākļos [nav] nebūtiska [..]."

22 Minētā II pielikuma 3.6.5. punktā noteikts:

"Darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu apstiprina tikai tad, ja, balstoties uz Kopienas novērtējumu vai starptautiski pieņemtām pētījumu pamatnostādnēm vai citiem pieejamiem datiem un informāciju, arī zinātniskās literatūras pārskatiem, ko izskata [*EFSA*], neuzskata, ka tai piemīt endokrīno sistēmu noārdošas īpašības, kas var izraisīt nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēkiem, ja vien cilvēku saskarsme ar šā augu aizsardzības līdzekļa darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu reālos piedāvātajos apstākļos [nav] nebūtiska [..].

Līdz 2013. gada 14. decembrim Komisija iesniedz [ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV 2002, L 31, 1. lpp.), 58. pantu izveidotajai] Pārtikas un dzīvnieku veselības pastāvīgajai komitejai pasākumu projektu konkrētu zinātnisko kritēriju pieņemšanai saskaņā ar 79. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, kuri paredzēti, lai noteiktu endokrīno sistēmu noārdošas īpašības.

[..]"

23 Ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 2018/605 (2018. gada 19. aprīlis), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikumu, aprakstot zinātniskus kritērijus endokrīni disruptīvu īpašību noteikšanai (OV 2018, L 101, 33. lpp.), kas piemērojama no 2018. gada 10. novembra, minētajam 3.6.5. punktam tika pievienota piektā daļa, kurā noteikts:

"No 2018. gada 10. novembra darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu par tādu, kam piemīt endokrīni disruptīvas īpašības, kuras varētu nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus, uzskata tad, ja, pamatojoties uz sestās daļas 1. līdz 4. punktu, tā ir visiem turpmāk minētajiem kritērijiem atbilstoša viela, izņemot gadījumus, kad ir gūti pierādījumi, ka konstatētā nelabvēlīgā ietekme nav relevanta cilvēkiem:

1) ir vērojama tāda nelabvēlīga vielas ietekme uz neskartu organismu vai tā pēcnācējiem, kas izpaužas kā morfoloģiskas, fizioloģiskas, ar augšanu, attīstību un reproduktīvo funkciju saistītas pārmaiņas vai organisma, sistēmas vai (sub)populācijas mūža ilguma pārmaiņas, kuru rezultātā pavājinās funkcionālās spējas, pavājinās spēja kompensēt papildu stresu vai palielinās uzņēmība pret citām ietekmēm;

2) tai ir endokrīns iedarbības veids, t.i., tā maina endokrīnās sistēmas funkciju(-as);

3) nelabvēlīgā ietekme izriet no endokrīnā iedarbības veida."

24 Regulas 2018/605 2. pantā paredzēts, ka ar šo regulu grozītās Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktu un 3.8.2. punktu piemēro no 2018. gada 10. novembra, izņemot procedūras, kur [Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā] komiteja[, kas izveidota ar Regulas Nr. 178/2002 58. pantu, redakcijā ar grozījumiem, kas veikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulu (ES) Nr. 652/2014 (OV 2014, L 189, 1. lpp.); turpmāk tekstā – "pastāvīgā komiteja"] par regulas projektu ir nobalsojusi līdz 2018. gada 10. novembrim.

25 Regulas Nr. 1107/2009 3.8. punkta "Ekotoksikoloģija" 3.8.2. apakšpunktā, redakcijā ar grozījumiem, kas veikti ar Regulu Nr. 2018/605, uzskaitīti kritēriji, saskaņā ar kuriem darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu uzskata par tādu, kam piemīt endokrīni disruptīvas īpašības.

26 Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 4. punktā "Aizstājama viela" paredzēti nosacījumi, ar kādiem "darbīgo vielu apstiprina kā aizstājamu vielu saskaņā ar 24. pantu". Viens no tiem ir 4. punkta ceturtajā ievilkumā minētais nosacījums, atbilstoši kuram šī darbīgā viela satur "ievērojamu neaktīvo izomēru proporciju".

Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2011

27 Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 (2011. gada 25. maijs), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz darbīgo vielu sarakstu (OV 2011, L 153, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas veikti ar Komisijas 2015. gada 20. novembra Īstenošanas regulu (ES) 2015/2105 (OV 2015, L 305, 31. lpp.), 1. pantā paredzēts, ka "aizstājamās vielas, kas apstiprinātas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009, ir noteiktas šīs regulas pielikuma E daļā".

Īstenošanas regula (ES) Nr. 844/2012

28 Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 844/2012 (2012. gada 18. septembris), ar ko nosaka noteikumus, kas vajadzīgi darbīgo vielu apstiprinājumu atjaunošanas procedūras īstenošanai, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 2012, L 252, 26. lpp.), tika vairākkārt grozīta, līdz tā atcelta ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/1740 (2020. gada 20. novembris), ar ko nosaka noteikumus, kas vajadzīgi darbīgo vielu apstiprinājumu atjaunošanas procedūras īstenošanai, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1107/2009, un atceļ Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 844/2012 (OV 2020, L 392, 20. lpp.). Tomēr Īstenošanas regulas 2020/1740 17. pantā bija paredzēts, ka Īstenošanas regulu Nr. 844/2012 turpina piemērot tādu darbīgo vielu apstiprinājuma atjaunošanas procedūrām, kuru apstiprinājuma periods beidzas pirms 2024. gada 27. marta, un tāda ir šajā lietā aplūkojamā procedūra.

29 Kā noteikts Īstenošanas regulas Nr. 844/2012 1. panta 1. punkta pirmajā daļā, darbīgās vielas ražotājs iesniedz pieteikumu par darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanu ZD un otrajai ziņotājai dalībvalstij, kas izraudzītas saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 686/2012 (2012. gada 26. jūlijs), ar ko atjaunošanas procedūras nolūkos dalībvalstīm sadala tādu darbīgo vielu novērtēšanu, kuru apstiprinājums beidzas ne vēlāk kā 2018. gada 31. decembrī (OV 2012, L 200, 5. lpp.), pielikumu.

30 Saskaņā ar Īstenošanas regulas Nr. 844/2012 13. pantu "[*EFSA*] secinājums":

"1. Piecu mēnešu laikā pēc 12. panta 3. punktā minētā termiņa beigām [*EFSA*] pieņem secinājumu par to, vai ir sagaidāms, ka darbīgā viela atbildīs Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, kā arī izmantojot papildu dokumentācijas iesniegšanas dienā piemērojamās vadlīnijas. Vajadzības gadījumā [*EFSA*] rīko apspriedi ar ekspertiem, kurā piedalās eksperti no [ZD] un otrās ziņotājas dalībvalsts. [*EFSA*] paziņo par savu secinājumu pieteikuma iesniedzējam, dalībvalstīm un Komisijai.

Atkāpjoties no pirmās daļas, Komisija var nekavējoties informēt [*EFSA*] pēc 12. panta 3. punktā minētā termiņa beigām par to, ka secinājums nav vajadzīgs.

[..]

3. Ja [*EFSA*] uzskata, ka no pieteikuma iesniedzēja ir vajadzīga papildu informācija, tā, apspriežoties ar [ZD], nosaka termiņu, kas nepārsniedz vienu mēnesi un kurā pieteikuma iesniedzējam šāda informācija ir jāsniedz dalībvalstīm, Komisijai un [*EFSA*]. [ZD] 60 dienu laikā pēc papildu informācijas saņemšanas novērtē saņemto informāciju un nosūta savu novērtējumu [*EFSA*].

[..]"

31 Īstenošanas regulas Nr. 844/2012 13. pantā, redakcijā ar grozījumiem, kas veikti ar Komisijas 2018. gada 7. novembra Īstenošanas regulu (ES) 2018/1659 (OV 2018, L 278, 3. lpp.), ir iekļauts jauns 3.a punkts, kurā noteikts:

"Tādas novērtēšanas vajadzībām, ko veic saskaņā ar apstiprināšanas kritērijiem, kuri noteikti ar Komisijas Regulu (ES) 2018/605 grozītās Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktā un 3.8.2. punktā, attiecībā uz pieteikumiem, kuri saskaņā ar 1. pantu iesniegti līdz 2018. gada

10. novembrim un par kuriem ir iesniegts atjaunošanas novērtējuma ziņojuma [turpmāk tekstā – "ANZ"] projekts, bet līdz minētajam datumam vēl nav pieņemts [*EFSA*] secinājums, ja dokumentācijā pieejamā informācija nav pietiekama, lai [*EFSA*] varētu līdz galam novērtēt, vai šie apstiprināšanas kritēriji ir izpildīti, [*EFSA*], apspriežoties ar dalībvalstīm, pieprasa no pieteikuma iesniedzēja papildinformāciju, kas jāiesniedz [ZD], pārējām dalībvalstīm, Komisijai un [*EFSA*] kā atjaunināta papildu dokumentācija, kurā ietverta papildinformācija. [*EFSA*], apspriežoties ar [ZD] un pieteikuma iesniedzēju, nosaka minētās informācijas iesniegšanas termiņu. Šis termiņš ir vismaz 3 mēneši, bet nav ilgāks par 30 mēnešiem, un to pamato kopsakarā ar iesniedzamās informācijas veidu.

[..]

Ja saskaņā ar pirmo [..] daļu papildinformācija prasītajā termiņā ir iesniegta, [ZD] 90 dienu laikā no dienas, kad saņemta papildinformācija, informāciju izvērtē un pārskatīto [ANZ] projektu nosūta [*EFSA*]. [*EFSA*] saskaņā ar 12. pantu apspriežas par pārskatīto [ANZ] projektu ar visām dalībvalstīm un pieteikuma iesniedzēju. 120 dienu laikā pēc tam, kad ir saņemts pārskatītais [ANZ] projekts, [*EFSA*] pieņem 1. punktā minēto secinājumu [..]."

32 Īstenošanas regulas Nr. 844/2012 14. panta "Atjaunošanas ziņojums un regula par atjaunošanu" 1. punktā, kurš netika grozīts ar Īstenošanas regulu 2018/1659, noteikts:

"1. Komisija atjaunošanas ziņojumu un regulas projektu iesniedz Regulas (EK) Nr. 1107/2009 79. panta 1. punktā minētajai [pastāvīgajai] komitejai sešu mēnešu laikā pēc [*EFSA*] secinājuma saņemšanas [..].

Atjaunošanas ziņojumā un regulas projektā ņem vērā [ZD] [ANZ] projektu, šīs regulas 12. panta 3. punktā minētās piezīmes un [*EFSA*] secinājumu, ja tas ir bijis iesniegts.

Pieteikuma iesniedzējam dod iespēju 14 dienu laikā iesniegt piezīmes par atjaunošanas ziņojumu."

33 Ar Īstenošanas regulu 2018/1659 Īstenošanas regulas Nr. 844/2012 14. pantā tika iekļauts 1.a punkts, kura pirmā daļa formulēta šādi:

"Tādas novērtēšanas vajadzībām, ko veic saskaņā ar apstiprināšanas kritērijiem, kuri noteikti ar Regulu (ES) 2018/605 grozītās Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktā un 3.8.2. punktā, attiecībā uz pieteikumiem, par kuriem līdz 2018. gada 10. novembrim ir pieņemts [*EFSA*] secinājums, ja Regulas (EK) Nr. 1107/2009 79. panta 1. punktā minētā komiteja līdz minētajam datumam vēl nav balsojusi par regulas projektu attiecībā uz minētās darbīgās vielas atjaunināšanu vai neatjaunināšanu, Komisija var uzskatīt, ka vajadzīga papildinformācija, lai novērtētu, vai šie apstiprināšanas kritēriji ir izpildīti. Tādā gadījumā Komisija lūdz [*EFSA*] samērīgā termiņā atkārtoti novērtēt pieejamo informāciju un informē pieteikuma iesniedzēju par šo lūgumu.

[..]"

Regula (ES) Nr. 283/2013

34 Atbilstoši 1. pantam Komisijas Regulā (ES) Nr. 283/2013 (2013. gada 1. marts), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 2013, L 93, 1. lpp.) nosaka datu prasības attiecībā uz darbīgajām vielām, Regulas Nr. 1107/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktās datu prasības attiecībā uz darbīgajām vielām ir izklāstītas Regulas Nr. 283/2013 pielikumā.

35 Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta "Darbīgās vielas tīrības specifikācija (g/kg)" ceturtajā daļā paredzēts, ka tad, "ja darbīgā viela ir izomēru maisījums, norāda izomēru satura attiecību vai attiecības diapazonu" un "paziņo katra izomēra relatīvo bioloģisko aktivitāti attiecībā gan uz iedarbīgumu, gan toksiskumu".

Orhūsas regula

36 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Savienības iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas veikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 6. oktobra Regulu (ES) 2021/1767 (OV 2021, L 356, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Orhūsas regula"), 2. panta 1. punkta g) apakšpunktā "administratīvs akts" ir definēts kā "jebkurš tāds Savienības iestādes vai struktūras pieņemts neleģislatīvs akts, kam ir juridiskas sekas un ārēja ietekme un kas ietver noteikumus, kuri var pārkāpt tiesību aktus vides jomā [..]".

37 Orhūsas regulas 10. panta "Pieprasījums veikt administratīvu aktu iekšēju pārskatīšanu" 1. punktā paredzēts:

"Jebkura nevalstiska organizācija vai citi sabiedrības locekļi, kas atbilst 11. pantā izklāstītajiem kritērijiem, ir tiesīgi Savienības iestādei vai struktūrai, kura ir pieņēmusi administratīvu aktu [..], iesniegt pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu, pamatojoties uz to, ka šāds akts [..] pārkāpj tiesību aktus vides jomā [..]."

38 Šīs regulas 12. panta "Griešanās Tiesā" 1. punktā noteikts:

"Nevalstiska organizācija, kas saskaņā ar 10. pantu ir iesniegusi pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu, var celt prasību Tiesā atbilstīgi attiecīgiem Līguma noteikumiem."

Īstenošanas regula 2021/2049

39 Īstenošanas regulas 2021/2049 4., 9., 11., 13., 15. un 16. apsvērums formulēti šādi:

"(4) [..] Īstenošanas regulas [Nr. 844/2012] 1. pantā norādītajā termiņā saskaņā ar minētā panta noteikumiem tika iesniegts pieteikums uz cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanu.

[..]

(9) Attiecībā uz endokrīni disruptīvu īpašību noteikšanas kritērijiem [..], pamatojoties uz [*EFSA*] secinājumā apkopoto pieejamo zinātnisko informāciju, [..] Komisija uzskata, ka cipermetrīns nav uzskatāms par tādu, kam piemīt endokrīni disruptīvas īpašības.

[..]

(11) Izsmidzināšana ārpus telpām ir tāds reprezentatīvs lietojums, par kuru ir izpildīti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantā noteiktie apstiprināšanas kritēriji, ar noteikumu, ka tiek veikti atbilstoši mazinoši pasākumi, kas ļauj nodrošināt ūdens organismiem un blakussugu posmkājiem, arī bitēm, nepieciešamo aizsardzības līmeni. Tāpēc, vismaz vienu augu

aizsardzības līdzekli, kas satur cipermetrīnu, lietojot vienā vai vairākos raksturīgos veidos, ir konstatēts, ka Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantā paredzētie apstiprināšanas kritēriji ir izpildīti tad, ja ir noteikti atbilstoši nosacījumi un ierobežojumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 6. pantu.

[..]

(13) Tomēr Komisija uzskata, ka, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1107/2009 24. pantu, cipermetrīns ir aizstājama viela. Cipermetrīns ir astoņu izomēru maisījums, kas satur ievērojamu daļu neaktīvu izomēru, tāpēc tas atbilst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 4. punkta ceturtā ievilkuma nosacījumam.

[..]

(15) Tomēr, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1107/2009 14. panta 1. punktu saistībā ar tās 6. pantu un ņemot vērā pašreizējo zinātnisko un tehnisko informāciju, ir jāparedz konkrēti nosacījumi un ierobežojumi. Konkrētāk, ir lietderīgi pieprasīt sīkāku apstiprinošu informāciju.

(16) Lai palielinātu uzticēšanos secinājumam, ka cipermetrīnam nav endokrīni disruptīvu īpašību, pieteikuma iesniedzējiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 2.2. punkta b) apakšpunktu [..] būtu jāiesniedz atjaunināts novērtējums par kritērijiem, kas noteikti [minētās regulas] 3.6.5. un 3.8.2. punktā."

40 Kā noteikts Īstenošanas regulas 2021/2049 1. pantā, "darbīgās vielas cipermetrīna apstiprinājumu atjauno saskaņā ar šīs regulas I pielikumu". Atbilstoši šīs īstenošanas regulas 2. pantam Īstenošanas regulas Nr. 540/2011, kurā grozījumi izdarīti ar Īstenošanas regulu 2015/2105, pielikumu groza saskaņā ar Īstenošanas regulas 2021/2049 II pielikumu.

41 Šīs regulas I pielikumā paredzēts, ka, atļaujot cipermetrīnu saturošus augu aizsardzības līdzekļus lietot izsmidzināšanai ārpus telpām, lai nodrošinātu blakussugu organismu, jo īpaši ūdens organismu un blakussugu posmkāju, to vidū bišu, aizsardzību, ir vajadzīgi tādi risku mazināšanas pasākumi, ar kuriem panāk noplūdes samazināšanu, kas platībās, kurās tiek audzēti kultūraugi, izraisa eksponētību ≤ 5,8 mg/ha.

Tiesvedības priekšvēsture

42 Tiesvedības priekšvēsturi, kas atspoguļota pārsūdzētā sprieduma 2.–16. punktā, var rezumēt šādi.

43 Cipermetrīns ir piretroīdu grupas insekticīds. Šo insekticīdu grupu Savienībā plaši lieto augu kultūru kaitēkļu apkarošanai. Cipermetrīns ir īpaši toksisks insektiem.

44 2005. gadā Komisija cipermetrīnu kā darbīgo vielu iekļāva Direktīvas 91/414 I pielikumā. Darbīgās vielas, kas iekļautas šajā I pielikumā, tiek uzskatītas par apstiprinātām saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009, un tās ir minētas Īstenošanas regulas Nr. 540/2011 pielikuma A daļā.

45 Šis apstiprinājums sākotnēji bija spēkā līdz 2016. gada 28. februārim. Tomēr būtisku kavējumu dēļ atkārtotas novērtēšanas un lēmumu pieņemšanas procesos laikposmā no 2017. līdz 2021. gadam šo apstiprinājumu katru gadu pagarināja vēl uz vienu gadu.

46 Cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas procedūrā ZD, apspriedusies ar otro ziņotāju dalībvalsti, sagatavoja ANZ projektu un 2017. gada 8. maijā to iesniedza *EFSA* un Komisijai.

47 *EFSA* ANZ projektu nosūtīja pieteikuma iesniedzējiem un pārējām dalībvalstīm komentāru sniegšanai un par to sāka sabiedrisko apspriešanu. Saņemtos komentārus *EFSA* pēc tam nosūtīja Komisijai.

48 *EFSA* 2018. gada 31. jūlijā sniedza zinātnisko atzinumu "*Peer Review of the pesticide risk assessment of the active substance cypermethrin*" (Darbīgās vielas cipermetrīna pesticīdu risku novērtējuma salīdzinošā pārbaude; turpmāk tekstā – "*EFSA* 2018. gada secinājums"). *EFSA* šajā dokumentā identificēja četras kritiskās jomas.

49 Kā izriet no šā *EFSA* secinājuma, tā identificē vienu vai vairākas kritiskās jomas šādos gadījumos:

– kad ir pietiekami daudz informācijas, lai raksturīgus lietojumus izvērtētu pēc vienotiem principiem saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktu un atbilstoši Komisijas Regulai (ES) Nr. 546/2011 (2011. gada 10. jūnijs) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 īstenošanu attiecībā uz vienotajiem principiem augu aizsardzības līdzekļu novērtēšanai un atļauju piešķiršanai (OV 2011, L 155, 127. lpp.), un šāds novērtējums neļauj secināt, ka vismaz vienā no raksturīgiem lietojumiem augu aizsardzības līdzeklim (turpmāk tekstā – "AAL"), kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, iespējams, nebūs kaitīgas iedarbības uz cilvēka vai dzīvnieku veselību, vidi vai uz pazemes ūdeņiem vai ka tam nebūs nepieļaujamas ietekmes uz vidi;

– kad informācijas trūkuma dēļ nav bijis iespējams veikt augstāka līmeņa novērtējumu un kad veiktais zemāka līmeņa novērtējums neļauj secināt, ka vismaz vienā no raksturīgiem lietojumiem AAL, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, iespējams, nebūs kaitīgas iedarbības uz cilvēka vai dzīvnieku veselību, vidi vai uz pazemes ūdeņiem vai ka tam nebūs nepieļaujamas ietekmes uz vidi; un

– ja, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, izmantojot pieteikuma iesniegšanas laikā pieejamās vadlīnijas, nav sagaidāms, ka darbīgā viela atbildīs Regulas Nr. 1107/2009 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem.

50 Attiecībā uz cipermetrīnu *EFSA* identificēja šādas kritiskās jomas:

– augsts risks ūdens organismiem;

– augsts risks medus bitēm;

– augsts risks mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem ārpus lietošanas zonas; un

– informācijas neesība par to pesticīdu partiju sastāvu, kuras izmantoja apstiprinājuma pieteikuma iesniedzēju iesniegtajos ekotoksikoloģiskajos pētījumos, kuras dēļ *EFSA* nevarēja pārliecināties, ka šīs pesticīdu partijas atbilst AAL, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, raksturīgiem lietojumiem Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punkta izpratnē.

51 Pastāvīgās komitejas 2019. gada janvāra sanāksmē Komisija iesniedza apstiprinājuma atjaunošanas priekšlikumu, kurā, lai pasargātu bites un ūdeņus, cipermetrīna izmantošana bija ierobežoti atļauta tikai rudens un ziemas sezonās, paredzot risku mazināšanas pasākumus, kas par

95 % samazinātu pesticīdu noplūdi vidē un novērstu to nelabvēlīgo ietekmi uz vidi. Saskārusies ar lielākās daļas dalībvalstu atteikumu atbalstīt apstiprinājuma atjaunošanas priekšlikumu ar šādiem ierobežojumiem, Komisija lūdza *EFSA* publicēt paziņojumu par cipermetrīna riska mazināšanas pasākumiem.

52 2019. gada 16. septembrī *EFSA* pieņēma paziņojumu par risku mazināšanas pasākumiem attiecībā uz cipermetrīnu (turpmāk tekstā – "2019. gada paziņojums"). *EFSA* tajā norādīja, ka vienīgi tāds risku mazināšanas pasākums, ar kuru pesticīdu noplūdi samazinātu vairāk nekā par 95 %, ļautu secināt, ka risks ūdens organismiem ir zems. Tā nonāca pie tāda paša secinājuma attiecībā uz posmkājiem, kas nepieder mērķa grupai. *EFSA* paziņojumā arī norādīja, ka pieejamie pētījumi neaptver cipermetrīna izmantošanu rudenī. *EFSA* turklāt uzskatīja, ka, lai aizsargātu bites, pietiktu ar to, ka kultūrā nebūtu ziedošu nezāļu, tiktu aizliegts apsmidzināt ziedošas kultūras un noplūde tiktu samazinātu par 54 %, un ka būtu iespējams secināt, ka riska līmenis ir zems.

53 Pēc daudzām pastāvīgās komitejas sanāksmēm Komisija 2021. gada 24. novembrī pieņēma Īstenošanas regulu 2021/2049, ar kuru tā atjaunoja darbīgās vielas cipermetrīna apstiprinājumu. Šo atjaunojumu tomēr papildina vairākas īpašas normas, kas paredzētas šīs regulas I pielikumā.

54 2022. gada 20. janvārī apelācijas sūdzības iesniedzēja saskaņā ar Orhūsas regulas 10. panta 1. punktu iesniedza Komisijai pieprasījumu veikt Īstenošanas regulas 2021/2049 iekšēju pārskatīšanu, lai panāktu tās atcelšanu vai aizstāšanu ar regulu, ar kuru tiktu noraidīts cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikums. Šajā pieprasījumā apelācijas sūdzības iesniedzēja izklāstīja iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka šī īstenošanas regula ir pretrunā piesardzības principam un Savienības pienākumam nodrošināt augstu sabiedrības veselības un vides aizsardzības līmeni, – pienākumam, kurš attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem ir konkretizēts ar Regulu Nr. 1107/2009 un it īpaši ar tās 4. pantu.

55 2022. gada 18. februārī Komisija lūdza *EFSA* zinātnisku un tehnisku atbalstu attiecībā uz visiem nozīmīgajiem zinātniskajiem datiem, kas bija sniegti pieprasījumā veikt iekšēju pārskatīšanu. Atbildot uz šo lūgumu, *EFSA* 2022. gada 15. martā publicēja tehnisko ziņojumu, kurā bija vērtēts tikai apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildums attiecībā uz to, ka cipermetrīna endokrīni disruptīvo īpašību vērtējumā nebija ņemti vērā daži pētījumi, kas publicēti neatkarīgajā literatūrā.

56 2022. gada 18. jūlija elektroniskā pasta vēstulē Komisija apelācijas sūdzības iesniedzējai nosūtīja strīdīgā lēmuma kopiju franču valodā, kam bija pievienots pielikums, kurā izklāstīts pieprasījuma veikt iekšēju pārskatīšanu noraidīšanas pamatojums.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

57 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2022. gada 31. augustā, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu.

58 Prasības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja vienu pamatu, kurš bija sadalīts divās daļās un attiecās uz to, ka ir pārkāpts piesardzības princips un nav izpildīts Savienības pienākums nodrošināt augstu sabiedrības veselības un vides aizsardzības līmeni, – pienākums, kurš izriet no LESD 9. un 11. panta, 168. panta 1. punkta un 191. panta 1. punkta, kā arī no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. un 37. panta un kurš attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem ir konkretizēts ar Regulu Nr. 1107/2009 un it īpaši ar tās 4. pantu.

59 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja abas šā vienīgā pamata daļas un noraidīja prasību kopumā.

Lietas dalībnieku prasījumi

60 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

– izspriest lietu un, apmierinot apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā instancē izvirzītos prasījumus, atcelt strīdīgo lēmumu, un

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

61 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

– noraidīt apelācijas sūdzību un

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

62 Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz to, ka nav ņemtas vērā *EFSA* identificētās kritiskās jomas. Otrais pamats attiecas uz to, ka nav ievēroti zinātniskie kritēriji endokrīni disruptīvu īpašību noteikšanai. Trešais pamats attiecas uz to, ka nav ņemti vērā citi *EFSA* identificētie trūkstošie dati. Ceturtais pamats attiecas uz apstiprinošas informācijas pieprasījumu negodīgumu, it īpaši attiecībā uz otro un trešo apstiprinošas informācijas pieprasījumu. Visbeidzot, piektais pamats attiecas uz to, ka nav vērtēts pieteikuma iesniedzēja iesniegtā preparāta sastāva ilgtermiņa toksiskums.

63 Vispirms jāvērtē apelācijas sūdzības pirmais pamats, tad otrais pamats kopīgi ar ceturtā pamata otro daļu, jo tie abi attiecas uz Vispārējās tiesas vērtējumu saistībā ar analīzi par cipermetrīna endokrīni disruptīvo īpašību neesību. Pēc tam jāvērtē ceturtā pamata pirmā daļa, trešais pamats un, visbeidzot, piektais pamats.

Par pirmo pamatu attiecībā uz to, ka nav ņemtas vērā EFSA identificētās kritiskās jomas

64 Apelācijas pirmajam pamatam ir trīs daļas. Pirmā daļa attiecas uz tiesību kļūdu, pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un pierādījumu sagrozīšanu Vispārējās tiesas vērtējumā par kritisko jomu saistībā ar informācijas trūkumu par izmantoto partiju reprezentativitāti. Otrā daļa attiecas uz pamatojuma pretrunīgumu un tiesību kļūdu Vispārējās tiesas vērtējumā par kritisko jomu saistībā ar augsto risku ūdens organismiem. Visbeidzot – trešā daļa attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, pretrunām pamatojumā, tiesību kļūdu un pierādījumu sagrozīšanu Vispārējās tiesas vērtējumā par kritisko jomu saistībā ar augstu risku mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem.

Par pirmā pamata pirmo daļu attiecībā uz tiesību kļūdu, pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un pierādījumu sagrozīšanu Vispārējās tiesas vērtējumā par kritisko jomu saistībā ar informācijas trūkumu par izmantoto partiju reprezentativitāti

– Lietas dalībnieku argumenti

65 Iesākumā apelācijas sūdzības iesniedzēja vispārīgi atgādina – kā secināms no Vispārējās tiesas vērtējumiem, kas izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 91.–93. un 104. punktā –, ka no piesardzības principa, kas ir Regulas Nr. 1107/2009 pamatā, izriet, ka Komisija, būdama risku pārvaldītāja, apstiprinājumu darbīgajai vielai, attiecībā uz kuru, kā tas ir šajā lietā, *EFSA* ir identificējusi kritiskās jomas, var atjaunot tikai tad, ja risku mazināšanas pasākumi ļauj nevis teorētiski, bet faktiski un zinātniski apstiprinātā veidā samazināt risku līdz tādam pieņemamam līmenim, kas ļauj izslēgt kaitīgu ietekmi uz cilvēku veselību vai nevēlamu ietekmi uz vidi.

66 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka no tā izriet – kad *EFSA* ir identificējusi kritisko jomu, Komisijai ir pienākums pārliecināties, ka reāli un zinātniski pamatoti risku mazināšanas pasākumi ļauj šos riskus samazināt līdz pieņemamam līmenim.

67 It īpaši apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka 2018. gada secinājumā *EFSA* bija identificējusi četras kritiskas jomas, tostarp kritisko jomu saistībā ar informācijas trūkumu par ekotoksikoloģiskajos pētījumos izmantoto partiju reprezentativitāti, ko Komisija tomēr neuzskatīja par šķērsli cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanai. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo – lai gan Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 92., 93. un 104. punktā izklāstīja nosacījumus, ar kādiem darbīgo vielu var atjaunot, neraugoties uz to, ka tās risku novērtējumā ir identificētas vairākas kritiskas jomas, šī tiesa minētā sprieduma 129.–188. punktā nepārbaudīja, vai iemesli, kuru dēļ Komisija bija izslēgusi kaitīgu ietekmi uz cilvēku veselību vai nevēlamu ietekmi uz vidi, ļauj samazināt identificēto risku līdz pieņemamam līmenim.

68 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini apvērsusi pierādīšanas pienākumu, pārsūdzētā sprieduma 146. punktā norādot, ka administratīva akta iekšējas pārskatīšanas pieprasījuma iesniedzējam ir pienākums norādīt elementus, kas ļauj apšaubīt šo aktu pieņēmušās iestādes novērtējumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Komisijai, nevis pieprasījuma iesniedzējam bija pienākums pierādīt, ka tā Īstenošanas regulā 2021/2049 vai – vēlākais – strīdīgajā lēmumā ir atbildējusi uz *EFSA* identificēto kritisko jomu, veicot efektīvus un zinātniski pamatotus risku mazināšanas pasākumus. Tādējādi Vispārējā tiesa esot rīkojusies kļūdaini un apvērsusi pierādīšanas pienākumu, minētā sprieduma 134., 147. un 158. punktā kā "kontekstuālus", "neskaidrus", "spekulatīvus" un "nepamatotus" noraidīdama argumentus, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja bija izvirzījusi pirmajā instancē.

69 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 147., 148. un 154. punktā Vispārējā tiesa nepaskaidro, kāpēc ir jāuzskata par "neskaidru" un "spekulatīvu" apgalvojums, ka nav ticams, ka ZD ir veikusi līdzvērtības pārbaudes, salīdzinot, no vienas puses, tehnisko materiālu (proti, darbīgo vielu un tās piemaisījumus), ko izmantoja testos, kuri tika veikti pirmā apstiprinājuma saņemšanai, un, no otras puses, pašreizējo tehnisko specifikāciju, jo sākotnējā tehniskā materiāla precīzs sastāvs nav zināms. Līdzīga pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, kā arī pierādījumu sagrozīšana izrietot no pārsūdzētā sprieduma 148. un 163.–165. punkta attiecībā uz piemaisījumu raksturu, to nozīmi un genotoksisko potenciālu. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 157. punktā Vispārējā tiesa neesot atbildējusi uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par to, ka neirotoksicitātes un reproduktīvās un attīstības toksicitātes izmēģinājumiem nav nozīmes, vērtējot pašreizējās tehniskās specifikācijas genotoksisko

potenciālu. Pārsūdzētā sprieduma 160. un 167.–172. punktā Vispārējā tiesa arī esot kļūdaini noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka ZD apgalvojums, kuru pārņēmusi Komisija un saskaņā ar kuru problēmu varētu atrisināt dalībvalstu līmenī brīdī, kad izsniedz atļaujas laišanai tirgū, vai nākamajā apstiprinājuma atjaunošanas procedūrā, ir pretrunā Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punktam.

70 Replikas rakstā apelācijas sūdzības iesniedzēja piebilst, ka ZD apgalvojumi, pat pieņemot, ka tie ir pamatoti, neesot uzskatāmi par risku mazināšanas pasākumiem un nevarot būt par pamatu noraidīt risku novērtējumu, kuru veikusi *EFSA*, kam šajā ziņā ir pēdējais vārds saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 12. pantu un ar zinātniskā novērtējuma izcilības un neatkarības principu, kurš ir pamatā piesardzības principam, jo īpaši tādēļ, ka ZD principā izvēlas apstiprinājuma atjaunošanas pieprasījuma iesniedzējs.

71 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 163.–165. punktā izdarītais konstatējums, ka *EFSA* pēc tās secinājuma esot norādījusi, ka nekādi citi piemaisījumi, izņemot heksānu, neesot uzskatāmi par toksikoloģiski nozīmīgiem, ir balstīts uz sagrozītiem pierādījumiem, jo šāda *EFSA* nostāja nekādi neizrietot no lietas materiāliem.

72 Komisija apstrīd šo argumentāciju.

73 Vispirms tā vispārīgi uzsver – apstāklis, ka *EFSA* identificē vienu vai vairākas kritiskas jomas, ne vienmēr nozīmē, ka darbīgā viela neatbilst apstiprināšanas kritērijiem, kuri minēti Regulas Nr. 1107/2009 4. pantā.

74 Turpinot tā precizē – kā izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 12., 96., 105., 112., 113., 193. un 227. punktā, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja nav apstrīdējusi, Komisija balstījās uz *EFSA* 2019. gada paziņojumu, lai pārliecinātos, ka kritiskās jomas neliedz atjaunot cipermetrīna apstiprinājumu. Tādējādi Komisija esot pārliecinājusies par risku mazināšanas pasākumu reālistiskumu un pamatotību, balstoties uz zinātniski apstiprinātu pamatu.

75 Visbeidzot – konkrētāk attiecībā uz kritisko jomu saistībā ar izmantoto partiju reprezentativitāti, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 136.–144. punkta, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja nav apstrīdējusi, un no minētā sprieduma 168.–172. punkta, Komisija esot balstījusies gan uz ZD neatkarīgo un objektīvo novērtējumu, gan uz citiem elementiem, lai pārliecinātos, ka cipermetrīna apstiprinājumu var atjaunot.

76 Pirmām kārtām, argumentācija, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja vērš pret pārsūdzētā sprieduma 146. punktu, izrietot no šā punkta nepareizas interpretācijas. Vispārējā tiesa neesot apvērsusi pierādīšanas pienākumu. Tā tikai esot konstatējusi, ka administratīva akta iekšējās pārskatīšanas pieprasījuma iesniedzējam saskaņā ar vides tiesībām ir jānorāda būtiski faktiskie apstākļi vai juridiskie argumenti, kas var pamatot "ticamas šaubas" par Savienības iestādes attiecīgajā aktā veikto vērtējumu.

77 Otrām kārtām, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 134., 147. un 158. punktā izklāstīto pamatojumu apelācijas sūdzības iesniedzēja esot tikai atkārtojusi savus pirmajā instancē izteiktos apgalvojumus.

78 Trešām kārtām, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju, kas vērsta pret pārsūdzētā sprieduma 164. un 165. punktu, Komisija, pirmkārt, norāda, ka Vispārējās tiesas konstatējumi balstīti nevis uz *EFSA* 2018. gada secinājumu, bet gan uz informāciju, kas iegūta pēc saziņas ar *EFSA* un ZD risku pārvaldības procesa laikā, proti, pēc šā secinājuma.

79 Otrkārt, attiecībā uz Vispārējās tiesas vērtējumiem, kas izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 160. un 169.–172. punktā, Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa prasītājas argumentu nav noraidījusi tikai tāpēc, ka *EFSA* uzskatījusi, ka ir visai maza iespēja, ka cipermetrīns varētu būt genotoksisks. Tā esot balstījusies arī uz minētā sprieduma 170. punktā izklāstīto un prasītājas neapstrīdēto iemeslu, ka tika veikts ražotās darbīgās vielas genotoksicitātes novērtējums, proti, testēts materiāls, kas sastāvēja no šīs vielas un piemaisījumiem, un ka turklāt tika pārbaudīts katrs piemaisījums, lai noteiktu tā toksikoloģisko nozīmi, ņemot vērā nepieciešamību noteikt konkrētas robežvērtības materiālā.

– *Tiesas vērtējums*

80 Pirmkārt, jāatgādina, ka saskaņā ar Orhūsas regulas 10. panta 1. punktu jebkura nevalstiska organizācija, kas atbilst šīs regulas 11. pantā noteiktajiem kritērijiem, var, rakstiski iesniedzot motivētu pieteikumu, lūgt administratīva akta iekšēju pārskatīšanu Savienības iestādei vai struktūrai, kas to pieņēmusi saskaņā ar tiesību aktiem vides jomā. Šajā ziņā minētās regulas 2. panta 1. punkta g) apakšpunktā "administratīvs akts" ir definēts kā jebkurš tāds Savienības iestādes vai struktūras pieņemts neleģislatīvs akts, kam ir juridiskas sekas un ārēja ietekme un kas ietver noteikumus, kuri var pārkāpt tiesību aktus vides jomā. Ja administratīvais akts, kā tas ir šajā gadījumā, attiecas uz darbīgās vielas kā aizstājamas vielas apstiprinājuma atjaunošanu saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 20. panta 1. punktu un 24. panta 1. punktu, iekšējās pārskatīšanas pieprasījums attiecas uz šīs atjaunošanas atkārtotu vērtēšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 3. septembris, *Mellifera*/Komisija, C-784/18 P, EU:C:2020:630, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

81 Administratīvā akta iekšējās pārskatīšanas pieprasījuma mērķis tātad ir panākt, ka tiek konstatēts apstrīdētā administratīvā akta prettiesiskums vai nepamatotība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 3. septembris, *Mellifera*/Komisija, C-784/18 P, EU:C:2020:630, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

82 Iekšējās pārskatīšanas procedūrai ir raksturīgi, ka pieprasījuma veikt pārskatīšanu iesniedzējs norāda konkrētus un precīzus iemeslus, kas liek apšaubīt vērtējumus, uz kuriem ir balstīts šis administratīvais akts. Šajā ziņā, kā Vispārējā tiesa pamatoti atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 42. un 146. punktā, lai atbilstīgi izklāstītu pārskatīšanas iemeslus, pieprasījuma veikt administratīvā akta iekšēju pārskatīšanu iesniedzējam ir jānorāda būtiski faktiskie apstākļi vai juridiskie argumenti, kas var pamatot "ticamas šaubas" attiecībā uz Savienības iestādes vai struktūras apstrīdētajā tiesību aktā veikto vērtējumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 12. septembris, *TestBioTech* u.c./Komisija, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 68. un 69. punkts, kā arī 2021. gada 6. oktobris, *ClientEarth*/Komisija, C-458/19 P, EU:C:2021:802, 60. punkts).

83 Gadījumā, ja, kā tas ir šajā lietā, kompetentā Savienības iestāde vai struktūra noraida pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu, pieprasījuma iesniedzējs saskaņā ar Orhūsas regulas 12. pantu, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 10. pantu, var vērsties Savienības tiesā un celt prasību sakarā ar kompetences trūkumu, būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu, Līgumu vai jebkuru tādu tiesību normu pārkāpumu, kas saistītas ar to piemērošanu, vai pilnvaru nepareizu izmantošanu, vēršot šo prasību pret lēmumu, ar kuru kā nepamatots noraidīts minētais pieprasījums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 12. septembris, *TestBioTech* u.c./Komisija, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 38. punkts).

84 Šajā prasībā apelācijas sūdzības iesniedzējam ir jānorāda pamati un argumenti, ar kuriem var pierādīt it īpaši tiesību kļūdu vai kļūdu vērtējumā, kas padara prettiesisku lēmumu, ar kuru Savienības iestāde vai struktūra noraidījusi pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 6. oktobris, *ClientEarth*/Komisija, C-458/19 P, EU:C:2021:802, 49.–51. punkts).

85 Ņemot vērā šā sprieduma 83. un 84. punktā atgādināto judikatūru, jākonstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nepareizi interpretē pārsūdzētā sprieduma 134., 147. un 158. punktu, kuros Vispārējā tiesa, neizsakoties par pierādīšanas pienākumu, vienīgi izvērtēja tai iesniegtos argumentus, daļu no tiem kvalificējot kā "neskaidrus", "kontekstuālus" vai "spekulatīvus" un noraidot tos kā neefektīvus vai nepamatotus, ja tiek identificēta viena vai vairākas kritiskas jomas. Savukārt pārsūdzētā sprieduma 146. punktā Vispārējā tiesa vienīgi atgādināja šā sprieduma 82. punktā minēto Tiesas judikatūru.

86 Otrkārt, jāvērtē apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti, kas vērsti pret pārsūdzētā sprieduma 147., 148., 154., 157., 160., 163.–165. un 172. punktu, kuros Vispārējā tiesa apstiprināja Komisijas vērtējumu, saskaņā ar kuru informācijas trūkums par ekotoksikoloģiskajos pētījumos izmantoto partiju reprezentativitāti, kas *EFSA* 2018. gada secinājumā identificēts kā kritiskā joma, neliedz izslēgt cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieprasījuma iesniedzēju piedāvātās specifikācijas genotoksisko un ekotoksisko potenciālu.

87 Pirmām kārtām, jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 14. panta 1. punktu darbīgās vielas apstiprinājumu atjauno pēc pieprasījuma, ja ir izpildīti šīs regulas 4. pantā noteiktie apstiprināšanas kritēriji.

88 Atbilstoši minētās regulas 4. panta 1. punktam darbīgo vielu apstiprina saskaņā ar tās pašas regulas II pielikumu, ja, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, gaidāms, ka atbilstīgi šā II pielikuma 2. un 3. punktā minētajiem apstiprināšanas kritērijiem AAL, kuros ir attiecīgā darbīgā viela, atbildīs šā 4. panta 2. un 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem, proti, ja šiem līdzekļiem un to atliekām citastarp nav kaitīgas ietekmes uz cilvēku vai dzīvnieku veselību un nav nevēlamas iedarbības uz vidi.

89 No Regulas Nr. 1107/2009 14. panta, to lasot kopā ar tās 4. pantu un II pielikuma "Procedūra un kritēriji darbīgo vielu, aizsargvielu un sinerģistu apstiprināšanai saskaņā ar II nodaļu" 2. un 3. punktu, izriet, ka tad, kad Komisijai jāpieņem lēmums par pieteikumu darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanai, tai ir jāveic riska novērtējums, kas saskaņā ar minētā II pielikuma 3.6.2.–3.6.4. punktu citastarp ietver genotoksiskuma, kancerogenitātes vai reproduktīvās toksicitātes pētījumus, kā arī minētā II pielikuma 3.8. punktā minētos ekotoksikoloģijas pētījumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 22. jūnijs, *Arysta LifeScience Great Britain*/Komisija, C-259/22 P, EU:C:2023:513, 130. punkts).

90 Šajā ziņā, kā izriet no šīs regulas normām, Savienības likumdevējs ir izvēlējies darbīgās vielas risku zinātnisko izvērtējumu vienlaikus uzticēt gan ZD, gan *EFSA*.

91 Vispirms atbilstoši šīs regulas 11. panta 1. un 2. punktam dalībvalstij, kurā iesniegts pieteikums par darbīgās vielas apstiprināšanu vai apstiprinājuma atjaunošanu, ANZ ietvaros ir jāveic šā pieteikuma neatkarīgs, objektīvs un pārredzams novērtējums, ņemot vērā attiecīgā laika zinātnes un tehnikas atziņas, lai novērtētu, vai ir sagaidāms, ka darbīgā viela atbildīs šīs regulas 4. pantā paredzētajiem apstiprināšanas kritērijiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 1. oktobris, *Blaise* u.c., C-616/17, EU:C:2019:800, 66. un 67. punkts).

92 Vēl jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 12. panta 2. punktu, to lasot šīs regulas 12. apsvēruma gaismā, *EFSA* pieņem secinājumu par šo darbīgo vielu, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas un tādējādi precizējot, vai ir sagaidāms, ka minētā darbīgā viela atbildīs šīs regulas 4. pantā minētajiem apstiprināšanas kritērijiem.

93 Visbeidzot saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 13. panta 1. punktu Komisija iesniedz pārskata ziņojumu un apstiprināšanas regulas projektu, "ņemot vērā" gan ZD ANZ projektu, gan *EFSA* pieņemto secinājumu.

94 Tāpat – pretēji apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumiem, kas izklāstīti šā sprieduma 70. punktā, – ar Regulas Nr. 1107/2009 noteikumiem *EFSA* nav piešķirts "pēdējais vārds" risku novērtēšanas jomā. Ar tiem turpretī ir noteikts pienākums Komisijai ņemt vērā gan *EFSA* secinājumu, gan ZD sagatavoto ANZ projektu. Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 90. punktā pamatoti secināja, ka Komisijas pienākumu ņemt vērā šos dokumentus nevar interpretēt kā šīs iestādes pienākumu pilnībā ievērot *EFSA* secinājumu vai ZD ziņojumu.

95 Otrām kārtām, jākonstatē, ka Regulas Nr. 1107/2009 normās nav precizēts, kā Komisijai jārīkojas, ja ZD un *EFSA* attiecīgie novērtējumi atšķiras.

96 Tādā gadījumā Komisijai, kurai ir plaša novērtējuma brīvība, ir jāveic sarežģīti zinātniski un tehniski novērtējumi un Savienības tiesas pārbaude aprobežojas ar pārbaudi par to, vai ir ievērotas procesuālās normas, vai fakti saturiski ir precīzi, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana, kā arī vai nav neievērots pienākums norādīt pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 18. jūlijs, *Industrias Químicas del Vallés* /Komisija, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 76. punkts, kā arī 2021. gada 9. decembris, *Agrochem-Maks*/Komisija, C-374/20 P, EU:C:2021:990, 53. un 54. punkts).

97 Attiecībā uz šo pēdējo aspektu gadījumos, kad iestādēm ir šāda novērtējuma brīvība, to garantiju ievērošanai, kas Savienības tiesību sistēmā saistītas ar administratīvajiem procesiem, ir īpaša nozīme. Starp šīm garantijām tostarp ir kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un objektīvi izvērtēt visus izskatāmās lietas apstākļus, kā arī pienākums pienācīgi pamatot savu lēmumu. Tikai ar šādiem nosacījumiem Savienības tiesa var pārbaudīt, vai ir pienācīgi ņemti vērā faktu un tiesību elementi, no kuriem ir atkarīga novērtējuma brīvības izmantošana (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14. punkts; 2008. gada 6. novembris, Nīderlande/Komisija, C-405/07 P, EU:C:2008:613, 56. punkts, un 2023. gada 22. jūnijs, *Arysta LifeScience Great Britain*/Komisija, C-259/22 P, EU:C:2023:513, 46. punkts).

98 Veicot šo pārbaudi, Vispārējai tiesai nolēmums ir jāpamato, skaidri un nepārprotami norādot savu argumentāciju, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt pieņemtā nolēmuma pamatojumu un Tiesai – veikt tā pārbaudi tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2021. gada 29. aprīlis, *Achemos Grupė* un *Achema*/Komisija, C-847/19 P, EU:C:2021:343, 60. punkts, kā arī 2024. gada 4. oktobris, *UPL Europe* un *Indofil Industries (Netherlands)*/Komisija, C-262/23 P, EU:C:2024:862, 132. punkts).

99 Vispārējās tiesas pienākums norādīt nolēmumu pamatojumu atbilstoši Eiropas Savienības tiesas statūtu 36. pantam un 53. panta pirmajai daļai tai neuzliek pienākumu sniegt izklāstu, kurā izsmeļoši un pa vienam būtu aplūkoti visi lietas dalībnieku paustie argumenti. Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojums var būt netiešs ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt Vispārējās tiesas nolēmuma pamatojumu un Tiesai gūt pietiekamus

elementus pārbaudes veikšanai (spriedums, 2024. gada 4. oktobris, *UPL Europe* un *Indofil Industries (Netherlands)*/Komisija, C-262/23 P, EU:C:2024:862, 133. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

100 Šajā lietā Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 9. punktā norādīja, ka no *EFSA* 2018. gada secinājuma izriet, ka no četrām šīs iestādes identificētajām kritiskajām jomām viena ir saistīta ar informācijas trūkumu par apstiprinājuma pieteikuma iesniedzēju iesniegtajos ekotoksikoloģiskajos pētījumos izmantoto pesticīdu partiju sastāvu un ka šī nepilnība neļāva *EFSA* pārbaudīt, vai šīs pesticīdu partijas atbilst AAL, kura sastāvā ir darbīgā viela, raksturīgajiem lietojumiem Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punkta izpratnē.

101 Kā jau norādīts šā sprieduma 49. punktā un kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 8. punkta, *EFSA* kritisko jomu identificē tad, ja atbilstoši konkrētajam gadījumam attiecīgās vielas novērtējums neļauj secināt, ka vismaz vienā no raksturīgajiem lietojumiem AAL, kas satur darbīgo vielu, visticamāk, nebūs kaitīga ietekme uz cilvēku vai dzīvnieku veselību, vidi vai gruntsūdeņiem vai nepieņemama ietekme uz vidi, vai ka, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, izmantojot pieteikuma iesniegšanas laikā pieejamās vadlīnijas, nav sagaidāms, ka darbīgā viela atbildīs Regulas Nr. 1107/2009 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem.

102 Tādēļ, kā Vispārējā tiesa būtībā konstatēja pārsūdzētā sprieduma 92. un 93. punktā, ja risku novērtējumā ir identificētas kritiskās jomas, Komisija principā nevar atkāpties no šāda novērtējuma rezultātiem, jo pretējā gadījumā tiktu pārkāpts piesardzības princips, ja vien nav pietiekami pierādīts, ka, neraugoties uz šādu kritisko jomu identificēšanu, risku mazināšanas pasākumi ļauj secināt, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punktā noteiktie kritēriji ir ievēroti.

103 Šajā ziņā no pārsūdzētā sprieduma 143., 147., 148. un 154. punkta izriet, ka, lai noraidītu apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju, kas balstīta uz *EFSA* identificēto kritisko jomu un atgādināta šā sprieduma 100. punktā, Vispārējā tiesa, tāpat kā Komisija strīdīgajā lēmumā, balstījās uz to, ka ZD 2019. gada elektroniskā pasta vēstulē bija apstiprinājusi, ka, neraugoties uz datu trūkumu, vairākas līdzvērtības pārbaudes ANZ projekta laikā ļāva konstatēt, ka pirmās apstiprināšanas laikā izmantotais tehniskais materiāls ir līdzvērtīgs atjaunošanas procedūras laikā izmantotajam tehniskajam materiālam un ka datu trūkumu var kompensēt vai nu zonālā vai valsts līmenī, vai nākamās atjaunošanas laikā.

104 Šādi nospriezdama, Vispārējā tiesa nedz izklāstīja iemeslus, kāpēc ZD viedoklis bija jāuzskata par svarīgāku nekā *EFSA* viedoklis, kaut arī *EFSA*, ņemot vērā ZD viedokli par partiju reprezentativitāti ANZ projektā, bija identificējusi kritisko jomu, nedz identificēja risku mazināšanas pasākumus, kas būtu ļāvuši Komisijai saskaņā ar Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 92. un 93. punktā izklāstītajiem un šā sprieduma 102. punktā atgādinātajiem noteikumiem atkāpties no risku novērtējuma, kurā identificēta kritiskā joma.

105 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 139. punktā minētais iemesls, saskaņā ar kuru dažādas Regulas Nr. 1107/2009 normas "atspoguļo [Savienības] likumdevēja izvēli konkrētos gadījumos piešķirt lielāku nozīmi dalībvalstu ekspertu neatkarīgam un objektīvam novērtējumam", neļauj novērst nepietiekamo pamatojumu pārsūdzētā sprieduma 147., 148. un 154. punktā.

106 Vispārējā tiesa ne tikai nav skaidri identificējusi Regulas Nr. 1107/2009 normas, uz kurām tā balsta savu vērtējumu, bet minētajā 148. un 154. punktā izklāstītais pamatojums ir balstīts uz strīdīgā lēmuma fragmentiem, kuru pamatā ir nevis dalībvalstu ekspertu vērtējums, bet gan ANZ projekts un tikai ZD nosūtīta elektroniskā pasta vēstule. Arī *EFSA* 2018. gada secinājums balstās uz

dalībvalstu ekspertu novērtējumiem un, kā precizēts šā sprieduma 92. punktā, ir neatkarīgs zinātnisks risku novērtējums. Tie tātad ir salīdzināmi ar ZD ANZ projektu, it īpaši tad, ja tajos ir identificēta viena vai vairākas kritiskas jomas, kā tas ir šajā lietā.

107 Tādējādi, kā pamatoti norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, jākonstatē, ka pārsūdzētā sprieduma 147., 148. un 154. punktā ir nepietiekams pamatojums.

108 Vēl saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumiem, kuri attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un pierādījumu sagrozīšanu un ir vērsti pret pārsūdzētā sprieduma 148. un 163.–165. punktu par darbīgās vielas piemaisījumu raksturu un to genotoksisko potenciālu, jāatgādina, ka minētā sprieduma 148. punktā Vispārējā tiesa piekrita Komisijas strīdīgajā lēmumā izklāstītajam viedoklim, ka darbīgās vielas minimālās tīrības pakāpes palielināšana saskaņā ar jauno specifikāciju (920 g/kg atšķirībā no 900 g/kg sākotnējā atsauces specifikācijā) pati par sevi nozīmējot zemāku piemaisījumu līmeni salīdzinājumā ar situāciju, kāda bija, apstiprinot darbīgo vielu pirmoreiz. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 164. un 165. punktā Vispārējā tiesa, atsaucoties uz minētā sprieduma 142. un 143. punktu, būtībā uzskatīja, ka Komisija, pamatojoties uz saziņu ar *EFSA* un ZD, kas notika pēc *EFSA* 2018. gada secinājuma pieņemšanas un ar nolūku iegūt papildu pārliecību, atzina, ka nekādi citi piemaisījumi, izņemot heksānu, nav uzskatāmi par toksikoloģiski nozīmīgiem.

109 Attiecībā uz Vispārējās tiesas apgalvojumu, kurš ietverts pārsūdzētā sprieduma 164. un 165. punktā un saskaņā ar kuru Komisija, pēc *EFSA* 2018. gada secinājuma sazinoties ar ZD, esot saņēmusi papildu apliecinājumu, ka, izņemot heksānu, nekādi citi piemaisījumi nav uzskatāmi par toksikoloģiski nozīmīgiem, pirmkārt, jākonstatē, ka, lai gan minētā sprieduma 143. punktā ir minēta ZD 2019. gada elektroniskā pasta vēstule, kas nosūtīta pēc šā *EFSA* secinājuma, tomēr šajā vēstulē, kā Vispārējā tiesa norādījusi minētā sprieduma 142. punktā, ZD vienīgi precizē savu novērtējumu, kurš bija izklāstīts ANZ projektā, kas tika iesniegts pirms minētā *EFSA* secinājuma. Katrā ziņā no šīs elektroniskā pasta vēstules, kas citēta pārsūdzētā sprieduma 143. punktā, neizriet, ka ZD būtu paudusi viedokli par citu piemaisījumu, izņemot heksānu, toksikoloģisko nozīmīgumu, jo šajā elektroniskā pasta vēstulē ir minēts tikai "vispārējs piemaisījumu novērtējums".

110 Otrkārt, attiecībā uz "[Komisijas] saziņu ar *EFSA*", kas minēta pārsūdzētā sprieduma 164. punktā, jānorāda – ne pārsūdzētā sprieduma 142. punktā, ne tā 143. punktā nav minēta šāda "saziņa ar *EFSA*" pēc pēdējās minētās secinājuma pieņemšanas attiecībā uz darbīgās vielas sastāvā esošiem citiem piemaisījumiem, izņemot heksānu. Vispārējā tiesa arī nekādi nav paskaidrojusi, kādā veidā šāda saziņa starp Komisiju un *EFSA* būtu notikusi pēc šā secinājuma pieņemšanas un kāda tā būtu minēta strīdīgajā lēmumā.

111 Lai gan ir taisnība – kā Vispārējā tiesa norādījusi pārsūdzētā sprieduma 165. punktā –, ka Komisija strīdīgajā lēmumā ir minējusi, ka *EFSA* ir "apstiprinājusi", ka, izņemot heksānu, neviens piemaisījums neesot uzskatāms par toksikoloģiski nozīmīgu, pietiek ar konstatējumu, ka Vispārējā tiesa nav pat īsumā precizējusi, uz kādu *EFSA* pētījumu vai dokumentu Komisija balstījusies.

112 Kā secinājumu 190. un 204. punktā būtībā norādījusi ģenerāladvokāte, no strīdīgā lēmuma izriet, ka *EFSA* 2018. gada secinājumā kritiskās jomas identificēšana saistībā ar izmantoto partiju reprezentativitāti nav balstīta uz to, ka attiecībā uz jauno tehnisko specifikāciju citi piemaisījumi, izņemot heksānu, nebija nozīmīgi. Šī identificēšana turpretī skaidri izriet no apstākļa, ka analīzes bija veiktas par struktūras un darbības kvantitatīvo attiecību citiem piemaisījumiem un ka ar tām

nebija pietiekami, lai izslēgtu vismaz genotoksisku potenciālu (datu trūkums), un tādējādi nevarēja veikt šo piemaisījumu toksikoloģiskā nozīmīguma novērtējumu, it īpaši saistībā ar toksicitāti zīdītājiem un videi.

113 Tādējādi Vispārējai tiesai bija jāpārbauda, vai Komisija bija izpildījusi pienākumu rūpīgi un objektīvi izvērtēt konkrētā gadījuma apstākļus un vai lietas materiāli tai ļāva pamatot apgalvojumu, ka *EFSA* ir "apstiprinājusi", ka, izņemot heksānu, neviens cits piemaisījums nav uzskatāms par toksikoloģiski nozīmīgu, balstoties vismaz uz kādu pētījumu vai konkrētu *EFSA* sagatavotu dokumentu, kas būtu pārbaudāms tiesā.

114 Tādēļ, kā pamatoti norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, Vispārējās tiesas vērtējumā, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 164. un 165. punktā, ir pieļauts gan nepietiekams pamatojums, gan pierādījumu sagrozīšana attiecībā uz papildu apliecinājumu, ko Komisija esot ieguvusi par to, ka citi piemaisījumi, izņemot heksānu, nav toksikoloģiski nozīmīgi.

115 Tas pats attiecas uz Vispārējās tiesas vērtējumu, kurš sniegts pārsūdzētā sprieduma 172. punktā un kurā tādā pašā veidā atkārtotas minētā sprieduma 164. un 165. punktā pieļautās kļūdas.

116 Jāpiebilst, ka *EFSA* 2018. gada secinājumā izklāstītais konstatējums, kas atgādināts šā sprieduma 112. punktā, izriet it īpaši no strīdīgajā lēmumā minētā apstākļa, ka darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēju izmantotajās pesticīdu partijas saturēja "jaunus piemaisījumus", salīdzinot ar atsauces materiālu, kas bija izmantots pirmā apstiprinājuma pamatošanai.

117 Kā norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, Vispārējā tiesa nevarēja tikai pārņemt Komisijas novērtējumu, kurš ietverts strīdīgajā lēmumā un citēts pārsūdzētā sprieduma 148. punktā un saskaņā ar kuru "ir pierādīts, ka jaunais materiāls ir tīrāks, kas pats par sevi liecina par zemāku piemaisījumu līmeni salīdzinājumā ar iepriekšējo situāciju".

118 Pirmkārt, no *EFSA* 2018. gada secinājuma izriet, ka šī iestāde konstatēja datu trūkumu par jaunajiem piemaisījumiem, izņemot heksānu, un tas neļāva novērtēt šo piemaisījumu toksicitāti un attiecīgi arī to kaitīguma līmeni.

119 Otrkārt, izņemot atsauci uz ZD elektroniskā pasta vēstuli, par kuru šā sprieduma 109. punktā ir precizēts, ka tā neļāva konstatēt, vai ZD pauda viedokli par citu piemaisījumu, izņemot heksānu, toksikoloģisko nozīmīgumu, Vispārējā tiesa nav ne pārbaudījusi, ne norādījusi zinātniskos risku novērtējumus, uz kuriem balstījās pārsūdzētā sprieduma 148. punktā atkārtotais Komisijas apgalvojums.

120 No tā izriet, ka minētajā 148. punktā, kurā ir tikai atkārtots strīdīgā lēmuma formulējums, ir norādīts nepietiekams pamatojums.

121 Visbeidzot argumentācijā, kas vērsta pret pārsūdzētā sprieduma 157. punktu, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, balstoties uz strīdīgajā lēmumā minētajiem motīviem, saskaņā ar kuriem "cipermetrīna genotoksicitāte uzskatāma par maz ticamu", lai gan šie motīvi neatbilstot argumentācijai, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja bija izklāstījusi minētajā tiesā iesniegtajā atcelšanas prasībā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja tobrīd apgalvoja, ka strīdīgajā lēmumā nebija paskaidrots, kā

neirotoksicitātes un attīstības un reproduktīvās toksicitātes testos, kas veikti atbilstoši atjauninātajai darbīgās vielas specifikācijai, varēja ņemt vērā *EFSA* bažas par to, ka datu trūkuma dēļ nebija iespējams izslēgt vismaz piemaisījumu genotoksisko potenciālu.

122 Šajā ziņā, kā secinājumu 205. punktā būtībā norādījusi ģenerāladvokāte, *EFSA* 2018. gada secinājumā identificētā kritiskā joma attiecās nevis uz datu par pašas darbīgās vielas genotoksiskajām īpašībām trūkumu, bet gan vismaz uz datu par piemaisījumu genotoksisko potenciālu trūkumu.

123 Tādējādi, pārsūdzētā sprieduma 157. punktā pamatojoties uz apstākli, ka 2018. gada secinājumā cipermetrīna genotoksicitāte atzīta par maz ticamu, Vispārējā tiesa nav no juridiskā viedokļa pietiekami atbildējusi uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju par piemaisījumu genotoksisko potenciālu.

124 Vispārējā tiesa nav norādījusi iemeslus, kuru dēļ pētījumi par reproduktīvo un attīstības toksicitāti, kā arī par neirotoksicitāti varēja atbildēt uz *EFSA* identificētajām bažām, ka nepietiekamu datu par piemaisījumiem dēļ nav iespējams izslēgt vismaz piemaisījumu potenciālo genotoksicitāti.

125 Tomēr šāda norāde būtu bijusi vēl jo vairāk nepieciešama, ņemot vērā, ka toksicitātes un genotoksicitātes novērtējumi, kā arī no tiem izrietošie rezultāti nesakrīt un nav savstarpēji aizstājami. Regulas Nr. 1107/2009 II pielikumā attiecībā uz to kritēriju vērtējumu, kādiem darbīgajai vielai jāatbilst, lai to apstiprinātu vai lai atjaunotu tās apstiprinājumu saskaņā ar šīs regulas 4. pantu, ir sniegts nepārprotams nošķirums starp genotoksiskuma pētījumiem šā II pielikuma 3.6.2. punkta izpratnē, kuriem ir jāļauj izslēgt iespēju, ka šī viela nav klasificēta vai nav jāklasificē kā 1.A vai 1.B kategorijas mutagēns atbilstoši Regulas Nr. 1272/2008 normām, no vienas puses, un reproduktīvā toksiskuma pētījumiem minētā II pielikuma 3.6.4. punkta izpratnē, kam ir jāļauj izslēgt iespēju, ka minētā viela ir klasificēta vai ir jāklasificē kā 1.A vai 1.B kategorijas reproduktīvai sistēmai toksiska viela saskaņā ar minēto Regulu Nr. 1272/2008, no otras puses.

126 No tā izriet, ka atbilstoši tam, ko pamatoti norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, pārsūdzētā sprieduma 157. punktā ir sniegts nepietiekams pamatojums.

127 Tas pats attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 160. punktu, kurā Vispārējā tiesa, atkārtojot *EFSA* 2018. gada secinājumu par šo jautājumu, atzina – "pamatojoties uz pieejamajiem pētījumiem, var uzskatīt, ka ir maz ticams, ka cipermetrīns ir genotoksisks," lai gan, kā izklāstīts minētā sprieduma 159. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzēja bija norādījusi, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punktu darbīgo vielu var apstiprināt tikai tad, ja tās raksturīgā lietošana, tātad arī ar tajā esošajiem piemaisījumiem, tiek atzīta par atbilstošu šīs regulas 4. panta prasībām, un ka datu trūkumu nevar novērst zonas vai valsts līmenī vai nākamajā atjaunošanas reizē.

128 Turklāt, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, no kuriem izriet, ka Vispārējās tiesas novērtējumā par datu trūkumu attiecībā uz materiāla piemaisījumiem un to iespējamo genotoksiskumu nav sniegts pietiekams pamatojums un ir sagrozīti pierādījumi, jāsecina, ka Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 170. punktā izteiktais vērtējums, ka "materiāls, kas sastāv no darbīgās vielas un piemaisījumiem, ir pārbaudīts," ir nepamatots.

129 Tāpat nepamatoti ir arī motīvi, kas izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 175.–187. punktā un kas galvenokārt attiecas uz Komisijas vispārējo risku novērtējumu, ņemot vērā samērīguma principu.

130 Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 176. punkta, Komisija, lai pamatotu riska mazināšanas pasākumu noteikšanu, noraidīja *EFSA* 2018. gada secinājumā identificētās bažas, ņemot vērā "ZD sniegtās garantijas" un to, ka heksāns ir identificēts kā "vienīgais toksikoloģiski nozīmīgais piemaisījums".

131 Tā kā Vispārējā tiesa ir nepietiekami pamatojusi, kāpēc noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti, ar kuriem tiecās apstrīdēt Komisijas analīzi par *EFSA* identificēto kritisko jomu saistībā ar datu trūkumu par pesticīdu partiju sastāvu, tās novērtējumam par Komisijas pieņemto risku mazināšanas pasākumu samērīgumu ir zudis pamats. Pēdējais minētais vērtējums ir arī pretrunā pārsūdzētā sprieduma 92. punktam, kurā Vispārējā tiesa pamatoti atzinusi, ka tad, ja risku novērtējumā ir identificētas kritiskās jomas, Komisija principā nevar atkāpties no šāda novērtējuma rezultātiem tā, lai nepārkāptu piesardzības principu.

132 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības pirmā pamata pirmā daļa ir jāapmierina.

Par pirmā pamata otro daļu attiecībā uz pamatojuma pretrunīgumu un tiesību kļūdu Vispārējās tiesas vērtējumā par kritisko jomu saistībā ar augsto risku ūdens organismiem

– *Lietas dalībnieku argumenti*

133 Apelācijas sūdzības iesniedzēja vispirms atgādina, ka 2019. gada paziņojumā *EFSA* uzskatīja, ka tās 2018. gada secinājumā identificēto risku ūdens organismiem var samazināt līdz pieņemamam līmenim tikai tad, ja tiek izpildīti divi nosacījumi. Pirmkārt, bija jāņem vērā šo organismu spēja atjaunoties pēc piesārņojuma ar pesticīdiem (metodika, kas balstīta uz ekoloģiskās atveseļošanās iespēju, turpmāk tekstā – "EAI metodika"). Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka *EFSA* esot norādījusi, ka EAI metodika nav piemērojama rudenī, jo trūkst datu par šo jautājumu, tāpēc šajā sezonā smidzināšana ir jāizslēdz. Otrkārt, *EFSA* esot norādījusi, ka ir jānodrošina, lai pesticīdu noplūde, proti, to izplatīšanās ārpus apstrādātās platības apsmidzināšanas laikā vai pēc tās, it īpaši ar notekūdeņiem, tiktu samazināta līdz 98,7 % vai pat 99,5 %. Saistībā ar šo apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka *EFSA* esot atgādinājusi, ka šāds pasākums nozīmētu ne tikai teorētisku noplūdes samazinājumu, bet arī tādu samazinājumu, kas pārsniegtu 95 % robežvērtību, kura noteikta attiecīgajos vadlīniju dokumentos.

134 Vēl apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 196. un 200. punktā noraidīja argumentāciju, kuru tā bija izklāstījusi pret strīdīgo lēmumu vērstajā prasībā, attiecībā uz to, ka ar Īstenošanas regulu 2021/2049 dalībvalstīm nav aizliegts atļaut cipermetrīna lietošanu rudenī, kā arī nav noteikts maksimālais koncentrācijas līmenis ūdenī, pamatojoties uz argumentāciju, kas ir pretrunā minētā sprieduma 92., 93. un 104. punktā izklāstītajiem motīviem. Apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Komisija var atkāpties no *EFSA* skaidrā un nepārprotamā secinājuma, ka neviens reāls un zinātniski pamatots risku mazināšanas pasākumus nebija ne *EFSA* identificēts, ne Īstenošanas regulā 2021/2049 noteikts. Šī argumentācija arī esot pretrunā Regulas Nr. 1107/2009 4. pantam, ar kuru darbīgās vielas apstiprināšanai ir noteikts nosacījums, ka tiek sniegts pierādījums par to, ka tai nav nevēlamas iedarbības uz vidi, un šī argumentācija esot tiesību kļūda, piemērojot piesardzības principu. Turklāt attiecībā uz Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 200. punktā sniegto vērtējumu, ka pret dalībvalstīm varot tikt celta prasība valsts līmenī tad, ja tās piešķir atļaujas laist tirgū AAL, kas satur darbīgo vielu, bet neievēro Īstenošanas regulā 2021/2049

paredzētos nosacījumus, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Komisijas atjaunošanas ziņojumā ietvertās norādes esot pārāk plašas un vispārīgas, lai ar tām pamatotu valsts līmenī celtu prasību par šādām atļaujām.

135 Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdas, pārsūdzētā sprieduma 210.–217. punktā noraidot tās argumentus, kuri vērsti pret to, ka Komisija izmantoja EAI metodiku, pamatojoties uz *EFSA* rokasgrāmatu "*Guidance on tiered risk assessment for plant protection products for aquatic organisms in edge-of-field surface waters*" (Rokasgrāmata vairāku līmeņu risku novērtēšanai saistībā ar augu aizsardzības līdzekļu ietekmi uz ūdens organismiem laukmaļu virszemes ūdeņos; turpmāk tekstā – "*EFSA* rokasgrāmata"), kurā, pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas domām, ir neskaitāmi ierobežojumi.

136 Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 216. punktā atzinusi par nepieņemamu tās argumentu attiecībā uz to, ka EAI metodikai ir jāatbilst Savienības tiesību aktiem par ūdeni, pamatojoties uz to, ka šis arguments nebija izvirzīts iekšējās pārskatīšanas pieprasījuma stadijā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka šis elements tika izklāstīts tās Vispārējā tiesā iesniegtajā prasības pieteikumā, lai apstrīdētu Komisijas apgalvojumu, kurš pirmo reizi bija minēts strīdīgajā lēmumā un saskaņā ar kuru koncentrācijas robežas noteikšana, pamatojoties uz EAI metodiku, atbilst *EFSA* rokasgrāmatai. Tātad, pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas domām, šis arguments bija pietiekami cieši saistīts ar sākotnēji izklāstītajiem pamatiem un iebildumiem, lai to varētu uzskatīt par tādu, kas dabiski izriet no diskusijām tiesvedības laikā.

137 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 217. punktā norādītais pamats – saskaņā ar kuru tā esot centusies vispārīgi un neskaidri apstrīdēt *EFSA* zinātniskos novērtējumus, kas neietilpstot Vispārējās tiesas pārbaudē saistībā ar prasību, kura vērsta pret strīdīgo lēmumu, – esot pretrunā Tiesas judikatūrai, it īpaši 2023. gada 9. marta sprieduma *PlasticsEurope/ECHA* (C-119/21 P, EU:C:2023:180) 47. punktam, atbilstoši kuram tad, ja tiek pārbaudīts tiesiskums Komisijas aktam, kura pamatā ir kādas zinātniskas iestādes novērtējums, ir jāvērtē arī pats šis novērtējums, pat ja attiecīgā pārbaude attiektos tikai uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

138 Komisija apgalvo, ka pirmā pamata otrā daļa nav pamatota.

– *Tiesas vērtējums*

139 Pirmām kārtām, ciktāl ar pirmā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumus, kas izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 196. un 200. punktā, jākonstatē, ka, pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija balstās uz faktu nepareizu interpretāciju, ciktāl tā apgalvo, ka *EFSA* esot uzskatījusi par nepieciešamu izslēgt jebkādu cipermetrīna lietošanu rudenī. No pārsūdzētā sprieduma 196. punkta skaidri izriet, ka *EFSA* nav "noteikusi" šādu ierobežojumu, bet vienīgi konstatējusi datu trūkumu par šādu lietošanu, it īpaši attiecībā uz ūdens organismiem. Ar savu argumentāciju apelācijas sūdzības iesniedzēja tātad cenšas apstrīdēt Vispārējās tiesas veikto faktu un pierādījumu novērtējumu.

140 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 256. panta 1. punktu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt atbilstīgos faktus, kā arī vērtēt pierādījumus. Šo faktu un pierādījumu vērtējums, izņemot sagrozīšanas gadījumu, nav tiesību jautājums, kas kā tāds ir

pakļauts Tiesas pārbaudei apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2024. gada 4. oktobris, *UPL Europe* un *Indofil Industries (Netherlands)*/Komisija, C-262/23 P, EU:C:2024:862, 148. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

141 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja neapgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 196. punktā būtu sagrozījusi faktus vai pierādījumus, tās iebildums, kas vērsts pret šo punktu, ir jāatzīst par nepieņemamu.

142 Otrkārt, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd pārsūdzētā sprieduma 200. punkta otrajā teikumā ietverto vērtējumu par iespēju vērsties ar prasību valsts tiesā gadījumā, ja dalībvalstis pārkāpj pienākumu ievērot Īstenošanas regulā 2021/2049 paredzētos izmantošanas nosacījumus, jānorāda, ka tā neapstrīd 200. punkta pirmajā teikumā minēto principu, ka dalībvalstis nedrīkst apstiprināt cipermetrīna lietošanu ārpus šajā īstenošanas regulā paredzētajiem lietošanas nosacījumiem.

143 Tā kā minētā 200. punkta otrais teikums sākas ar formulējumu "pieņemot, ka", apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildums attiecas uz *ad abundantiam* motīvu, kurš saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nevar izraisīt pārsūdzētā sprieduma atcelšanu, tāpēc iebildums ir jānoraida kā neefektīvs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 10. novembris, *Laboratoire Pareva*/Komisija, C-702/21 P, EU:C:2022:870, 52. un 58. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

144 Tādējādi iebildumi, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja vērsusi pret pārsūdzētā sprieduma 196. un 200. punktu, ir noraidāmi kā daļēji nepieņemami un daļēji neefektīvi.

145 Otrām kārtām, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumiem pret pārsūdzētā sprieduma 216. un 217. punktu jākonstatē, ka tie nav pamatoti.

146 Pirmkārt, atbilstoši 2019. gada 12. septembra spriedumam *TestBioTech* u.c./Komisija (C-82/17 P, EU:C:2019:719, 39. punkts) Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 216. punktā pamatoti atzina, ka nav pieņemams apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments par to, ka Komisija esot pārkāpusi ūdens resursu jomā spēkā esošajos tiesību aktos un it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV 2000, L 327, 1. lpp.), noteiktās vērtības, ar pamatojumu, ka šis arguments pirmo reizi tika izvirzīts prasības stadijā Vispārējā tiesā.

147 Vēl jānorāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neapgalvo, ka Vispārējā tiesa būtu pieļāvusi tiesību kļūdu vai būtu sagrozījusi faktus vai pierādījumus, nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar izmantot argumentus, kas balstīti uz tiesību aktiem ūdens resursu jomā, jo strīdīgajā lēmumā nav nevienas atsauces uz šiem tiesību aktiem.

148 Visbeidzot attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumu, ka tās pieprasījumā veikt iekšēju pārskatīšanu ietvertā atsauce uz *EFSA* rokasgrāmatu ir uzskatāma par pietiekami ciešu saikni ar to, ka Komisija ir pārkāpusi robežvērtības, kas ietvertas tiesību aktos ūdens resursu jomā, jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 217. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka šajā rokasgrāmatā ir atsauce uz minētajiem tiesību aktiem. Tomēr apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, kāpēc atsaucei uz minēto rokasgrāmatu – par kuru Vispārējā tiesa norādīja, ka *EFSA* savā secinājumā bija atzinusi, ka EAI metodikas izmantošanas nosacījumi, kā tie definēti tajā pašā rokasgrāmatā, bija izpildīti, – būtu bijis jāliek Vispārējai tiesai uzskatīt, ka šāda saikne pastāv, un sekojoši atzīt argumentu attiecībā uz minēto pārkāpumu par pieņemamu.

149 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, kas būtībā vērsts pret pārsūdzētā sprieduma 217. punkta pēdējiem diviem teikumiem, kuros Vispārējā tiesa esot kļūdaini atzinusi, ka *EFSA* zinātniskie novērtējumi neietilpst tās pārbaudē, jo atcelšanas prasība bija vērsta pret strīdīgo lēmumu, izriet no šo teikumu kļūdainas interpretācijas. Kā pareizi norādīja Komisija, Vispārējā tiesa vienīgi atzina, ka arguments ir uzskatāms par *EFSA* zinātnisko novērtējumu "neskaidru un vispārīgu apstrīdējumu", ciktāl tie neatbilstot izcilības un neatkarības kritērijiem, un ka šāds iebildums nav vērtējams saistībā ar prasību atcelt strīdīgo lēmumu. Tādējādi Vispārējā tiesa nav pārkāpusi tās pārbaudes tiesā apjomu, kura tai jāveic attiecībā uz zinātniskajiem novērtējumiem, kas ir pamatā Komisijas lēmumiem par darbīgās vielas apstiprināšanu vai apstiprinājuma atjaunošanu.

150 No tā izriet, ka pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par pirmā pamata trešo daļu par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, pretrunām pamatojumā, tiesību kļūdu un pierādījumu sagrozīšanu Vispārējās tiesas vērtējumā par kritisko jomu saistībā ar augsto risku mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem

– *Lietas dalībnieku argumenti*

151 Ar pirmā pamata trešo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumus pārsūdzētā sprieduma 235. un 236. punktā.

152 Pirmkārt, tā atgādina, ka, ņemot vērā augsto risku, ko cipermetrīna lietošana rada mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem, *EFSA* 2019. gada paziņojumā norādīja, ka tās paredzētais riska samazināšanas pasākums varētu tikt sasniegts tikai "teorētiskā" scenārijā, kas "praksē ir grūti īstenojams" un prasa noplūdes samazinājumu par vairāk nekā 95 % vai pat vairāk nekā 99 % graudaugu un kartupeļu. Tā apgalvo, ka Komisija gan strīdīgajā lēmumā, gan procesuālajos rakstos Vispārējā tiesā, pamatojoties uz pastāvīgajā komitejā notikušajām diskusijām, apstiprināja, ka ir identificēts "drošs" lietošanas veids, kas ļauj sasniegt tādu vēlamo noplūdes samazinājuma līmeni, kurš pārsniedz 95 %.

153 Tomēr, pārsūdzētā sprieduma 235. punktā apstiprinot šo pieeju, Vispārējā tiesa – atšķirībā no pārbaudes kritērija, ko tā norādīja minētā sprieduma 104. punktā, – neesot pārbaudījusi, vai ir reāli un zinātniski pamatoti uzskatīt, ka var sasniegt noplūdes samazinājumu, kas tuvs 99 %. Vēl bez tā, ka izklāstītais pamatojums esot pretrunīgs, tas arī esot balstīts uz sagrozītiem pierādījumiem, jo Komisija neesot spējusi pierādīt, ka pastāvīgās komitejas diskusiju laikā vismaz viena dalībvalsts būtu pierādījusi tās teritorijā veikto risku mazināšanas pasākumu, kurus *EFSA* bija minējusi teorētiski, reālistisko raksturu.

154 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 236. punktā atzinusi, ka dalībvalstīm ir galīgā atbildība AAL atļaujas piešķiršanas valsts procedūrā vērtēt, vai noplūdes samazināšanas pasākumi ir praktiski īstenojami apstākļos, kādi noteikti attiecīgās valsts līmenī, ir ieņēmusi pretrunīgu nostāju un pārkāpusi Regulas Nr. 1107/2009 4. pantu.

155 Proti, šis vērtējums esot pretrunā pārsūdzētā sprieduma 104. punktam, kurā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Komisija "nevar lietošanu atzīt par "drošu", nepārliecinājusies, ka šim nolūkam izraudzītie riska mazināšanas pasākumi faktiski, nevis teorētiski ļauj atklāto risku samazināt līdz pieļaujamam līmenim". Vispārējā tiesa tādējādi esot atkāpusies no pašas noteiktā pārbaudes kritērija attiecībā uz šādu pasākumu reālistiskā rakstura pārbaudi.

156 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ar minēto Vispārējās tiesas vērtējumu ir pārkāpts Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 3. un 5. punkts, no kuriem izriet, ka darbīgo vielu var apstiprināt tikai tad, ja ir konstatēts, ka vismaz viena AAL, kas satur šo vielu, raksturīgam lietojumam nav kaitīgas ietekmes uz veselību un nevēlamas iedarbības uz vidi reālos lietošanas apstākļos. Tā kā šis pierādījums ir prasīts darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanai, Komisija nevarot tikai uz dalībvalstīm attiecināt pienākumu vēlāk – atļaujas laist tirgū piešķiršanas posmā – pārbaudīt, vai risku mazināšanas pasākumi ir reālistiski un zinātniski pamatoti.

157 Komisija uzskata, ka pirmā pamata trešā daļa ir nepamatota.

158 Pirmām kārtām, pārsūdzētā sprieduma 235. punkts esot jālasa, ņemot vērā tā paša sprieduma 144. punktu, kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd un kurā Vispārējā tiesa norādīja, ka tā nav konstatējusi noteikumus, kas aizliegtu Komisijai prasīt ieguldījumu no ZD un citām dalībvalstīm pēc *EFSA* secinājuma publicēšanas, it īpaši pastāvīgās komitejas diskusiju ietvaros.

159 Turklāt Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa acīmredzami nav pārkāpusi pierādījumu saprātīgas novērtēšanas robežas attiecībā uz dalībvalstu ekspertu šajā komitejā pausto viedokli. Pirmkārt, Komisija norāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 4. un 13. pantu, tos skatot kopsakarā, kad pastāvīgā komiteja sniedz labvēlīgu atzinumu par darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanu, šā atzinuma nepieciešams elements ir vismaz viena "droša" lietojuma identificēšana. Otrkārt, Komisija norāda, ka no brīvi pieejamā minētās pastāvīgās komitejas 2021. gada oktobra sanāksmes protokola skaidri izriet, ka viena dalībvalsts, proti, Vācijas Federatīvā Republika, pauda, ka nepiekrīt tam, ka noplūdes samazināšanas pasākumi būtu reāli un zinātniski pamatoti. Komisija no tā secina, ka Vispārējā tiesa varēja uzskatīt, ka citu dalībvalstu eksperti, gluži pretēji, atzina šos pasākumus par reāliem un zinātniski pamatotiem. Visbeidzot, lai gan Komisija atbildes rakstā uz repliku atzīst, ka šāds pamatojums skaidri neizriet no pārsūdzētā sprieduma 235. punkta, tā apgalvo, ka tas netieši, bet neizbēgami izriet no minētā sprieduma 223., 227., 232. un 235. punkta.

160 Otrām kārtām, apgalvojumi attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 236. punktu esot balstīti uz kļūdainu šā punkta, kā arī Tiesas judikatūras, it īpaši 2024. gada 25. aprīļa sprieduma *PAN Europe* (Endokrīni disruptīvo īpašību noteikšana) (C-309/22 un C-310/22, EU:C:2024:356) 83. punkta, interpretāciju.

– *Tiesas vērtējums*

161 Iesākumā jāatgādina – kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 9. un 227. punkta –, ka saskaņā ar *EFSA* 2018. gada secinājumu cipermetrīna lietošana radīja augstu risku attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem ārpus lietošanas zonas, pat ņemot vērā pasākumus noplūdes samazināšanai līdz 95 % līmenim, kā norādīts *Working Group on Landscape and Mitigation Factors in Ecological Risk Assessment* (Darba grupa attiecībā uz ainavu un riska mazināšanas faktoriem ekoloģiskā riska novērtēšanā) pamatnostādnēs. *EFSA* tādējādi uzskatīja, ka šis augstais risks ir atzīstams par kritisku jomu.

162 Tomēr, kā precizēts pārsūdzētā sprieduma 12. un 227. punktā, *EFSA* 2019. gada paziņojumā norādīja, ka tikai tāds risku mazināšanas pasākums, kas ietver pesticīdu noplūdes samazināšanu par vairāk nekā 95 %, ļauj uzskatīt, ka risks attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem ir zems, proti, ja iedarbība ārpus lauka tiek samazināta līdz līmenim, kas nepārsniedz 5,8 mg/ha lauka malā.

163 Kā būtībā izriet no Īstenošanas regulas 2021/2049 I pielikuma, kura formulējums ir atgādināts šā sprieduma 41. punktā, – tad, ja AAL, kas satur cipermetrīnu, ir atļauts lietot, izsmidzinot ārpus telpām, jāīsteno riska mazināšanas pasākumi, lai noplūdi samazinātu tā, ka platībās, kurās netiek audzēti kultūraugi, darbīgās vielas eksponētība nepārsniegtu 5,8 mg/ha.

164 Vispārējā tiesā apelācijas sūdzības iesniedzēja, balstoties vienīgi uz atsevišķu dalībvalstu apgalvojumiem, it īpaši apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi šo riska mazināšanas pasākumu reālistiskumu.

165 Vispārējā tiesa šo apgalvojumu noraidīja pārsūdzētā sprieduma 235. un 236. punktā. Pirmkārt, tā minētā sprieduma 235. punktā uzskatīja, ka "Komisija akli nepaļāvās uz dažu dalībvalstu paziņojumiem", tomēr precizēja, ka "pastāvīgajā komitejā tika konstatēts drošs lietojums attiecībā uz cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanu". Otrkārt, minētā sprieduma 236. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka "dalībvalstīm ir galīgā atbildība AAL atļaujas piešķiršanas valsts procedūrā vērtēt, vai šādi pasākumi ir praktiski iespējami apstākļos, kādi noteikti attiecīgās valsts līmenī". Vispārējā tiesa minētajā 236. punktā piebilda – "ja šie pasākumi ir nepieciešami, bet tiek konstatēts, ka tie praksē nav īstenojami vai attiecībā uz konkrētu līdzekli, lietojumu vai kultūru neļauj sasniegt prasīto rezultātu, tad gluži vienkārši attiecīgo cipermetrīnu saturošo līdzekli valsts līmenī nevar atļaut".

166 Kā atgādināts šā sprieduma 88. punktā, atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1. punktam darbīgo vielu apstiprina saskaņā ar šīs regulas II pielikumu, ja, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, sagaidāms, ka atbilstīgi šā pielikuma 2. un 3. punktā minētajiem kritērijiem AAL, kuros ir attiecīgā darbīgā viela, atbildīs minētā 4. panta 2. un 3. punktā minētajām prasībām.

167 No Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 2. un 3. punkta izriet, ka apstiprināšanas nolūkos tostarp ir jābūt izslēdzamam, ka AAL, kurā ir šī viela vai šāda līdzekļa atliekas, lietojot to atbilstoši labai augu aizsardzības praksei un reālos lietošanas apstākļos, varētu būt tūlītēja vai vēlāka kaitīga ietekme uz cilvēku vai dzīvnieku veselību vai nevēlama iedarbība uz vidi.

168 Turklāt saskaņā ar šīs regulas 4. panta 5. punktu, lai darbīgo vielu varētu apstiprināt, jābūt izpildītām 1., 2. un 3. punkta prasībām vismaz viena tāda AAL, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, vienam vai vairākiem lietojumiem.

169 Tāpat minētās regulas 14. panta 1. punktā paredzēts, ka darbīgās vielas apstiprinājumu atjauno, ja secina, ka 4. pantā noteiktie apstiprināšanas kritēriji ir ievēroti. 4. panta kritērijus uzskata par ievērotiem, ja šāds secinājums izdarīts attiecībā uz vismaz viena tāda AAL, kurā ir šī darbīgā viela, vienu vai vairākiem lietošanas veidiem.

170 No tā izriet, ka darbīgo vielu var apstiprināt vai tās apstiprinājumu atjaunot tikai tad, ja ir pierādīts, ka vismaz viena AAL, kurā ir šī viela, lietošanas veidam nav kaitīgas ietekmes uz cilvēku vai dzīvnieku veselību un nav nevēlamas iedarbības uz vidi reālos lietošanas apstākļos.

171 Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 6. pantu, to lasot kopsakarā ar tās 20. panta 1. punkta a) apakšpunktu, darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošana ir atkarīga no nosacījumiem vai ierobežojumiem, vai arī gadījumiem, kad atbilstoši šīs regulas 24. pantam darbīgo vielu apstiprina kā aizstājamu vielu, kā tas ir šajā lietā.

172 Tieši šā iemesla dēļ, kā Vispārējā tiesa pamatoti norādīja pārsūdzētā sprieduma 104. punktā, Komisija, būdama riska pārvaldītāja, nevar uzskatīt, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 2. un 3. punkta kritēriji ir izpildīti, ja šāds secinājums balstās uz tādu riska mazināšanas pasākumu noteikšanu, kuri neļauj izslēgt kaitīgu ietekmi uz cilvēku vai dzīvnieku veselību vai nevēlamu iedarbību uz vidi, tostarp tāpēc, ka šie pasākumi šķiet nereāli. Vispārējā tiesa minētajā 104. punktā arī pamatoti piebilda, ka Komisija nevar lietošanu atzīt par "drošu", nepārliecinājusies, ka šim nolūkam izraudzītie riska mazināšanas pasākumi faktiski, nevis tikai teorētiski ļauj atklāto risku samazināt līdz pieļaujamam līmenim.

173 Tomēr, kā pamatoti norāda apelācijas sūdzības iesniedzēja, lai gan Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 104. punktā būtībā atgādināja, ka darbīgās vielas apstiprināšanas nosacījums ir tāds, ka Komisija pārbauda, vai vismaz vienu šo vielu saturoša AAL lietošanas veidu var atzīt par "drošu", no minētā sprieduma 235. un 236. punkta neizriet, ka Vispārējā tiesa būtu pārbaudījusi, vai saistībā ar cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanu Komisija patiešām bija pārliecinājusies, ka šāds lietošanas veids reālos lietošanas apstākļos bija pierādīts un ka tādējādi būtu sasniegts nepieciešamais riska mazināšanas līmenis attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem.

174 Turpretī no pārsūdzētā sprieduma 235. punkta izriet, ka Komisija vienīgi norādīja, ka pastāvīgajā komitejā ir identificēts "drošs" lietošanas veids. Šajā ziņā – pretēji tam, ko apgalvo Komisija, – no tā, ka viena dalībvalsts ir norādījusi uz riska mazināšanas pasākumu nereālistiskumu, nevar secināt, ka, gluži pretēji, vienā vai vairākās citās dalībvalstīs būtu konstatēts "drošs" AAL lietošanas veids reālos apstākļos, ņemot vērā minētās komitejas labvēlīgo atzinumu par apstiprinājuma atjaunošanu.

175 Turklāt no pārsūdzētā sprieduma 236. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa piekrita Komisijas viedoklim par to, ka galīgā atbildība vērtēt, vai Komisijas noteiktie riska mazināšanas pasākumi ir reāli un praktiski īstenojami, ir dalībvalstīm cipermetrīnu saturošu AAL atļaujas piešķiršanas procedūrā.

176 Pieņemot Regulu Nr. 1107/2009, Savienības likumdevējs gan vēlējās veikt nošķirumu starp darbīgo vielu apstiprināšanas procedūru, kas reglamentēta ar šīs regulas II nodaļu, un AAL atļauju piešķiršanas procedūru, kas paredzēta šīs regulas III nodaļā.

177 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 29. panta 1. punkta e) apakšpunktu dalībvalstis atļaut AAL, kas satur konkrētu darbīgo vielu, drīkst tikai tad, ja tas atbilst šīs regulas 4. panta 3. punkta prasībām.

178 Tomēr dalībvalstu kompetence AAL atļaujas piešķiršanas posmā neatbrīvo Komisiju no pienākuma, apstiprinot darbīgo vielu vai atjaunojot darbīgās vielas apstiprinājumu, pārliecināties, ka vismaz viens šāda līdzekļa lietošanas veids reālos lietošanas apstākļos atbilst Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punkta prasībām.

179 Tādējādi, kā Vispārējā tiesa būtībā atzina pārsūdzētā sprieduma 104. punktā, gadījumā, ja saistībā ar riska pārvaldību tiek apgalvots, ka ir identificēts "drošs" attiecīgo darbīgo vielu saturoša AAL lietošanas veids, kas ļauj sasniegt paredzēto riska samazināšanas līmeni, Komisija nevar nepārbaudīt, vai šis lietošanas veids reālos apstākļos atbilst Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

180 Tomēr šajā ziņā, kā norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja un kā secinājumu 225. punktā minējusi arī ģenerāladvokāte, *EFSA* 2019. gada paziņojumā ir uzsvērts, ka pasākumus, kas paredz samazināt noplūdi par vairāk nekā 95 %, efektīvi īstenot praksē ir liels izaicinājums ("*challenging in practice*"), it īpaši vēja ietekmes un lauksaimniecības zemes gabalu nelīdzenā reljefa dēļ.

181 Vispārējā tiesa, kļūdaini noraidīdama apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, kurš bija vērsts uz to, lai apstrīdētu Komisijas konstatējumu, ka pastāvīgajā komitejā bija identificēts "drošs" lietošanas veids, savā spriedumā pieļāva tiesību kļūdu. Tātad pirmā pamata trešā daļa ir jāpieņem.

182 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto pamatojumu, jāpieņem pirmā pamata pirmā un trešā daļa, bet jānoraida šā pamata otrā daļa.

Par otro pamatu un ceturtā pamata otro daļu attiecībā uz tiesību kļūdām un piesardzības principa pārkāpumu saistībā ar datu trūkumu par darbīgās vielas endokrīno ietekmi un pieteikuma iesniedzēja pienākumu sniegt papildu datus par šādas ietekmes neesību

Lietas dalībnieku argumenti

183 Ar apelācijas otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja iesākumā atgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktu darbīgo vielu, kurai piemīt endokrīno sistēmu noārdošas īpašības, nevar apstiprināt. Šis tā dēvētais "izslēgšanas" kritērijs nozīmējot, ka neviens riska pārvaldības pasākums nevar padarīt pieņemamu šādas vielas radīto risku. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka *EFSA* 2018. gada secinājumā atzina, ka cipermetrīnam ir endokrīnā iedarbība, vienlaikus norādot, ka datu trūkuma dēļ nevar izteikties par endokrīni disruptīvo potenciālu. Tā arī apgalvo, ka Vispārējā tiesā tā norādīja, ka Komisija šādā situācijā nevarēja atjaunot attiecīgās darbīgās vielas apstiprinājumu, it īpaši tāpēc, ka daudzos neatkarīgos zinātniskos pētījumos, kas nav ņemti vērā riska novērtējumā, ir minētas endokrīni disruptīvas īpašības.

184 Noraidīdama šo argumentāciju pārsūdzētā sprieduma 272., 273., 275. un 276. punktā, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas un pārkāpusi Regulas Nr. 1107/2009 4. pantu, kā arī piesardzības principu.

185 Pirmām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 272. punktā izklāstīto vērtējumu, ka datu trūkums ne vienmēr liecina par to, ka nav izpildīti minētās regulas 4. panta kritēriji. Tā apgalvo, ka saskaņā ar piesardzības principu šaubas nekādā gadījumā nevar izmantot par labu darbīgajai vielai. Ja nav pierādījumu, ka viela atbilst minētās regulas 4. panta prasībām, tās apstiprināšana ir jāatsaka, it īpaši tad, ja neskaidrība, kā šajā gadījumā, attiecas uz izslēgšanas kritēriju, kurš minēts šīs pašas regulas II pielikuma 3. punktā. Vispārējās tiesas vērtējums tādējādi esot pretrunā 2019. gada 1. oktobra sprieduma *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800) 95. punktam.

186 Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 273. punktā izdarītajā apgalvojumā par to, ka Komisija uzskatīja Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punkta piektajā daļā norādīto kritēriju par izpildītu tāpēc, ka ir "maz ticams, ka cipermetrīns ir endokrīnais disruptors", nav ievērots kompetenču sadalījums starp risku zinātnisko novērtēšanu, kas uzticēta *EFSA*, un risku pārvaldību, kas ir Komisijas kompetencē. Tā kā *EFSA* nekad neesot norādījusi, ka būtu "maz ticams", ka cipermetrīnam piemīt šādas īpašības, Komisija neesot varējusi izdarīt šādu secinājumu bez sīki izklāstīta pamatojuma un balstīšanās uz atsevišķu zinātnisko ekspertīzi. Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 276. punktā arī esot kļūdaini uzskatījusi, ka Komisijai kā riska pārvaldītājai ir plaša rīcības brīvība.

187 Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd pārsūdzētā sprieduma 275. punktā izteikto vērtējumu, ar kuru Vispārējā tiesa atzina, ka nav konstatējusi, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka Regulas Nr. 1107/2009 redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu 2018/605, II pielikuma 3.6.5. punkta piektajā minētie kritēriji "acīmredzami" nav izpildīti. Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pirms šā vērtējuma nav veikta nekāda pārbaude par tās iesniegtajiem pierādījumiem. Otrkārt, ja arī Vispārējā tiesa vērtēja šos pierādījumus pārsūdzētā sprieduma nākamajos punktos, tā mākslīgi sadalīja tos pa dažādām savas argumentācijas daļām. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējai tiesai, tieši otrādi, strīdīgais lēmums bija jāvērtē, ņemot vērā visus lietas materiālus. Vērtējot katru argumentu atsevišķi, Vispārējā tiesa patiesībā pat ierobežotā veidā neesot īstenojusi kontroli attiecībā uz Komisijas un *EFSA* veikto riska zinātnisko novērtējumu – tas ir pretēji pārsūdzētā sprieduma 56. punktā izklāstītā principa nozīmei.

188 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējai tiesai tātad bija jāpārbauda, pirmkārt, vai *EFSA* un Komisija bija rūpīgi un objektīvi izvērtējušas visus būtiskos apstākļus, nepiešķirot lielāku nozīmi pētījumiem, ko bija iesniedzis darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējs, un pienācīgi ņemot vērā neatkarīgajā zinātniskajā literatūrā publicētos darbus, it īpaši tos apmēram trīsdesmit pētījumus, kuri minēti atcelšanas prasības 75. punktā, tādā veidā rīkojoties saskaņā ar 2019. gada 1. oktobra sprieduma *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800) 93. un 94. punktu. Otrkārt, tā apgalvo – ņemot vērā šos pētījumus, Vispārējai tiesai arī vajadzēja izvērtēt, vai Komisijas secinājums, ka bija pierādīts, ka cipermetrīnam nav nekādas kaitīgas ietekmes uz cilvēku vai dzīvnieku veselību, bija "ticams".

189 Ceturtā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja atgādina, ka tā iepriekš norādīja, ka no brīža, kad stājās spēkā jaunie endokrīnās sistēmas darbības traucējumu kritēriji, kas ieviesti ar Regulu 2018/605, ar kuru groza Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktu, Komisijai bija pienākums apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējam lūgt papildu informāciju. Šāda rīcība būtu ļāvusi izvairīties no apstiprinājuma atjaunošanas, ņemot vērā norādīto datu trūkumu, un nodrošināt, ka tiek ievērots 2019. gada 1. oktobra spriedums *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800).

190 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, noraidīdama šos argumentus, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi piesardzības principu un prasību rīkoties ar rūpību, ko Tiesa ir norādījusi 2019. gada 1. oktobra sprieduma *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800) 92. punktā.

191 Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi šo principu, pārsūdzētā sprieduma 357.–359. punktā nospriežot, ka atšķirībā no lietas, kurā pasludināts 2019. gada 1. oktobra spriedums *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800), Komisija šajā lietā to, ka cipermetrīnam nav kaitīgas ietekmes, bija secinājusi nevis tāpēc, ka informācija bija nepietiekama, bet gan tāpēc, ka – gluži pretēji – bija maz ticams, ka šī darbīgā viela ir endokrīnais disruptors. Taču, pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas

domām, *EFSA* 2018. gada secinājumā tomēr bija konstatēts, ka pieejamie dati nav pietiekami, un Komisija neiesniedza zinātniskus pierādījumus, kas ļautu šos secinājumus precizēt. Tādējādi atbilstoši piesardzības principam vai nu nebija jāatjauno apstiprinājums, vai arī bija jāiegūst papildu informācija, pirms izdarīt secinājumu, ka jaunie kritēriji attiecībā uz endokrīnās sistēmas traucējumiem ir ievēroti.

192 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka, noraidot tās argumentāciju pārsūdzētā sprieduma 361. un 363. punktā, Vispārējā tiesa šo argumentāciju sagrozīja. Pretēji tam, ko nosprieda Vispārējā tiesa, apelācijas sūdzības iesniedzēja nekad neesot apgalvojusi ne to, ka jaunie noteikumi attiecībā uz endokrīnās sistēmas traucējumiem nav jaunās prasības Regulas Nr. 1107/2009 6. panta f) punkta izpratnē, ne arī to, ka 2019. gada 1. oktobra spriedums *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800) attiektos uz visām situācijām, kurās var iesniegt apstiprinošas informācijas pieprasījumu. Tā tikai esot norādījusi – ņemot vērā, ka šie jaunie noteikumi saistībā ar izslēgšanas kritēriju bija zināmi jau kopš 2018. gada, kompetentajām iestādēm nekavējoties bija jālūdz papildu informācija, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 normām, kas minētas 2019. gada 1. oktobra sprieduma *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800) 92. punktā, nevis jāgaida trīs gadus, lai vērstos ar apstiprinošas informācijas pieprasījumu pie pieteikuma iesniedzēja pēc cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas.

193 Komisija apstrīd šo argumentāciju un lūdz noraidīt otro pamatu, kā arī ceturtā pamata otro daļu kā nepamatotus.

Tiesas vērtējums

194 Iesākumā jāatgādina, ka dienā, kad tika iesniegts cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikums, Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktā bija paredzēti tikai pagaidu kritēriji, lai novērtētu, vai darbīgajai vielai piemīt endokrīni disruptīvas īpašības. Tomēr ar Regulu 2018/605 ieviesa jaunus kritērijus, kuri ir piemērojami no 2018. gada 10. novembra un kuri Komisijai bija jāpiemēro visās darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas procedūrās, ja 2018. gada 10. novembrī pastāvīgā komiteja vēl nebija balsojusi par atjaunošanas regulas projektu.

195 Šajā gadījumā nav strīda par to, ka Komisijai bija pienākums piemērot šos jaunos kritērijus, jo minētajā datumā pastāvīgajā komitejā vēl nebija iesniegts neviens atjaunošanas regulas projekts. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 258.–262. punktā turklāt konstatēja – un apelācijas sūdzības iesniedzēja to nav apstrīdējusi –, ka Komisija patiešām ņēma vērā šos jaunos kritērijus, pieņemot Īstenošanas regulu 2021/2049.

196 Vispārējā tiesā apelācijas sūdzības iesniedzēja tomēr apgalvoja – ņemot vērā, ka Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktā minētie kritēriji ir "izslēgšanas kritēriji", darbīgo vielu var apstiprināt tikai tad, ja to neatzīst par tādu, kam piemīt endokrīni disruptīvas īpašības. Tādēļ, kā *EFSA* norādījusi 2018. gada secinājumā, ņemot vērā, ka trūka datu, Komisija nevarēja atjaunot cipermetrīna apstiprinājumu, iepriekš nepieprasījusi papildu informāciju no apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēja datumā, kad tika piemēroti jaunie endokrīnās sistēmas traucējumu novērtēšanas kritēriji. Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt norāda – apstāklis, ka Komisija Īstenošanas regulā 2021/2049 noteica, ka šīs darbīgās vielas apstiprinājuma saglabāšanai nepieciešams, lai divu gadu laikā no šīs īstenošanas regulas pieņemšanas pieteikuma iesniedzējs iesniegtu "apstiprinošu informāciju", liecina, ka šis pieteikuma iesniedzējs nebija iesniedzis datus, kas nepieciešami, lai veiktu pilnīgu endokrīnās sistēmas traucējumu risku novērtējumu. Tādēļ,

ņemot vērā piesardzības principu un 2019. gada 1. oktobra spriedumu *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800), apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis vai nu pieprasīt šo informāciju pirms apstiprinājuma atjaunošanas, vai atteikt atjaunošanu.

197 Tā kā Vispārējā tiesa noraidīja šo argumentāciju, apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd pārsūdzētā sprieduma 272. punkta otrajā teikumā izteikto vērtējumu, ka Komisija esot pamatoti uzskatījusi, ka datu trūkums ne vienmēr nozīmē, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. panta nosacījumi nav izpildīti. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata – ja trūkst datu un tādējādi pastāv zinātniska neskaidrība par šīs regulas II pielikuma 3.6.5. punktā minētajiem izslēgšanas kritērijiem, šaubas nevar būt par pamatu darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanai.

198 Pirmkārt, kā būtībā apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, ir taisnība, ka pārsūdzētā sprieduma 272. punkta otrajā teikumā norādītais pamatojums ir neskaidrs. Norādot, ka datu trūkums "ne vienmēr" nozīmē, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. panta nosacījumi nav izpildīti, Vispārējā tiesa ļāva saprast, ka var būt situācijas, kad šāds datu trūkums noved pie pretēja secinājuma, tomēr neprecizējot, kādas tieši situācijas tās ir. Šajā ziņā, kā secinājumu 105.–107. punktā būtībā norādījusi ģenerāladvokāte, no tā, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 272. punkta pirmajā teikumā atsaucās uz tā 69.–97. punktu, nevar secināt, ka tā būtu izdarījusi secinājumus par to, kā Komisijai ir jāvērtē datu trūkums, tostarp šīs lietas apstākļos.

199 Katrā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 4. pantam darbīgo vielu var apstiprināt tikai tad, ja tostarp saskaņā ar minētā 4. panta 3. punkta b) apakšpunktu AAL, kas satur šo vielu, nav kaitīgas ietekmes uz cilvēku veselību. Kā noteikts šīs regulas 7. panta 1. punktā, šādas darbīgās vielas apstiprinājuma pieteikuma vai apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējam ir pienākums pierādīt, ka šis nosacījums ir izpildīts (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 1. oktobris, *Blaise* u.c., C-616/17, EU:C:2019:800, 78. un 114. punkts). No tā izriet, ka Vispārējai tiesai būtu vajadzējis precizēt, kāda ir datu trūkuma juridiskā ietekme, vērtējot šīs regulas 4. pantā paredzētos apstiprināšanas nosacījumus.

200 Šajos apstākļos pārsūdzētā sprieduma 272. punkta otrajā teikumā ir norādīts nepietiekams pamatojums, jo Vispārējā tiesa nav skaidri un nepārprotami izklāstījusi savu argumentāciju, lai ļautu ieinteresētajām personām saprast tās nolēmuma motīvus un Tiesai nodrošināt tā pārbaudi tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 4. oktobris, *UPL Europe* un *Indofil Industries (Netherlands)*/Komisija, C-262/23 P, EU:C:2024:862, 132. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

201 Tomēr jāatgādina – ja Vispārējās tiesas nolēmuma motīvu daļā atklājas Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa izrādās balstīta uz citu tiesisko pamatojumu, šāds pārkāpums nevar būt pamats šā nolēmuma atcelšanai un ir jāveic argumentu aizstāšana (spriedums, 2021. gada 11. novembris, *Autostrada Wielkopolska*/Komisija un Polija, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 58. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

202 Tā tas ir šajā gadījumā.

203 Vispirms, kā Komisija pamatoti norādīja, apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd pārsūdzētā sprieduma 101., 249., 274. un 292. punktu. It īpaši tā neapgalvo, ka Vispārējā tiesa būtu sagrozījusi pierādījumus vai pieļāvusi tiesību kļūdu, būtībā atzīstot, ka Komisija, būdama riska pārvaldītāja, pamatojoties uz *EFSA* 2018. gada secinājumu un ZD izstrādāto ANZ projektu, kas ir skaidri minēti pārsūdzētā sprieduma 249. punkta sestajā daļā un 274. punktā, varēja pamatoti secināt, ka, neraugoties uz to, ka cipermetrīnam var būt endokrīnā iedarbība, viens no kumulatīvajiem kritērijiem, kuri izklāstīti Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punkta

piektajā daļā – redakcijā ar grozījumiem, kas veikti ar Regulu Nr. 2018/605 –, proti, kritērijs attiecībā uz kaitīgo ietekmi uz cilvēku veselību, nebija izpildīts un ka tādējādi bija maz ticams, ka cipermetrīns ir endokrīnais disruptors.

204 Vēl Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 100. punktā, 276. punkta pirmajā teikumā un 359. punktā pamatoti norādīja, ka minētajā Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktā paredzētie kritēriji ir izslēgšanas kritēriji tādā nozīmē, ka darbīgo vielu apstiprina tad, ja tā netiek uzskatīta par vielu, kurai ir endokrīni disruptīvas īpašības, kas var izraisīt nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēkiem.

205 Kā secinājumu 111.–117. un 140. punktā būtībā norādījusi ģenerāladvokāte, šādas darbīgās vielas apstiprināšana ir atkarīga nevis no pierādījumiem par endokrīni disruptīvu īpašību neesību, bet gan – saskaņā ar kritērijiem, kas izklāstīti minētās Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punkta piektajā un sestajā daļā, redakcijā ar grozījumiem, kas veikti ar Regulu Nr. 2018/605, – šī apstiprināšana ir atkarīga no tā, vai, ņemot vērā pieejamos atbilstīgos zinātniskos datus, var konstatēt, vai šai vielai ir endokrīno sistēmu noārdošas īpašības, kas var izraisīt nevēlamu ietekmi uz cilvēkiem. Šajos apstākļos, ņemot vērā šā sprieduma 203. punktā atgādinātos elementus, tas, ka pieejamajiem zinātniskajiem datiem, kurus varēja zinātniski izvērtēt, bija trūkumi, kas neļāva konstatēt, ka darbīgā viela rada šādas sekas, neliedz atjaunot apstiprinājumu, kā Vispārējā tiesa to būtībā atzinusi pārsūdzētā sprieduma 276. punktā.

206 Visbeidzot jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 309. punkta otrajā teikumā Vispārējā tiesa papildināja pamatojumu, kurš norādīts šā punkta pirmajā teikumā un kurš ir identisks minētā sprieduma 272. punkta otrajā teikumā norādītajam pamatojumam, kas jālasa, ņemot vērā tā paša sprieduma 309. punkta otro teikumu. Šajā ziņā jākonstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd minētā 309. punkta otrajā teikumā veikto novērtējumu, ka Komisija strīdīgajā lēmumā bija pamatoti uzskatījusi, ka datu trūkuma priekšmets, apjoms un nozīmīgums ir jāvērtē riska pārvaldītājam, ņemot vērā vispārīgos secinājumus, ko snieguši novērtētāji, kuri galu galā lemj par to, vai šāds datu trūkums var likt apšaubīt secinājumus par iespējamu "drošu" lietošanas veidu Regulas Nr. 1107/2009 4. panta izpratnē.

207 Katrā ziņā piesardzības princips ne visos gadījumos, kad trūkst datu, ir interpretējams tādējādi, kas tas atņemtu riska pārvaldītājam jebkādu rīcības brīvību, piemērojot Regulas Nr. 1107/2009 4. pantā paredzētos kritērijus, jo riska pārvaldītājam ir jānovērtē pasākumi, kas ir piemēroti, lai samazinātu risku līdz pieņemamam līmenim, ievērojot samērīguma principu.

208 Otrkārt, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, iebildumi, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi attiecībā pret pārsūdzētā sprieduma 273., 357. un 358. punktu, jānoraida kā neefektīvi, jo pamatojums, uz kuru tie attiecas, balstās uz minētā sprieduma 101. un 274. punktā norādīto pamatojumu, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja nav apstrīdējusi. Savukārt arguments, kas vērsts pret minētā sprieduma 359. punktu, jānoraida kā nepamatots.

209 Treškārt, jānoraida arī apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumi, kuri vērsti pret pārsūdzētā sprieduma 361. un 363. punktu un saskaņā ar kuriem Vispārējai tiesai esot vajadzējis konstatēt, ka Komisijai bija jālūdz cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējam pirms Īstenošanas regulas 2021/2049 pieņemšanas sniegt papildu informāciju par šīs vielas endokrīno iedarbību, nevis atzīt par atbilstošu izvēli pēc šīs regulas pieņemšanas un līdz 2023. gada 15. decembrim lūgt papildu apstiprinošu informāciju par šo iedarbību, lai nepieņemtu lēmumu bez pietiekamiem zinātniskajiem datiem un ievērotu piesardzības principu.

210 Kā Vispārējā tiesa pamatoti norādīja pārsūdzētā sprieduma 256., 257. un 364. punktā – un apelācijas sūdzības iesniedzēja to nav apstrīdējusi –, no Īstenošanas regulas Nr. 844/2012 14. panta 1.a punkta – redakcijā ar grozījumiem, kas veikti ar Īstenošanas regulu 2018/1659, – izriet, ka Komisijai nav pienākuma pieprasīt papildu informāciju, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti jaunie kritēriji, kuri noteikti Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktā, bet tikai iespēja šādi rīkoties.

211 No tā izriet, ka otrais pamats un ceturtā pamata otrā daļa jānoraida kā daļēji neefektīvi un daļēji nepamatoti.

Par ceturtā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz otrā pieprasījuma sniegt apstiprinošu informāciju par izomēru toksiskumu negodīgumu

Lietas dalībnieku argumenti

212 Ar ceturtā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumus par otro pieprasījumu sniegt apstiprinošu informāciju par dažādo cipermetrīna izomēru relatīvo toksiskumu, ko Komisija nosūtīja šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējam.

213 Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturtajā daļā ir skaidri paredzēts, ka tad, "ja darbīgā viela ir izomēru maisījums, norāda izomēru satura attiecību vai attiecības diapazonu" un "paziņo katra izomēra relatīvo bioloģisko aktivitāti attiecībā gan uz iedarbīgumu, gan toksiskumu". No tā izrietot, ka tad, ja trūka informācijas par dažādo cipermetrīna izomēru relatīvo toksiskumu, apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma dokumentācija bija nepilnīga. *EFSA* secinājumā turklāt esot konstatējusi šo datu trūkumu, norādot, ka "nav sniegta informācija par dažādo izomēru relatīvo toksiskumu, lai gan tā ir prasīta (datu trūkums)". Tomēr saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 2.2. punktu darbīgās vielas apstiprinājumu vai apstiprinājuma atjaunošanu var piešķirt, tikai pamatojoties uz pilnīgu dokumentāciju, ja vien nav izņēmuma gadījums, kad trūkstošo informāciju kvalificē kā apstiprinošu informāciju, kas prasīta vienīgi ar nolūku palielināt pārliecību par lēmuma pareizību.

214 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas, noraidīdama tās izvirzītos iebildumus.

215 Pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 342. un 347. punktā minētajā vērtējumā, saskaņā ar kuru apstiprinošo informāciju varēja pieprasīt, pamatojoties uz Regulas Nr. 1107/2009 6. panta f) punktu, esot pieļautas trīs tiesību kļūdas. Vispirms jānorāda – šī norma neattiecoties uz pieprasījumiem sniegt papildu informāciju par datiem, kas jāiesniedz apstiprinājuma dokumentācijā saskaņā ar Regulu Nr. 283/2013. Citiem vārdiem, tā neattiecoties uz gadījumiem, kad dokumentācija ir nepilnīga, jo uz tiem attiecoties Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 2.2. punkts. Kā nākamais jānorāda – pieņemot, ka šīs regulas 6. panta f) punkts ir piemērojams, Vispārējā tiesa neesot paskaidrojusi, kāpēc *EFSA* 2019. gadā publicētais vadlīniju dokuments, kas paredzēts kā palīdzība apstiprinājuma pieteikumu iesniedzējiem, būtu uzskatāms par jaunu prasību minētā 6. panta f) punkta izpratnē. Visbeidzot – Vispārējā tiesa esot kļūdaini ierobežojusi savu pārbaudi, pārbaudot vien to, vai Komisijas nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, lai gan runa bija par minētā 6. panta f) punkta interpretāciju.

216 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi lietas materiālus, pārsūdzētā sprieduma 343. punktā uzskatot, ka nav pretrunu starp *EFSA* konstatējumu, ka bija jāiesniedz papildu informācija, un Komisijas strīdīgajā lēmumā pausto nostāju, ka lietas dokumentācija atzīstama par pilnīgu. Tā apgalvo, ka tad, ja lietā trūkst piemērojamajos tiesību aktos prasīto datu, neapstrīdami ir izslēdzama iespēja dokumentāciju uzskatīt par pilnīgu un ka nav pareizi apgalvot, kā Vispārējā tiesa to darījusi pārsūdzētā sprieduma 346. punktā, ka *EFSA* tikai lūdza sniegt konkrētāku informāciju.

217 Treškārt, Vispārējā tiesa arī esot sagrozījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju, pārsūdzētā sprieduma 345. punktā atzīstot par nepieņemamu argumentu attiecībā uz Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturtās daļas pārkāpumu, pamatojoties uz šā argumenta novēlotu izvirzīšanu, lai gan tas tika izvirzīts tās pieprasījumā veikt iekšēju pārskatīšanu un atkārtots tās atcelšanas prasības pieteikuma 89. punktā.

218 Komisija apstrīd šos argumentus.

219 Galvenokārt Komisija uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumi ir nepieņemami, jo tie balstīti uz premisu, ka tā pirmajā instancē esot apgalvojusi, ka pieteikuma iesniedzējs nebija minējis katra izomēra bioloģisko aktivitāti, kā paredzēts Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturtajā daļā. Apelācijas sūdzības iesniedzēja gan neapstrīdot, ka šo argumentu izvirzījusi tikai replikas stadijā. Atbildes rakstā uz repliku Komisija tomēr atzīst, ka atcelšanas prasības pieteikuma 89. punktā jau bija norādīts, ka pieteikuma iesniedzējs nebija minējis katra izomēra bioloģisko aktivitāti saskaņā ar minēto Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturto daļu. Tā tomēr apgalvo, ka pretēji tam, ko norādījusi Vispārējā tiesa, apelācijas sūdzības iesniedzēja, atsaukdamās uz pārsūdzētā sprieduma 337. punktu, nav pierādījusi pietiekami ciešu saikni starp šo argumentu un iebildumiem, kuri izvirzīti tās pieprasījumā veikt iekšēju pārskatīšanu. Tādējādi Komisija aicina Tiesu aizstāt pārsūdzētā sprieduma 345. punkta pamatojumu, ņemot vērā, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments ir nepieņemams cita juridiska iemesla dēļ – jo tas ir novēlots un nav pamatots ar pierādījumiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā Vispārējās tiesas Reglamenta 84. panta 1. punkta izpratnē.

220 Katrā ziņā Komisija uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija nav pamatota.

221 Pirmām kārtām, attiecībā uz Regulas Nr. 1107/2009 6. panta f) punkta interpretāciju Komisija atzīst, ka šī norma neattiecas uz papildu pieprasījumiem par informāciju, kas jāiekļauj apstiprinājuma dokumentācijā. Tomēr Komisija uzskata – kā Vispārējā tiesa esot norādījusi pārsūdzētā sprieduma 343. punktā –, ka šis apstāklis nav pretrunā strīdīgajā lēmumā paustajam viedoklim, saskaņā ar kuru dokumentācija tika iesniegta pilnā apjomā. Pirmkārt, ar Regulas Nr. 1107/2009 6. panta f) punktu Komisijai esot atļauts pieprasīt papildu apstiprinošu informāciju, ja novērtēšanas procesā ir ieviestas jaunas prasības. Otrkārt, no pārsūdzētā sprieduma 341. un 346. punkta izrietot, ka dokumentācijas iesniegšanas brīdī nevienās vadlīnijās nebija precizēts, kā novērtēt un ņemt vērā izomērus, un datu trūkums atklājās tikai pēc tam, kad *EFSA* bija pieņēmusi 2019. gada pamatnostādnes. No tā izrietot, ka, iesniedzot apstiprināšanas dokumentāciju, pieteikuma iesniedzējs bija pilnā apjomā sniedzis nepieciešamo informāciju par izomēriem.

222 Turklāt Komisija, pamatojoties uz 2021. gada 6. maija sprieduma *Bayer CropScience* un *Bayer* /Komisija (C-499/18 P, EU:C:2021:367) 69. punktu, apgalvo, ka jaunās *EFSA* pamatnostādnes noteikti bija jaunas tehniskās atziņas Regulas Nr. 1107/2009 6. panta f) punkta izpratnē neatkarīgi no to izcelsmes un dokumenta, ar kuru tās noteiktas.

223 Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 342. punkta – pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, – arī Vispārējā tiesa neesot aprobežojusies ar konstatējumu par to, ka Komisija nebija pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Tā arī esot pārbaudījusi, vai šī iestāde nav pārkāpusi piemērojamās procesuālās normas.

224 Otrām kārtām, Komisija norāda, ka kritika, kas vērsta pret pārsūdzētā sprieduma 343. punktu, būtībā atkārto kritiku, kas jau tikusi izvirzīta attiecībā uz šā sprieduma 341. un 346. punktu, un tāpēc tā esot jānoraida, pamatojoties uz tiem pašiem iemesliem. Tā piebilst, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nesniedz nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu pārējos tās apgalvojumus.

Tiesas vērtējums

225 Vispirms attiecībā uz iebildumu, kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja ir vērsusi pret pārsūdzētā sprieduma 345. punktu, kurā Vispārējā tiesa atzina par nepieņemamu apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta pārkāpumu ar pamatojumu, ka tas tika izvirzīts tikai replikas stadijā, jāatgādina – ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka ir sagrozīti tā argumenti, tam saskaņā ar LESD 256. pantu, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu un Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunktu ir precīzi jānorāda elementi, ko šī tiesa ir sagrozījusi, un jāuzrāda kļūdas analīzē, kuru dēļ, tā vērtējumā, Vispārējā tiesa tos ir sagrozījusi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 13. jūlijs, Komisija/*CK Telecoms UK Investments*, C-376/20 P, EU:C:2023:561, 212. punkts un tajā minētā judikatūra).

226 Tā tas ir šajā gadījumā.

227 Kā apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja un kā secinājumu 80. punktā norādījusi ģenerāladvokāte, no pieprasījuma veikt iekšēju pārskatīšanu 44. punkta un atcelšanas prasības pieteikuma 89. punkta skaidri izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja bija skaidri norādījusi, ka otrajā pieprasījumā sniegt apstiprinošu informāciju par dažādo cipermetrīna izomēru relatīvo toksiskumu nebija ievērota prasība, kas izklāstīta Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturtajā daļā.

228 No tā izriet, ka, pārsūdzētā sprieduma 345. punktā atzīstot apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu attiecībā uz Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturtās daļas pārkāpumu par nepieņemamu, jo tas ticis izvirzīts tikai replikas posmā, Vispārējā tiesa ir sagrozījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju.

229 Tomēr šī sagrozīšana pati par sevi nav pietiekama, lai būtu par pamatu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, jo Vispārējā tiesa katrā ziņā šo argumentu ir vērtējusi pēc būtības un noraidījusi to ar pamatojumu, ka saskaņā ar to, kas izriet no pārsūdzētā sprieduma 346. punkta, izomēri bija ņemti vērā, bet *EFSA* uzskatīja, ka ir nepieciešama precīzāka informācija, un konstatēja datu trūkumu.

230 Lai gan Vispārējā tiesa izvērtēja minētā argumenta būtību, tomēr pamatojums, kas izmantots pārsūdzētā sprieduma 346. punktā, neļauj saprast, kā tā faktiski atbildēja uz šo argumentu.

231 Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturto daļu, kurā noteiktas prasības attiecībā uz tiem datiem par darbīgajām vielām, kuri ir jāiekļauj apstiprinājuma vai apstiprinājuma atjaunošanas dokumentācijā, "ja darbīgā viela ir izomēru maisījums, norāda izomēru satura attiecību vai attiecības diapazonu. Paziņo katra izomēra relatīvo bioloģisko aktivitāti attiecībā gan uz iedarbīgumu, gan toksiskumu".

232 Kā izriet tostarp no Īstenošanas regulas 2021/2049 13. apsvēruma, cipermetrīns ir astoņu izomēru maisījums. Tādēļ apstiprinājuma atjaunošanas pieteikumu iesniedzēju iesniegtajos dokumentos bija jābūt ietvertai informācijai, kas paredzēta Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturtajā daļā.

233 Tādējādi, kā secinājumu 94. un 95. punktā uzsvērusi ģenerāladvokāte, vienīgi apstāklis, ka – saskaņā ar to, ko Vispārējā tiesa konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 346. punktā, – izomēri ir "ņemti vērā", neatkarīgi no šā formulējuma precīzās nozīmes nevar nozīmēt ne to, ka cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēji būtu norādījuši izomēru satura attiecību vai attiecības diapazonu, ne to, ka tie savā atjaunošanas pieteikuma dokumentācijā būtu minējuši katra izomēra relatīvo bioloģisko aktivitāti attiecībā uz šīs darbīgās vielas efektivitāti un toksiskumu.

234 Šo vērtējumu vēl jo vairāk pamato tas, ka, pirmkārt, kā Vispārējā tiesa pati atzīmējusi pārsūdzētā sprieduma 343. punktā, *EFSA* 2018. gada secinājumā bija norādīts, ka par dažādiem izomēriem nebija iesniegti nekādi konkrēti toksikoloģiskie pētījumi, tāpēc nebija iespējams izdarīt secinājumus par to relatīvo toksiskumu.

235 Otrkārt, kā Komisija būtībā atgādināja strīdīgajā lēmumā, otrais pieprasījums sniegt "apstiprinošu informāciju" – kas darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējiem bija jāsniedz Komisijai, dalībvalstīm un *EFSA* līdz 2023. gada 15. decembrim –, kurš minēts Īstenošanas regulas 2021/2049 I pielikumā, attiecās uz informāciju "par atsevišķu cipermetrīna izomēru, īpaši enantiomēra (1S cis αR), relatīvo toksiskumu". Šis pieprasījums tikai apstiprināja, ka dokumentācijā, ko bija iesnieguši šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēji, dati par šo dažādo izomēru relatīvo toksiskumu vēl nebija iekļauti, kā *EFSA* norādījusi 2018. gada secinājumā.

236 Lai gan ir taisnība, ka brīdī, kad tika iesniegts apstiprinājuma atjaunošanas pieteikums, *EFSA* vēl nebija publicējusi pamatnostādnes par datu identificēšanu, jāatzīmē – tāpat kā secinājumu 83. punktā norādījusi ģenerāladvokāte –, ka pienākums, kas izriet no Regulas Nr. 283/2013 A daļas 1.9. punkta ceturtās daļas, nav sasaistīts ar kādu apturošu nosacījumu, tostarp saistībā ar šādu pamatnostādņu iepriekšēju pieņemšanu.

237 Tā kā netika pierādīts, ka cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēju iesniegtajā dokumentācijā bija iekļauti dati par cipermetrīna izomēru relatīvo toksiskumu, kas gan bija prasīti saskaņā ar Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturto daļu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 342. un 347. punktā kļūdaini atzina, ka Komisija bija pamatoti uzskatījusi šo informāciju tikai par "turpmāku apliecinošu informāciju" Regulas Nr. 1107/2009 6. panta f) punkta izpratnē. Kā secinājumu 88. punktā norādījusi ģenerāladvokāte, šī norma neattiecas uz informāciju, kas jāiekļauj dokumentācijā, kuru iesniedz ar nolūku atjaunot darbīgās vielas apstiprinājumu.

238 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības ceturtā pamata pirmā daļa ir jāapmierina.

Par trešo pamatu attiecībā uz to, ka netika ņemts vērā EFSA konstatētais citu datu trūkums

Lietas dalībnieku argumenti

239 Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 309., 310., 312. un 313. punktā minētos vērtējumus.

240 Vispirms apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 309. punktā nospriežot, ka datu trūkums ne vienmēr liecina par to, ka nav izpildīti Regulas Nr. 1107/2009 4. panta kritēriji, ir pieļāvusi tiesību kļūdu. Tā kā *EFSA* bija konstatējusi 24 datu iztrūkumus, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja bija skaidri norādījusi atcelšanas prasības pieteikumā, šāds vērtējums neesot saderīgs ar minētās regulas pamatā esošo piesardzības principu, kā arī ar tajā paredzēto pierādīšanas pienākuma sadalījumu. Ņemot vērā trūkstošo datu skaitu un raksturu, cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošana bez papildu informācijas esot acīmredzama kļūda vērtējumā.

241 Vēl apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir nepareizi sapratusi tās argumentāciju, jo pārsūdzētā sprieduma 310. punktā tā apgalvo, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir sajaukusi ZD iesniegtās dokumentācijas pilnīgo raksturu no faktu viedokļa un datu iztrūkumus, ko *EFSA* var konstatēt, veicot riska novērtējumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata – tas, ka apstiprinājuma atjaunošanas pieteikumā trūkst datu, kuri pieteikuma iesniedzējam ir jāsniedz, neļauj veikt pilnīgu attiecīgās darbīgās vielas novērtējumu un tādējādi liedz Komisijai atjaunot minētās vielas apstiprinājumu.

242 Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, pārsūdzētā sprieduma 312. punktā nospriežot, ka tā nebija norādījusi, kāpēc daudzajiem datu iztrūkumiem noteikti būtu vajadzējis likt Komisijai secināt, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. panta kritēriji nav izpildīti, un atteikt cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanu, Vispārējā tiesa esot apvērsusi pierādīšanas pienākumu, rīkodamās pretēji šīs regulas sistēmai. Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa pieņēma, ka šie kritēriji ir izpildīti, tādējādi uzliekot apelācijas sūdzības iesniedzējai pienākumu pierādīt pretējo. Tomēr šāda pieeja nozīmējot, ka no apelācijas sūdzības iesniedzējas tiek prasīts pierādīt faktus, kurus saskaņā ar pieņēmumu nav iespējams pierādīt, jo datu trūkums liecina par zinātnisku neskaidrību, kas liedz veikt jebkādus novērtējumus par minēto kritēriju izpildi. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka tā, gluži pretēji, tiesvedības laikā ir pierādījusi, ka šie datu iztrūkumi, kas attiecas uz normatīviem un obligātiem elementiem, *a priori* neļauj izdarīt nekādu pozitīvu secinājumu par šo kritēriju ievērošanu, tādējādi radot nopietnas šaubas par Īstenošanas regulas 2021/2049 tiesiskumu. Šā paša iemesla dēļ apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka nav nozīmes judikatūrai, uz kuru ir atsauce pārsūdzētā sprieduma 313. punktā un saskaņā ar kuru preventīvs pasākums nevar balstīties tikai uz hipotētisku pieeju riskam, jo, ja trūkst informācijas, ko Savienības likumdevējs tomēr uzskata par nepieciešamu, esot jāuzdod nevis jautājums par riska "hipotētisko" raksturu, bet gan par pašu iespēju risku identificēt un attiecīgi to pārvaldīt.

243 Komisija lūdz noraidīt trešo pamatu kā daļēji neefektīvu un daļēji nepamatotu.

Tiesas vērtējums

244 Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumu, kas vērsts pret Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 309. punktā veikto novērtējumu, jānorāda, ka 309. punkta pirmo teikumu, kas ir identisks minētā sprieduma 272. punkta otrajam teikumam, raksturo tāda pati neskaidrība, kā norādīts šā sprieduma 198. punktā. No tā izriet, ka to pašu iemeslu dēļ šajā vērtējumā ir norādīts nepietiekams pamatojums.

245 Tomēr, kā jau uzsvērts šā sprieduma 206. punktā, Vispārējā tiesa papildināja pārsūdzētā sprieduma 309. punkta pirmajā teikumā norādīto pamatojumu, tā paša punkta otrajā teikumā norādot, ka Komisija strīdīgajā lēmumā pamatoti uzskatījusi, ka datu trūkuma priekšmets, apjoms un nozīmīgums ir jāvērtē riska pārvaldītājam, ņemot vērā vispārīgos secinājumus, ko snieguši novērtētāji, kuri galu galā lemj par to, vai šāds datu iztrūkums var likt apšaubīt secinājumus par iespējamu drošu lietošanas veidu Regulas Nr. 1107/2009 4. panta izpratnē.

246 Apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd pārsūdzētā sprieduma 309. punkta otrajā teikumā norādīto pamatojumu.

247 Tāpat tā neizvirza nevienu konkrētu iebildumu pret pārsūdzētā sprieduma 314. punktu, kurā Vispārējā tiesa atzina – fakts, ka pastāv "daudzi datu iztrūkumi", vien neļauj secināt, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. panta kritēriji nav izpildīti, jo Komisija, būdama riska pārvaldītāja, var katrā gadījumā atsevišķi, ievērojot piesardzības principu, novērtēt, vai šie kritēriji var tikt izpildīti attiecībā uz konkrētu darbīgo vielu, neraugoties uz iespējamiem datu iztrūkumiem.

248 Kā norādīts šā sprieduma 207. punktā, piesardzības princips nav visos gadījumos, kad trūkst datu, interpretējams tādējādi, ka tas riska pārvaldītājam atņem jebkādu rīcības brīvību Regulas Nr. 1107/2009 4. pantā paredzēto kritēriju piemērošanā, jo riska pārvaldītājam ir jānovērtē pasākumi, kas ir piemēroti, lai samazinātu risku līdz pieņemamam līmenim, ievērojot samērīguma principu.

249 Tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka *EFSA* riska novērtējumā neuzskatīja attiecīgos datu iztrūkumus par kritiskām jomām, nedz arī – kā secinājumu 67. punktā norādījusi ģenerāladvokāte – par šķērsli konstatēt attiecīgās darbīgās vielas nekaitīgumu.

250 Šajos apstākļos saskaņā ar šā sprieduma 82. punktā minēto judikatūru un atbilstoši tam, ko Vispārējā tiesa pamatoti atzinusi pārsūdzētā sprieduma 312. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzējai bija jāpierāda, kāpēc minētajiem "daudzajiem datu iztrūkumiem" noteikti būtu vajadzējis likt Komisijai secināt, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. panta kritēriji nav izpildīti, un liegt cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanu.

251 Līdz ar to apelācijas sūdzības trešais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu attiecībā uz to, ka nav vērtēts pieteikuma iesniedzēja iesniegtā raksturīgā lietojuma ilgtermiņa toksiskums

Lietas dalībnieku argumenti

252 Ar piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas saistībā ar Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 3. un 5. punkta interpretāciju, noraidīdama apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju par to, ka cipermetrīnu var apstiprināt tikai tad, ja ir novērtēts šo vielu saturoša AAL raksturīgā lietojuma ilgtermiņa toksiskums.

253 Pirmām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 418. punktā izmantojusi kļūdainu šīs regulas 4. panta 5. punkta interpretāciju, nospriežot, ka ar šo normu 4. panta 1.–3. punktā noteiktās prasības nav paredzēts attiecināt uz AAL vienā vai vairākos to raksturīgajos lietojumos. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, gluži pretēji, minētās regulas 4. panta 5. punktā ir noteikts, ka vismaz vienam tāda AAL lietojumam, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, ir jāatbilst Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punktā noteiktajiem kritērijiem, lai minēto vielu varētu uzskatīt par šīm prasībām atbilstošu. Tā piebilst, ka šie kritēriji attiecas uz pašiem AAL, nevis tikai uz darbīgo vielu. Tādējādi, ciktāl šīs regulas II pielikuma 3. punktā noteiktie kritēriji konkretizē un īsteno tās 4. panta 1.–3. punktā noteiktos kritērijus, tie attiecas arī uz AAL raksturīgajiem lietojumiem. Tādēļ Komisijai pirms darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas esot jāpārliecinās, ka raksturīgajam lietojumam nav tūlītējas vai vēlākas kaitīgas ietekmes uz cilvēku vai dzīvnieku veselību.

254 Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa ir izmantojusi pretrunīgu un nepilnīgu argumentāciju, pārsūdzētā sprieduma 421. un 424. punktā nospriežot, ka tā paša sprieduma 418. punktā izdarītais vērtējums nav uzskatāms par tādu, ar ko Komisijai atļauj atjaunot apstiprinājumu darbīgajai vielai, kuras vienīgajam pārbaudītajam AAL būtu raksturīgs ilgtermiņa toksiskums, jo Savienības likumdevējs ir paredzējis, ka, gan atjaunojot darbīgās vielas apstiprinājumu, gan piešķirot AAL atļauju, ir jāņem vērā AAL sastāvdaļu kumulatīvā ietekme. Tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav precizējusi, kā Komisija var pārliecināties par ilgtermiņa toksiskuma neesību kādam raksturīgajam lietojumam, ja uz to neattiecas ne Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punktā noteiktie kritēriji, ne šīs regulas II pielikuma 3. punktā noteiktie kritēriji.

255 Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu un ir nepareizi piemērojusi pierādīšanas pienākuma sadalījumu, pārsūdzētā sprieduma 427. punktā nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav sniegusi nekādas norādes, kas radītu "ticamas šaubas" par to, ka ir likumīgs strīdīgajā lēmumā Komisijas izdarītais vērtējums, ka cipermetrīnam vienā no tā raksturīgajiem lietojumiem nepiemīt nekāda kancerogenitāte vai ilgtermiņa toksiskums.

256 Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi atsaukusies tikai uz darbīgās vielas ilgtermiņa toksiskuma vai kancerogenitātes neesību, lai gan jautājums bija par sastāvu, kas izmantots apstiprinājuma atjaunošanas pieteikumā, proti, par AAL "Cypermethrin 500 EC", kurš satur arī citas sastāvdaļas, nevis tikai darbīgo vielu un kura ilgtermiņa toksiskuma neesība bija jāpārbauda.

257 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir apvērsusi pierādīšanas pienākumu, tādējādi neievērojot Regulas Nr. 1107/2009 sistēmu un šīs regulas pamatā esošo piesardzības principu. Tā uzskata, ka tai nebija pienākuma pierādīt raksturīgā lietojuma ilgtermiņa toksiskuma neesību. Turpretī šādu pierādījumu esot vajadzējis sniegt apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējam. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka šāda novērtējuma neesība ir pietiekams iemesls, lai radītu nopietnas šaubas par to, vai lēmums atjaunot raksturīgajā lietojumā ietvertās darbīgās vielas apstiprinājumu ir likumīgs. Tādējādi Komisijai esot bijis jāpierāda, ka šāds novērtējums ir veikts, bet tā strīdīgajā lēmumā to neesot izdarījusi. Tādēļ apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa, pieņemdama, ka raksturīgajam lietojumam nepiemīt ilgtermiņa toksiskums, pieprasīja, lai apelācijas sūdzības iesniedzēja pierāda pretējo, lai gan līdzekļa "Cypermethrin 500 EC" toksiskums ne reizi nav pārbaudīts, un tas nozīmējot, ka tai tika uzlikts pienākums sniegt pierādījumu, kuru sniegt nav iespējams.

258 Ceturtām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas, pārsūdzētā sprieduma 428.–433. punktā apstiprinot Komisijas argumentāciju, saskaņā ar kuru nebija nepieciešams novērtēt līdzekļa "Cypermethrin 500 EC" ilgtermiņa toksiskuma, jo par katru tā sastāvdaļu bija iesniegtas drošības datu lapas, kas novērtētas ANZ projekta konfidenciālajā daļā, un ne ZD, ne *EFSA*, ne sabiedrība nebija izteikušas bažas par šā līdzekļa ilgtermiņa toksiskumu.

259 Pirmām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 428. punktā norādītais vērtējums, saskaņā ar kuru Komisija varēja uzskatīt, ka līdzekļa "Cypermethrin 500 EC" ilgtermiņa toksiskums nav "problemātisks", ņemot vērā, ka ZD un *EFSA* nebija paudušas bažas, ir balstīts gan uz pierādīšanas pienākuma apvēršanu, gan uz kļūdainu pieņēmumu, ka prasība par ilgtermiņa toksiskuma neesību attiecas tikai uz darbīgo vielu. Tā apgalvo, ka šī prasība attiecas arī uz raksturīgo lietojumu. Šajā ziņā tā atgādina, ka 2018. gada secinājumā *EFSA* attiecībā uz pirmo kritisko jomu norādīja, ka nevar izslēgt cipermetrīna tehniskās specifikācijas – proti, darbīgās vielas un ražošanas procesā radušos piemaisījumu, kurus satur līdzeklis uz šīs darbīgās vielas bāzes, – genotoksiskumu, un tas tieši attiecas uz raksturīgā lietojuma ilgtermiņa toksiskumu.

260 Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 429. punktā norādītais vērtējums – saskaņā ar kuru Komisijai nebija pienākuma veikt pašai savu papildu novērtējumu, jo, no vienas puses, līdzeklim "Cypermethrin 500 EC" jau bija atļauja laišanai tirgū un, no otras puses, ne dalībvalstis, ne *EFSA* nebija brīdinājušas par iespējamām problēmām, – ir balstīts uz vairākām kļūdām un rada nekonsekventas sekas. Tā it īpaši norāda, ka iepriekšēju valsts atļauju esība neatbrīvo Komisiju no pienākuma pašai pārbaudīt līdzekļa atbilstību Regulas Nr. 1107/2009 prasībām.

261 Vispirms, tas, ka iestādes vai par novērtēšanu atbildīgās struktūras nav ziņojušas par problēmu, neatbrīvojot Komisiju no pienākuma pašai pārbaudīt tās esību, it īpaši tad, ja šādas neziņošanas iemesls ir tas, ka trūkst pētījumu, kas ļautu identificēt potenciālu risku. Arī arguments, ka dalībvalstis noteikti ir pārbaudījušas attiecīgā līdzekļa ilgtermiņa toksiskuma neesību, esot nepieņemams, jo Komisija to izvirzīja novēloti atbildes raksta uz repliku posmā. Katrā ziņā šādam argumentam, šķiet, nav nozīmes, jo, ņemot vērā, ka prasība veikt šādu pārbaudi tika skaidri noteikta tikai pēc 2019. gada 1. oktobra sprieduma *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800) pasludināšanas, šī prasība lielā mērā dalībvalstu līmenī palika neīstenota. Visbeidzot apelācijas

sūdzības iesniedzēja piebilst, ka tad, ja šādas līdzekļa "Cypermethrin 500 EC" pārbaudes būtu veiktas un nosūtītas dalībvalstīm, par tām būtu paziņots arī ZD un *EFSA* saistībā ar darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanu, bet tas nebija noticis.

262 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējās tiesas argumentācija izraisa nekonsekventas sekas. Tā nozīmējot, ka Komisija varētu pieņemt, ka raksturīgs lietojums atbilst visiem Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punktā minētajiem kritērijiem, jo neviena dalībvalsts nav izteikusi iebildumus par atļaujas piešķiršanu identiska sastāva AAL. Šāds pieņēmums nozīmētu, ka darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas procedūrā to atzītu par tādu, kas atbilst tiem pašiem kritērijiem, piemērojot minētā 4. panta 5. punktu. Tādējādi dalībvalstis būtu spiestas atļaut laist tirgū jebkuru AAL, kas ir identisks šim raksturīgajam lietojumam, jo Komisija to jau būtu atzinusi par tādu, kas atbilst 4. panta prasībām. Šāda apļveida argumentācija padarītu bezjēdzīgu minētajā regulā paredzēto darbīgo vielu periodisku un padziļinātu pārvērtēšanu.

263 Trešām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd pārsūdzētā sprieduma 431. un 432. punktā norādītos vērtējumus, ar kuriem Vispārējā tiesa tās apgalvojumu noraidīja kā "tikai spekulācijas", ka raksturīgā lietojuma ilgtermiņa toksiskums nebija novērtēts. Vispārējā tiesa uzskatīja – tas, ka *EFSA* 2018. gada secinājumā vai ZD ANZ projektā nav atsauces uz šādu novērtējumu, neļauj uzskatīt, ka šāds novērtējums nebija veikts, un piebilda, ka ANZ projekta konfidenciālajā daļā ir iekļauta informācija, kas ir pamatā šim novērtējumam.

264 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka šī argumentācija nozīmē, ka tai tiek uzlikts pienākums sniegt pierādījumu par negatīvu faktu, kas ir *probatio diabolica* it īpaši tāpēc, ka daļa lietas materiālu ir konfidenciāli. Tā uzskata, ka Komisijai bija pienākums pierādīt, ka šāds novērtējums tiešām bija veikts, un Vispārējai tiesai bija pienākums pieprasīt šāda pierādījuma iesniegšanu, lai varētu pārbaudīt tā saturu. Vispārējā tiesa savukārt nevarēja balstīties uz minētās ANZ projekta daļas konfidencialitāti, lai neapgāžamā veidā pieņemtu, ka aplūkojamais novērtējums tiešām bija veikts.

265 Visbeidzot, ceturtām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumu pārsūdzētā sprieduma 433. punktā, kurā tā apstiprināja Komisijas pieeju, saskaņā ar kuru ar drošības datu lapām, kas sagatavotas par katru raksturīgā lietojuma sastāvdaļu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "*REACH* regula"), un Regulai Nr. 1272/2008, pietiek, lai noteiktu raksturīgā lietojuma ilgtermiņa toksiskumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka norādītais pamatojums ir vienlaikus nepietiekams un juridiskā ziņā kļūdains.

266 No vienas puses, Vispārējā tiesa neesot pietiekami pamatojusi savu vērtējumu, atbilstoši kuram *REACH* regulā un Regulā Nr. 1272/2008 paredzētās maisījumu klasificēšanas metodes attiecas arī uz AAL. Pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas domām, saskaņā ar 2023. gada 4. oktobra spriedumu *Ascenza Agro* un *Industrias Afrasa*/Komisija (T-77/20, EU:T:2023:602, 463.–467. punkts) Regula Nr. 1107/2009 ir *lex specialis*, kas izveido stingrāku tiesisko regulējumu nekā minētās regulas, tāpēc to kontekstā izmantotās metodes nav noteikti attiecināmas uz AAL. No otras puses, Vispārējā tiesa neesot atbildējusi uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem, kas izvirzīti atcelšanas prasības pieteikuma 115. punktā un attiecas uz *REACH* regulā un Regulā

Nr. 1272/2008 paredzēto prasību datu jomā ierobežoto un nepietiekamo raksturu, kā arī uz to, ka nav ņemta vērā kumulatīvā un sinerģiskā ietekme – tā dēvētā "kokteiļietekme" –, kas rodas no dažādu AAL sastāvdaļu mijiedarbības. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi prasības, kas noteiktas 2019. gada 1. oktobra sprieduma *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800) 68. un 69. punktā.

267 Komisija uzskata, ka piektais pamats nav pamatots.

268 Pirmkārt, tā apgalvo – kā Vispārējā tiesa esot nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 418. un 419. punktā –, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1. un 3. punkts attiecas nevis uz AAL, kuru sastāvā ir apstiprinātās darbīgās vielas, bet tikai uz pašām darbīgajām vielām.

269 Otrkārt, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas kritiku, kas izvirzīta pret pārsūdzētā sprieduma 421. un 424. punktu, Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pietiekami pamatojusi savu vērtējumu. Tā uzsver, ka pamatojums, kas norādīts minētā sprieduma 422., 423., 425. un 426. punktā, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt savā apelācijā neapstrīd, atbilstoši atbild uz pirmajā instancē izvirzītajiem argumentiem.

270 Treškārt, saistībā ar apgalvojumiem par pārsūdzētā sprieduma 427. punktu Komisija vispirms norāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja to nepareizi interpretē. Pretēji tam, ko apgalvojot apelācijas sūdzības iesniedzēja, Vispārējā tiesa esot norādījusi, ka cipermetrīnam nepiemīt ilgtermiņa toksiskums vai kancerogenitāte nevis kā darbīgajai vielai, bet tikai "vienā no tā lietojumiem". Tāpat arī arguments par iespējamo pierādīšanas pienākuma apvēršanu izrietot no piemērojamās judikatūras un pārsūdzētā sprieduma 427. punkta kļūdainas interpretācijas. Tiesa tikai esot attiecinājusi uz apelācijas sūdzības iesniedzēju pierādīšanas pienākumu, kas ir saistošs jebkuram pieprasījuma veikt iekšēju pārskatīšanu iesniedzējam. Visbeidzot – attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka Komisija nav iesniegusi pierādījumus par līdzekļa "Cypermethrin 500 EC" ilgtermiņa toksiskuma novērtējumu, šī iestāde atsaucas uz saviem apsvērumiem, kas izklāstīti atbildē uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumiem, kuri vērsti pret pārsūdzētā sprieduma 428.–433. punktu, un ir norādīti šā sprieduma 271.–274. punktā.

271 Ceturtkārt, Komisija apgalvo, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nepareizi interpretē pārsūdzētā sprieduma 428. punktu. Vispārējā tiesa neesot nospriedusi, ka ilgtermiņa toksiskuma neesību var abstrakti secināt no tā vien, ka kompetentās iestādes nav paudušas nekādas bažas tāpēc, ka trūkuši pētījumi par šo jautājumu. Vispārējā tiesa esot tikai konstatējusi – šajā gadījumā tas, ka riska novērtējumā nav izteiktas bažas par cipermetrīna toksiskumu, liecina, ka līdzeklim vienā vai vairākos raksturīgajos lietojumos nepiemīt problemātiskas iezīmes, proti, ka tas nav toksisks ilgtermiņā. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja nekādi nepamatojot savu apgalvojumu par pārsūdzētā sprieduma 430. punktu.

272 Piektkārt, Komisija vispirms norāda, ka kritika, kas vērsta pret pārsūdzētā sprieduma 429. punktu, daļēji atkārto kritiku, kas formulēta pret tā 428. punktu, un tādējādi uz to ir sniedzama tāda pati atbilde. Komisija piebilst, ka tās izvirzītais arguments, ko Vispārējā tiesa pamatoti pieņēma minētajā 429. punktā, bija pieņemams, jo tas atbildēja uz pirmajā instancē iesniegto replikas rakstu, par kuru apelācija sūdzības iesniedzējai turklāt bija iespēja izteikties tiesas sēdē. Tāpat arī apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumi par to, ka prasības, kuras izriet no 2019. gada 1. oktobra sprieduma *Blaise* u.c. (C-616/17, EU:C:2019:800), dalībvalstu līmenī lielākoties paliek nepiemērotas un nepiemērojamas, esot nepieņemami, jo netika izvirzīti Vispārējā tiesā, un katrā ziņā tie esot nepamatoti. Visbeidzot Komisija attiecībā uz nekonsekventajām sekām, ko izraisot Vispārējās tiesas argumentācija, uzsver, ka šīs argumentācijas mērķis bija tikai noteikt, vai

Komisijai, nevis dalībvalstīm, ir pienākums veikt pašai savu papildu novērtējumu, ja dalībvalstis vai *EFSA* nav ziņojušas par iespējamu problēmu. Tā piebilst, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija par to, ka dalībvalstij esot pienākums atļaut laist tirgū AAL, kura darbīgā viela ir apstiprināta, esot pretrunā 2024. gada 25. aprīļa spriedumam *PAN Europe* (Endokrīni disruptīvo īpašību noteikšana) (C-309/22 un C-310/22, EU:C:2024:356, 83. punkts).

273 Sestkārt, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumu par pārsūdzētā sprieduma 431. un 432. punktu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot tai uzlikusi neiespējamu pierādīšanas pienākumu, Komisija atsaucas uz saviem iepriekš izteiktajiem apsvērumiem par kritiku, kas vērsta pret minētā sprieduma 427. punktu, un šajā ziņā atgādina, ka minētajā 432. punktā ir atsauce uz tā paša sprieduma 42. punktu, kā arī uz Tiesas judikatūru.

274 Visbeidzot, septītkārt, attiecībā uz iebildumiem pret pārsūdzētā sprieduma 433. punktā izklāstītajiem vērtējumiem Komisija, pirmām kārtām, apgalvo, ka Vispārējai tiesai nebija pienākuma pamatot konstatējumu, ka saistībā ar *REACH* regulu un Regulu Nr. 1272/2008 izmantotās metodes piemēro arī AAL, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja šādu argumentu pirmajā instancē nebija izvirzījusi. Otrām kārtām, Komisija uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nepareizi interpretē 2023. gada 4. oktobra sprieduma *Ascenza Agro* un *Industrias Afrasa* /Komisija (T-77/20, EU:T:2023:602) 463.–467. punktu. Minētajā spriedumā neesot atzīts, ka Regula Nr. 1107/2009 būtu *lex specialis* attiecībā pret *REACH* regulu un Regulu Nr. 1272/2008. Vispārējā tiesa esot vienīgi norādījusi, ka Komisijai saistībā ar Regulu Nr. 1107/2009 nav pienākuma piemērot *REACH* regulā izstrādāto pieeju. Tomēr nekas neliedzot *EFSA*, veicot riska novērtējumu, izmantot metodi, kas izriet no pēdējās minētās regulas vai no Regulas Nr. 1272/2008, ja tā atbilst pašreizējām zinātnes un tehnikas atziņām Regulas Nr. 1107/2009 12. panta 2. punkta un Īstenošanas regulas Nr. 844/2012 13. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē. Trešām kārtām, Komisija apgalvo, ka pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, ar Regulu Nr. 1107/2009 nav ieviests stingrāks regulējums nekā ar *REACH* regulu un Regulu Nr. 1272/2008, kuras arī ir skaidri balstītas uz piesardzības principu, kā to apstiprinot 2023. gada 9. novembra spriedums *Chemours Netherlands*/*ECHA* (C-293/22 P, EU:C:2023:847, 60. punkts) un 2011. gada 21. jūlija spriedums *Etimine* (C-15/10, EU:C:2011:504, 129. punkts). Visbeidzot, ceturtām kārtām, Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa pienācīgi atbildēja uz argumentiem, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēja bija izvirzījusi atcelšanas prasības pieteikuma 115. punktā, un norāda, ka tā piekrīt analīzei, ko Vispārējā tiesa izklāstījusi pārsūdzētā sprieduma 433. punktā.

275 Replikas rakstā apelācijas sūdzības iesniedzēja, no vienas puses, atkārtoti norāda, ka tā atcelšanas prasības pieteikuma 115. punktā ir sīki izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ *REACH* regulā un Regulā Nr. 1272/2008 paredzētās maisījumu klasifikācijas metodes nav piemērojamas Regulas Nr. 1107/2009 kontekstā. No otras puses, tā precizē, ka Regula Nr. 1107/2009 balstās uz principu, ka ir aizliegts laist tirgū AAL, ja vien iepriekš nav pierādīts tā nekaitīgums, savukārt *REACH* regula balstās uz pretēju principu, kas paredz ķimikāliju brīvu apriti, ja vien nav pierādīts to kaitīgums un *a posteriori* pieņemts lēmums par to aizliegšanu. Tā piebilst, ka *REACH* regulā paredzētie aizliegšanas iemesli aizvien ir ierobežoti un neaptver visu kaitīgo ietekmi uz cilvēku vai dzīvnieku veselību, kā arī nevēlamo iedarbību uz vidi Regulas Nr. 1107/2009 4. panta izpratnē.

276 Atbildes rakstā uz repliku Komisija norāda, ka neviens no četriem argumentiem, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja bija izvirzījusi atcelšanas prasības pieteikuma 115. punktā, neattiecās uz *REACH* regulā un Regulā Nr. 1272/2008 paredzēto maisījumu klasifikācijas metožu

piemērojamību AAL. Tā piebilst, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija neliek apšaubīt *EFSA* iespēju izmantot šajās regulās paredzēto novērtēšanas metodi, novērtējot kādu darbīgo vielu.

Tiesas vērtējums

277 Ar apelācijas sūdzības piekto pamatu, kas attiecas uz darbīgo vielu cipermetrīnu saturoša AAL raksturīgā lietojuma ilgtermiņa toksiskuma novērtējumu, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas, interpretējot Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 3. un 5. punktu. Pirmkārt, tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka minētās regulas II pielikuma 3. punktā noteiktie kritēriji attiecas tikai uz darbīgo vielu, lai gan tie attiecoties arī uz šo darbīgo vielu saturoša AAL raksturīgu lietojumu, un ka tādējādi pārsūdzētā sprieduma 418.–426. punktā ir norādīts pretrunīgs pamatojums un kļūdaini interpretēts šīs regulas 4. panta 5. punkts. Otrkārt, tā pārmet Vispārējās tiesai, ka šī tiesa, to nepārbaudījusi, piekrita Komisijas nostājai, kura izklāstīta strīdīgajā lēmumā un saskaņā ar kuru tas, ka ZD, *EFSA* vai sabiedrība nav izteikušas bažas, esot pietiekami, lai izslēgtu minēto darbīgo vielu saturoša AAL ilgtermiņa toksiskumu, un ka tādējādi Vispārējā tiesa ir apvērsusi pierādīšanas pienākumu.

278 Pirmām kārtām, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvotajām tiesību kļūdām pārsūdzētā sprieduma 418.–426. punktā, iesākumā jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 418.–420. punktā nosprieda, ka kritērijus, kas izklāstīti Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 2. un 3. punktā, uz kuriem ir atsauce šīs regulas 4. panta 1. punktā, piemēro nevis AAL atļaujām, bet gan darbīgās vielas apstiprināšanai. Vispārējā tiesa turklāt uzskatīja, ka ar minētās regulas 4. panta 5. punktu uz AAL netiek attiecinātas prasības, kuras noteiktas šā 4. panta 1.–3. punktā, jo Savienības likumdevējs ir skaidri nošķīris darbīgo vielu apstiprināšanu Savienības līmenī, no vienas puses, un, lai tos varētu izmantot kā pesticīdus, atļauju izsniegšanu, par ko atbildīgas ir dalībvalstis, līdzekļiem, kuru sastāvā ir šīs vielas, no otras puses.

279 Kā pareizi norādījusi Vispārējā tiesa it īpaši pārsūdzētā sprieduma 419. un 423. punktā, pieņemot Regulu Nr. 1107/2009, Savienības likumdevējs gan vēlējās nošķirt darbīgo vielu apstiprināšanas procedūru, ko reglamentē šīs regulas II nodaļa, un AAL atļauju izsniegšanas procedūru, kuru reglamentē tās III nodaļa.

280 Jānorāda arī, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. pantā saskaņā ar tā nosaukumu ir izklāstīti darbīgo vielu apstiprināšanas kritēriji.

281 Tomēr, pirmkārt, minētā 4. panta 1. punktā attiecībā uz konkrētas darbīgās vielas apstiprināšanu ir atsauce uz nosacījumiem, kādiem ir jāatbilst AAL, kura sastāvā ir šāda darbīgā viela, un kādi definēti 4. panta 2. un 3. punktā.

282 Otrkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punktu, "lai darbīgo vielu varētu apstiprināt, jābūt izpildītām 1., 2. un 3. punkta prasībām vismaz viena tāda [AAL], kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, vienam vai vairākiem lietojumiem".

283 Tādējādi ar minētā 4. panta 5. punktu ieviestā prezumpcija nozīmē, ka ir jāpierāda, ka vismaz viens tāda AAL raksturīgais lietojums, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, atbilst minētās regulas 4. panta 1.–3. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

284 No tā izriet, ka saskaņā ar Regulā Nr. 1107/2009 noteikto nošķirumu starp darbīgās vielas apstiprināšanas procedūru un tāda AAL atļaujas izsniegšanas procedūru, kura sastāvā ir šāda darbīgā viela, šīs regulas 4. panta 5. punktā prasītais pierādījums ir jāsniedz vai nu saistībā ar pieteikumu par AAL tirdzniecības atļauju – un tādā gadījumā dalībvalstij, kas saņēmusi šo pieteikumu, ir jāpārbauda, vai ir izpildītas minētās regulas 29. panta 1. punktā, kurā ir atsauce uz tās pašas regulas 4. panta 2. un 3. punktu, noteiktās prasības –, vai arī saistībā ar darbīgās vielas apstiprināšanas vai apstiprinājuma atjaunošanas procedūru, ko īsteno Komisija. Regulas Nr. 1107/2009 14. panta 1. punktā turklāt ir skaidri apstiprināts, ka, atjaunojot darbīgās vielas apstiprinājumu, tiek uzskatīts, ka šīs regulas 4. pants ir ievērots, ja secina, ka tas ir ievērots attiecībā vismaz uz viena AAL, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, vienu vai vairākiem raksturīgajiem lietojumiem.

285 Tādējādi, kā secinājumu 156. punktā būtībā norādījusi ģenerāladvokāte, darbīgās vielas apstiprināšanas vai apstiprinājuma atjaunošanas nosacījums ir tāds, ka Komisija pārbauda vismaz viena šo darbīgo vielu saturoša AAL vienu vai vairākus raksturīgos lietošanas veidus, ņemot vērā Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punktā paredzētos novērtēšanas kritērijus.

286 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 418. punktā nospriežot, ka ar šīs regulas 4. panta 5. punktu uz AAL vienā vai vairākos raksturīgos lietojumos neattiecina prasības, kuras ir noteiktas minētās regulas 4. panta 1.–3. punktā.

287 Tomēr, kā jau atgādināts šā sprieduma 201. punktā, ja Vispārējās tiesas nolēmuma motīvu daļā atklājas Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa, šķiet, ir balstīta uz citu tiesisko pamatojumu, šāds pārkāpums nevar būt pamats šā nolēmuma atcelšanai un ir jāveic argumentu aizstāšana.

288 Šajā lietā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 421. punktā būtībā pamatoti nosprieda, ka Komisija nevar apstiprināt darbīgo vielu vai atjaunot darbīgās vielas apstiprinājumu, ja vienīgajam pārbaudītajam AAL, kura sastāvā ir šī darbīgā viela, piemīt ilgtermiņa toksiskums.

289 Pirmkārt, no Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punkta un 14. panta 1. punkta izriet, ka saistībā ar konkrētas darbīgās vielas apstiprināšanu vai apstiprinājuma atjaunošanu Komisijai ir jāpārliecinās, ka ir pierādīts, ka vismaz viens raksturīgs šo darbīgo vielu saturoša AAL lietojums faktiski atbilst Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punkta prasībām.

290 Otrkārt, jāatgādina, ka saskaņā ar šīs regulas 4. panta 3. punkta b) apakšpunktu un 29. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 2. punktu AAL var piešķirt atļauju tikai tad, ja pieteikuma iesniedzējs citastarp ar izmēģinājumiem, analīzēm un pētījumiem par konkrēto līdzekli ir pierādījis, ka tam, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, nav ne tūlītējas, ne vēlākas kaitīgas ietekmes uz cilvēku veselību. Šo nosacījumu nevar uzskatīt par izpildītu, ja AAL piemīt kāda veida kancerogenitāte vai ilgtermiņa toksiskums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 1. oktobris, *Blaise* u.c., C-616/17, EU:C:2019:800, 114.–116. punkts).

291 Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 427.–433. punktā kļūdaini nospriedusi, ka Komisija strīdīgajā lēmumā varēja pamatoti uzskatīt, ka AAL, kura sastāvā ir cipermetrīns, vienā no tā raksturīgajiem lietojumiem nepiemita nekāda veida kancerogenitāte vai ilgtermiņa toksiskums.

292 Šajā ziņā no pārsūdzētā sprieduma pamatojuma izriet, ka Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 428. punktā nosprieda, ka, lai gan "ne *EFSA* 2018. gada secinājumā, ne ZD sagatavotajā [ANZ] projektā [nebija] skaidras atsauces uz ilgtermiņa toksiskumu, nekas neliecin[āja], ka līdzeklim vienā vai vairākos raksturīgajos lietojumos piemistu problemātiski aspekti". Pēc tam Vispārējā tiesa minētā sprieduma 429. punktā atzina – tā ka šim līdzeklim jau bija atļauja laišanai tirgū valsts atļaujas izsniegšanas procedūru iznākumā, kuru laikā dalībvalstis "noteikti" bija pārbaudījušas, vai nav ilgtermiņa toksiskuma, neziņošana par iespējamu problēmu atbrīvoja Komisiju no pienākuma "veikt pašai savu papildu novērtējumu". Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 431. un 432. punktā Vispārējā tiesa apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par to, ka nav veikts cipermetrīna ilgtermiņa toksiskuma novērtējums, noraidīja, pamatojoties uz Komisijas apsvērumiem, ka ZD novērtējuma dokumentos ir 4. sējums, kurš ir konfidenciāls un kurā ir informācija, uz ko pamatojoties tika novērtēts "sastāvs", un nosprieda, ka šis arguments nevar radīt "ticamas šaubas" par strīdīgā lēmuma tiesiskumu.

293 Pirmkārt, jānorāda, ka Vispārējās tiesas vērtējumi pārsūdzētā sprieduma 428. un 429. punktā ir balstīti uz pieņēmumu, ka ilgtermiņa toksiskums tika vērtēts.

294 Tomēr – vispirms –, kā izriet no Tiesas judikatūras, lai nodrošinātu piesardzības principa ievērošanu, AAL kaitīgās ietekmes neesība nevar tikt prezumēta (spriedums, 2019. gada 1. oktobris, *Blaise* u.c., C-616/17, EU:C:2019:800, 80. punkts).

295 Vēl jānorāda – Vispārējā tiesa nevarēja, nepieļaudama spriedumā tiesību kļūdu, uzskatīt, ka Komisija no tā, ka ZD un *EFSA* nebija veikušas pārbaudes par AAL ilgtermiņa toksiskumu vienā vai vairākos tā raksturīgos lietojumos, varēja secināt, ka tam nepiemīt nekādi problemātiski elementi.

296 Gluži pretēji – Vispārējai tiesai bija jāpārliecinās, ka cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas procedūrā Komisija atbilstoši pienākumiem saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punktu un 14. panta 1. punktu bija pārbaudījusi, ka faktiski bija "pierādīts", ka vismaz vienam no AAL, kura sastāvā ir šī darbīgā viela, raksturīgajiem lietojumiem nepiemīt ilgtermiņa toksiskums.

297 Protams, Komisija saskaņā ar Īstenošanas regulā Nr. 844/2012 13. panta 1. punkta otro daļu var uzskatīt, ka *EFSA* secinājums nav nepieciešams. Tomēr, pat pieņemot, ka tā var iztikt bez *EFSA* novērtējuma par AAL, kura sastāvā ir šī darbīgā viela, ilgtermiņa toksiskumu, šajā lietā nav strīda par to, ka Komisija nav informējusi *EFSA* par to, ka secinājums nav nepieciešams.

298 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 429. punktā minētais fakts, ka AAL jau bija laisti tirgū, neietekmē Komisijas pienākumu atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punktam. Kā pamatoti norāda apelācijas sūdzības iesniedzēja, arguments par AAL laišanu tirgū nozīmētu, ka Komisija var pieņemt, ka raksturīgs lietojums atbilst Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punkta kritērijiem, ja neviena dalībvalsts atļaujas izsniegšanas procedūrā nav izteikusi bažas par tādu AAL, kura sastāvs ir identisks sastāvam raksturīgajā lietojumā. Šāda prezumpcija nozīmētu, ka, atjaunojot darbīgās vielas apstiprinājumu, uzskata, ka šī viela atbilst arī minētajiem kritērijiem saskaņā ar šīs regulas 4. panta 5. punktu. Tomēr, ņemot vērā it īpaši darbīgo vielu apstiprinājuma atjaunošanas procedūru ilgumu, šīs atļaujas var būt izsniegtas pirms vairākiem gadiem vai pat vairākām desmitgadēm, pamatojoties uz zinātnes un tehnikas atziņām, kuras var būt novecojušas.

299 Otrkārt, attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 431. punktā noradīto vērtējumu, kā pamatoti norāda apelācijas sūdzības iesniedzēja, ne no viena lietas materiālos esoša elementa neizriet, ka Vispārējā tiesa, vienlaikus nodrošinot ZD sagatavotās novērtējuma dokumentācijas 4. sējuma

konfidencialitāti, būtu lūgusi piekļuvi šim sējumam, lai ar nepieciešamo rūpību pārbaudītu Komisijas apgalvojumu patiesumu, ka vismaz viena raksturīga lietojuma ilgtermiņa toksiskums ir ticis vērtēts. Arī ar to, ka Vispārējā tiesa tikai atkārtoja šos apgalvojumus un pārmeta apelācijas sūdzības iesniedzējai, ka tā nebija radījusi "ticamas šaubas" par strīdīgā lēmuma tiesiskumu, lai gan tā pēc definīcijas nevarēja piekļūt šai konfidenciālajai ZD novērtējuma dokumentācijas daļai, šī tiesa savā novērtējumā pieļāva tiesību kļūdu.

300 Treškārt, protams, ir taisnība, ka saskaņā ar to, ko secinājumu 180. punktā norādījusi ģenerāladvokāte, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 433. punktā pamatoti atzina, ka klasificēšanas metodes, kuras piemēro atbilstoši *REACH* regulai un Regulai Nr. 1272/2008, var ņemt vērā saistībā ar Regulu Nr. 1107/2009. Tomēr Vispārējās tiesas izmantotais pamatojums attiecībā uz to, ka atbilstoši abām pirmajām minētajām regulām bija sagatavotas drošības datu lapas par katras AAL, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, sastāvdaļas raksturīgajā lietojumā, neatbild uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, kurš izklāstīts gan pirmajā instancē, gan apelācijā un saskaņā ar kuru katras sastāvdaļas atsevišķa novērtēšana neļauj novērtēt kopējo toksiskumu, kas rodas to mijiedarbības rezultātā.

301 Tā kā AAL ir jāatbilst visām prasībām, kas paredzētas Regulas Nr. 1107/2009 29. panta 1. punktā, kā turklāt Vispārējā tiesa to pamatoti norādījusi pārsūdzētā sprieduma 422. punktā, šis pienākums nozīmē, ka, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas 4. panta 3. punktā paredzētajiem kritērijiem, jāņem vērā AAL sastāvdaļu zināmā kumulatīvā un sinerģiskā ietekme. No tā izriet – kā apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja –, ka ir jāņem vērā ietekme, kāda rodas no attiecīgās darbīgās vielas un pārējo līdzekļa sastāvdaļu mijiedarbības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 1. oktobris, *Blaise* u.c., C-616/17, EU:C:2019:800, 68. punkts).

302 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka ilgtermiņa toksiskuma novērtēšana prasa veikt īpašus izmēģinājumus, kas ļauj izslēgt šāda toksiskuma risku, un "kopsavilkuma pārbaudes" šajā ziņā nevar uzskatīt par pietiekamām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 1. oktobris, *Blaise* u.c., C-616/17, EU:C:2019:800, 113., 114. un 116. punkts).

303 Šādos apstākļos, ņemot vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas izteiktās šaubas par to, vai ir nozīme novērtējumam, kas ir balstīts tikai uz drošības datu lapām un iepriekš minētajām klasifikācijas metodēm, ņemot vērā šo rīku nepietiekamo uzticamību, lai novērtētu kopējo toksiskumu, kas rodas no AAL, kura sastāvā ir attiecīgā darbīgā viela, raksturīgā lietojuma sastāvdaļu mijiedarbības, Vispārējā tiesa nevarēja, nepieļaudama novērtējumā tiesību kļūdu, uzskatīt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav radījusi nopietnas šaubas par strīdīgā lēmuma tiesiskumu.

304 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības piektais pamats ir jāpieņem.

305 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos motīvus, ir jāpieņem:

– pirmā pamata pirmā un trešā daļa, jo Vispārējā tiesa nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, ir sagrozījusi pierādījumus un pieļāvusi tiesību kļūdu, kas ietekmēja tās novērtējumu par kritisko jomu saistībā ar informācijas trūkumu par izmantoto partiju reprezentativitāti un saistībā ar augsto risku attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem;

– ceturtā pamata pirmā daļa, jo Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka otrais pieprasījums sniegt apstiprinošu informāciju par izomēru toksiskumu nebija negodīgs, un

– piektais pamats, jo Vispārējā tiesa kļūdaini uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija radījusi "ticamas šaubas" par strīdīgā lēmuma tiesiskumu tāpēc, ka nebija veikts ilgtermiņa toksiskuma novērtējums attiecībā uz raksturīgo lietojumu, kuru bija iesniedzis cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējs.

306 Tādējādi pārsūdzētais spriedums ir daļēji jāatceļ un apelācijas sūdzība pārējā daļā jānoraida.

Par prasību Vispārējā tiesā

307 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var pieņemt galīgo spriedumu šajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

308 Tā tas ir šajā gadījumā, jo par prasības atcelt strīdīgo lēmumu vienīgo pamatu Vispārējā tiesā notika uz sacīkstes principu balstītas debates un tā izskatīšanai nav jāveic nekādi papildu procesa organizatoriskie vai pierādījumu savākšanas pasākumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 130. punkts).

Par prasības vienīgā pamata otrās daļas pirmo iebildumu attiecībā uz informācijas trūkumu par izmantoto pesticīdu partiju reprezentativitāti

309 Pirmajā iebildumā, kas izvirzīts prasības vienīgā pamata otrās daļas atbalstam, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Komisija strīdīgajā lēmumā ir mazinājusi *EFSA* 2018. gada secinājumā identificētās kritiskās jomas nozīmi saistībā ar informācijas trūkumu par ekotoksikoloģiskajos pētījumos izmantoto pesticīdu partiju sastāvu, kālab šī iestāde nevarēja pārbaudīt, vai šīs partijas tiešām atbilst cipermetrīnu saturošā AAL raksturīgajiem lietojumiem.

310 Šajā ziņā jāatgādina, ka Komisija strīdīgajā lēmumā uzskatīja, ka, pamatojoties uz papildu apliecinājumu, ko 2019. gada elektroniskā pasta vēstulē bija sniegusi ZD, un turpmāko saziņu ar *EFSA*, bija secināms, ka, izņemot heksānu, neviens cits piemaisījums nav uzskatāms par toksikoloģiski nozīmīgu. Komisija no tā secināja, ka "atjaunošanas pieteikuma dokumentācijā pieejamie dati ir pietiekami, lai secinātu, ka jaunajam tehniskajam materiālam nav vairāk kaitīgas ietekmes nekā tam, kas tika pārbaudīts pirmās apstiprināšanas nolūkā," un ka ir jāreaģē uz *EFSA* secinājumā norādīto kritisko jomu, palielinot cipermetrīna minimālo tīrības pakāpi līdz 920 g/kg un nosakot maksimālo heksāna saturu 5 g/kg.

311 Tomēr, kā norādīts šā sprieduma 116. punktā, pirmām kārtām, no strīdīgā lēmuma izriet, ka partijas, ko izmantoja cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēji, atšķīrās no tām, kas bija izmantotas sākotnējā apstiprināšanā, jo tajās bez heksāna tika konstatēti vēl citi jauni piemaisījumi. Kā izriet no *EFSA* 2018. gada secinājuma un pretēji tam, kas izklāstīts strīdīgajā lēmumā, šī iestāde nav "apstiprinājusi", ka šiem piemaisījumiem nav nozīmes. Tā, gluži pretēji, norādīja, ka "[bija] veiktas struktūras un darbības kvantitatīvās attiecības (R(Q)SA) analīzes pārējiem piemaisījumiem, bet ar tām [nebija] pietiekami, lai izslēgtu vismaz genotoksisku potenciālu (datu trūkums)", un ka tādējādi "[nevarēja] veikt šo piemaisījumu toksikoloģiskā nozīmīguma novērtējumu", it īpaši saistībā ar toksiskumu attiecībā uz zīdītājiem un vidi.

312 Otrām kārtām, attiecībā uz Komisijas argumentu, ka informācija, kas apstiprināja, ka citiem piemaisījumiem, izņemot heksānu, nav toksikoloģiskas nozīmes, tika iegūta pēc saziņas ar *EFSA*, kas notika pēc tās secinājuma pieņemšanas, pietiek ar konstatējumu, ka strīdīgajā lēmumā nav minēta šāda veida saziņa un vēl jo vairāk nav minēts šādas saziņas veids. It īpaši jānorāda, ka *EFSA* 2019. gada paziņojumā nekas par to nav minēts.

313 Trešām kārtām, attiecībā uz Komisijas argumentu, ka saziņa ar ZD esot sniegusi papildu apliecinājumu par šo jautājumu, strīdīgajā lēmumā ir norādīts, ka ZD 2019. gada elektroniskā pasta vēstulē atzina, ka trūkst datu par piemaisījumiem pesticīdu partijās, kuras cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēji bija izmantojuši, atbilstoši tam, kas norādīts *EFSA* 2018. gada secinājumā. Ne šajā elektroniskā pasta vēstulē, ne strīdīgajā lēmumā nav precizēts, ka ZD būtu veikusi zinātnisku novērtējumu par šiem citiem piemaisījumiem, izņemot heksānu; ZD ir tikai norādījusi, ka, "ņemot vērā piemaisījumu kopējo novērtējumu", tā "uzskata, ka datu trūkumu var novērst vai nu zonas/valsts līmenī, vai nākamās atjaunošanas laikā", tādējādi skaidri atzīstot datu trūkumu.

314 Pirmkārt, ņemot vērā *EFSA* konstatēto datu trūkumu, ko ZD atzina 2019. gada elektroniskā pasta vēstulē, atsauce šajā elektroniskā pasta vēstulē uz "piemaisījumu kopējo novērtējumu" neļauj noteikt, vai ZD patiešām izteica viedokli par jauno piemaisījumu, izņemot heksānu, toksikoloģisko nozīmīgumu un vai minētajā elektroniskā pasta vēstulē minētais novērtējums attiecas uz šiem jaunajiem piemaisījumiem.

315 Otrkārt, kā būtībā precizēts šā sprieduma 178. punktā, Komisija, atjaunojot apstiprinājumu konkrētai darbīgajai vielai, nevar nepildīt pienākumu pārbaudīt, vai vismaz viens raksturīgs tāda AAL, kura sastāvā ir šī darbīgā viela, lietojums atbilst Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punktā izklāstītajiem kritērijiem, pārnesot šo atbildību uz dalībvalstīm saistībā ar minēto darbīgo vielu saturošo AAL atļaujas izsniegšanas procedūru vai atliekot šo pārbaudi uz iespējamu šīs pašas darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas procedūru nākotnē.

316 Ceturtām kārtām, kā pamatoti norāda apelācijas sūdzības iesniedzēja, strīdīgajā lēmumā nav sniegts nekāds paskaidrojums par to, kā cipermetrīna minimālās tīrības pakāpes palielināšana līdz 920 g/kg un heksāna maksimālā satura noteikšana 5 g/kg apmērā var atbildēt uz *EFSA* paustajām bažām par to, ka trūkst datu par pārējiem piemaisījumiem, izņemot heksānu, kuri atbilst 75 g/kg un kuru genotoksiskais potenciāls nav izslēdzams.

317 Ņemot vērā iepriekš norādītos iemeslus un saskaņā ar šā sprieduma 97. punktā minēto judikatūru, jākonstatē, ka, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju par informācijas trūkumu attiecībā uz izmantoto pesticīdu partiju reprezentativitāti, Komisija nav izpildījusi pienākumu rūpīgi, objektīvi un pārredzami izvērtēt visus šajā lietā būtiskos elementus, kā arī pienākumu pietiekami pamatot strīdīgo lēmumu.

318 Tādēļ strīdīgais lēmums ir jāatceļ, jo Komisija nevarēja uzskatīt, ka ir pierādīta to pesticīdu partiju reprezentativitāte, kuras izmantoja cipermetrīna novērtējumā.

Par prasības vienīgā pamata otrās daļas trešo iebildumu attiecībā uz to, ka riska mazināšanas pasākumi saistībā ar mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem zonās ārpus lauka nav reāli

319 Saistībā ar trešo iebildumu par to, ka Komisijas izvēlētie riska mazināšanas pasākumi attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem zonās ārpus lauka nav reāli, jāatgādina – kā nospriests šā sprieduma 178. punktā –, ka šai iestādei ir pienākums pierādīt, ka tad, ja tiek konstatēts, ka "drošs" tāda AAL lietojums, kura sastāvā ir konkrētā darbīgā viela, ļauj sasniegt paredzēto riska mazināšanas līmeni, šis lietojums faktiski, nevis tikai teorētiski atbilst Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

320 Tomēr, lai gan no strīdīgā lēmuma izriet, ka Komisija ir apgalvojusi, ka šādu "drošu" lietojumu bija identificējusi pastāvīgā komiteja, ne no šā lēmuma, ne no lietas materiāliem neizriet, ka Komisija būtu pierādījusi, ka pastāv "drošs" lietojums, kas ļauj efektīvi un reāli nodrošināt noplūdes samazinājumu par vairāk nekā 95 %, kas atbilst Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

321 Turklāt apstāklis, ka Komisija kā riska mazināšanas pasākumu attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem ir noteikusi to eksponētības zonās ārpus lauka samazināšanu līdz līmenim, kas nepārsniedz 5,8 mg/ha lauka malā un kas atbilst "zemam riskam" *EFSA* 2019. gada paziņojuma izpratnē, nav pietiekams, lai pierādītu, ka ir noteikts AAL, kura saturā ir cipermetrīns, "drošs lietojums", ko saprot kā efektīvu un reālu lietojumu.

322 Šajā ziņā, kā pamatoti norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, no šā 2019. gada paziņojuma izriet, ka šādu mērķa grupai nepiederošu posmkāju eksponētības samazinājumu "teorētiski" varētu panākt ar metodēm izsmidzināšanas noplūdes samazināšanai un izveidojot buferzonas, kuru lielums atšķiras atkarībā no kultūraugu veida un kuru platību, kurās netiek audzēti kultūraugi, malās izsmidzināšana būtu aizliegta. Minētajā 2019. gada paziņojumā it īpaši ir precizēts, ka ziemas un pavasara graudaugu un rapša kultūrām 150 metrus plata buferzona ļautu samazināt noplūdi par 99,3 %, kas atbilst minimālajam samazinājumam, kāds nepieciešams, lai sasniegtu kopumā pieņemamu riska līmeni. Savukārt attiecībā uz kartupeļu kultūrām tajā pašā paziņojumā ir precizēts, ka, no vienas puses, 250 metrus plata buferzona, kas atbilstu noplūdes samazinājumam par 99,6 %, netika uzskatīta par pietiekamu, lai sasniegtu šādu riska līmeni, un, no otras puses, pamatojoties uz pašlaik pieejamajiem datiem par cipermetrīnu, pat ar noplūdes samazinājumu par 99,6 % nav iespējams panākt nekādu vispārpieņemamu riska līmeni.

323 Turklāt, kā jau norādīts šā sprieduma 180. punktā, *EFSA* 2019. gada paziņojumā ir uzsvērts, ka pasākumus, kas paredz samazināt noplūdi par vairāk nekā 95 %, efektīvi īstenot praksē ir liels izaicinājums ("*challenging in practice*"), it īpaši vēja ietekmes un lauksaimniecības zemes gabalu nelīdzenā reljefa dēļ.

324 Tādējādi, ņemot vērā šos apstākļus un *EFSA* 2019. gada paziņojumā paustās šaubas, vai ir reāli iespējams sasniegt kopumā pieņemamu riska līmeni ar pasākumiem, kas galu galā prasa noplūdes samazināšanu par vairāk nekā 99 %, ar to vien, ka Komisija ir noteikusi riska mazināšanas pasākumu attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem, kurš vērtēts šajā 2019. gada paziņojumā, nepietiek, lai konstatētu, ka tā ir izpildījusi pienākumu pārliecināties par šā pasākuma reālistiskumu un, vēl jo vairāk, ka tā ir pierādījusi, ka pastāv "drošs" lietojums saistībā ar vismaz viena AAL, kura sastāvā ir cipermetrīns, raksturīgu lietojumu.

325 Tā kā strīdīgais lēmums nav pamatots ne ar vienu zinātnisku avotu, izņemot *EFSA* 2019. gada paziņojumu, lai pamatotu riska mazināšanas pasākumu, kas noteikts attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem zonās ārpus lauka, ir jāpiekrīt apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem un tādējādi jāatceļ šis lēmums, jo tas pamato cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanu uz tādu riska mazināšanas pasākumu attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem zonās ārpus lauka pamata, kura reālistiskums nav pierādīts.

Par prasības vienīgā pamata otrās daļas ceturto iebildumu attiecībā uz otrā pieprasījuma sniegt apstiprinošu informāciju par izomēru toksiskumu negodīgumu

326 Attiecībā uz ceturto iebildumu par otrā pieprasījuma sniegt apstiprinošu informāciju par izomēru toksiskumu negodīgumu – kā konstatēts šā sprieduma 232. punktā – cipermetrīns ir astoņu izomēru maisījums. Tātad šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēju iesniegtajos dokumentos bija jābūt ietvertai informācijai, kas paredzēta Regulas Nr. 283/2013 pielikuma A daļas 1.9. punkta ceturtajā daļā.

327 Kā nospriests šā sprieduma 232.–237. punktā, saskaņā ar šo prasību minētajiem pieteikuma iesniedzējiem dokumentācijā cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanai ir jānorāda katra izomēra relatīvā bioloģiskā aktivitāte attiecībā gan uz šīs darbīgās vielas iedarbīgumu, gan toksiskumu. Tādējādi Komisija nevarēja, nepārkāpjot Regulas Nr. 1107/2009 6. panta f) punktu, uzskatīt – kā tā darīja strīdīgajā lēmumā –, ka bez šādas informācijas, kā norādīts *EFSA* 2018. gada secinājumā, aizvien bija iespējams pēc šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas no pieteikuma iesniedzējiem pieprasīt "turpmāku apliecinošu informāciju" minētā 6. panta f) punkta izpratnē.

328 No tā izriet, ka strīdīgais lēmums ir jāatceļ, ciktāl tajā atzīts, ka otrais pieprasījums sniegt papildu apstiprinošu informāciju, ko Komisija nosūtīja cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējiem, nav negodīgs.

Par prasības vienīgā pamata otrās daļas septīto iebildumu par to, ka netika pārbaudīts AAL, kura sastāvā ir cipermetrīns, raksturīgā lietojuma, ko bija iesnieguši šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēji, ilgtermiņa toksiskums

329 Attiecībā uz septīto iebildumu, kā nospriests šā sprieduma 296. punktā, Komisijai saskaņā ar pienākumiem atbilstoši Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 5. punktam un 14. panta 1. punktam bija jāpārbauda, ka bija pierādīts, ka vismaz viena AAL, kura sastāvā ir konkrētā darbīgā viela, raksturīgajiem lietojumiem nepiemīt ilgtermiņa toksiskums. Šajā ziņā, kā atgādināts šā sprieduma 300. un 301. punktā, lai būtu ievēroti Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 3. punkta nosacījumi, jāņem vērā ne tikai katras AAL, kura sastāvā ir kāda darbīgā viela, sastāvdaļas atsevišķā ietekme, bet arī šo sastāvdaļu zināmā kumulatīvā un sinerģiskā ietekme.

330 Šajā gadījumā, kā pamatoti norādīja apelācijas sūdzības iesniedzēja, strīdīgajā lēmumā ir tikai norādīts, ka ir iesniegts un novērtēts sīki izstrādāts AAL, uz kuru attiecas cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikums, sastāvs un ka ir iesniegtas arī datu lapas par katru sastāvdaļu.

331 Kā izriet no šā sprieduma 293.–303. punkta, ar šiem elementiem nepietiek, lai pierādītu, ka Komisija rūpīgi un objektīvi pārliecinājās, ka pirms šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas tika novērtēta šā AAL sastāvdaļu zināmā kumulatīvā un sinerģiskā ietekme – šāds novērtējums ļautu uzskatīt par pierādītu, ka Regulas Nr. 1107/2009 4. panta 1.–3. punkta kritēriji ir izpildīti šīs regulas 4. panta 5. punkta izpratnē.

332 Ar strīdīgajā lēmumā minēto apstākli, ka ne ZD, ne *EFSA* nav "izteikušas iebildumus par līdzekļa ilgtermiņa toksiskumu", nepietiek, lai pierādītu, ka bija veikts atbilstošs novērtējums, kā aprakstīts šā sprieduma iepriekšējā punktā. Ne ANZ projektā, ne *EFSA* 2018. gada secinājumā nav ietverta skaidra atsauce uz to, ka būtu veikta ilgtermiņa toksiskuma pārbaude cipermetrīnam vai šo darbīgo vielu saturoša AAL raksturīgajam lietojumam.

333 No tā izriet, ka ir jāpieņem septītais iebildums attiecībā uz to, ka netika pārbaudīts AAL, kura sastāvā ir cipermetrīns, raksturīgā lietojuma, ko bija iesniedzis šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējs, ilgtermiņa toksiskums.

334 Tādēļ ir jāatceļ strīdīgais lēmums, ciktāl tajā secināts, ka AAL, kura sastāvā ir cipermetrīns, raksturīgajam lietojumam, ko bija iesnieguši šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēji, nepiemīt ilgtermiņa toksiskums.

Par tiesāšanās izdevumiem

335 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

336 Šā reglamenta 138. panta 1. punktā, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, ir noteikts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Minētā reglamenta 138. panta 3. punktā, kas arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībai saskaņā ar tā 184. panta 1. punktu, turklāt ir paredzēts – ja lietas dalībniekiem nolēmums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats. Tomēr Tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem.

337 Šajā gadījumā, ņemot vērā, ka spriedums Komisijai ir nelabvēlīgs attiecībā uz ievērojamu tās prasījumu daļu, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt trīs ceturtdaļas *PAN Europe* tiesāšanās izdevumu saskaņā ar tās prasījumiem gan saistībā ar pirmās instances tiesvedību, gan apelācijas tiesvedību.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) **Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2024. gada 21. februāra spriedumu *PAN Europe*/Komisija (T-536/22, EU:T:2024:98), ciktāl tajā ir noraidītas *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* vienīgā pamata abas daļas, kas attiecas uz:**

   – **informācijas trūkumu par izmantoto pesticīdu partiju reprezentativitāti,**

   – **to, ka riska mazināšanas pasākumi attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem nav reāli,**

– **otrā pieprasījuma sniegt apstiprinošu informāciju par izomēru toksiskumu negodīgumu un**

– **to, ka nebija pārbaudīts augu aizsardzības līdzekļa, kura sastāvā ir cipermetrīns, raksturīgā lietojuma, ko bija iesnieguši šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēji, ilgtermiņa toksiskums.**

2) **Apelāciju pārējā daļā noraidīt.**

3) **Atcelt Eiropas Komisijas 2022. gada 23. jūnija lēmumu [reģistrēts ar Nr. Ares (2022)4621502], ciktāl tajā:**

– **secināts, ka ir pierādīta to pesticīdu partiju reprezentativitāte, kuras izmantotas cipermetrīna novērtējumā,**

– **pamatota cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošana uz tādu riska mazināšanas pasākumu attiecībā uz mērķa grupai nepiederošiem posmkājiem zonās ārpus lauka pamata, kura reālistiskums nebija pierādīts,**

– **uzskatīts, ka otrais pieprasījums sniegt papildu apstiprinošu informāciju, ko Komisija nosūtīja cipermetrīna apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzējiem, nav negodīgs,**

– **secināts, ka augu aizsardzības līdzekļa, kura sastāvā ir cipermetrīns, raksturīgajam lietojumam, ko bija iesnieguši šīs darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas pieteikuma iesniedzēji, nepiemīt ilgtermiņa toksiskums.**

4) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina trīs ceturtdaļas *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* tiesāšanās izdevumu saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē un apelācijas tiesvedību.**

5) ***Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* sedz vienu ceturtdaļu savu tiesāšanās izdevumu saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē un apelācijas tiesvedību.**

[Paraksti]